

Naispesäpallon historiaa 1929 - 1931

katso sivu 5

Naispesäpallon alku *(koonnut Matti Rasilainen)*

Naispesäpallon ensimmäinen SM-kilpailu järjestettiin vuonna 1931. Sitä ennen naiset olivat pelanneet pesäpalloa monilla paikkakunnilla Helsingissä, Lahdessa, Sortavalassa, Tampereella, Jyväskylässä, Viipurissa jne. Mutta aloitetaan asiaan perehtymisen vuodesta 1926, jonka jälkeen tutustutaan vuoteen 1929, jolloin Naisten Liikuntakasvatusliitto järjesti Helsingissä suurjuhlaansa yhteydessä myös pesäpalloturnauksen, johon osallistui yhdeksän joukkuetta.

1929.....ss	2 - 6
1930.....ss	7 - 28
1931.....ss	29 - 54

1926

3.10. sunnuntaina vuonna 1926 tapahtui naispesäpalloilijoiden ensiesiintymisen helsinkiläisille Kaisaniemen kentällä. Oliko Helsingin Pallonlyöjien vastustajana seuran kakkosjoukkue vai Töölön Tyttölyseo, jää arvailujen varaan.

Helsingin Sanomat 3.10. su

Pesäpallo.

Tänään klo 10 ap. pelaavat Kaisaniemen kentällä Suomal. Lyseo—H. P. L. juniorit ystävyysottelun pesäpallossa. Pelistä tulee tavallista kireämpi, siksi tasaväkisiä ovat joukkueet.

Heti edellisen jälkeen astuvat areenalle H. P. L:n naiset, jotka koko kesän harjoitteleina uskaltautuvat näyttämään yleisölle mitä ovat oppineet.

Vielä kolmaskin ottelu pelataan edellisen päätyttyä. Silloin pelaavat Vanhank. Suojelusk.—H. P. L. Kehoitetaan H. P. L:siä saapumaan joukolla kentälle. Mitään pääsymaksua ei kanneta.

Uusi Suomi 3.10. su

Naisten ensi esiintyminen pesäpalloilussa.

Tänään pelataan Kaisaniemen kentällä joukko pesäpallo-otteluita, joista huomiota herättävin lienee HPL:n naisten ensiesiintyminen. Tietääksemme on tämä ensimmäinen kerta, kun naiset uskaltautuvat kilpasille pesäpallossa. Tosin ovat molemmat joukkueet samasta seurasta, mutta se ei ottelun kireyttä helpota. Ottelut alkavat klo 10 ap. ja jatkuvat välittömästi toistensa jälkeen. Ottelujärjestys on seuraava:

Suomalainen Lyseo—H.P.L. juniorit.
H.P.L. naiset.
Vanhankaup. Suojelusk.—H.P.L.

Kehoitetaan H.P.L.:siä saapumaan joukolla kentälle. Mitään pääsymaksua ei kanneta.

Helsingin Sanomat 4.10. su

Naiset pesäpalloilla.

Eilen pelasivat HPL:n neitokset Kaisaniemessä ensimmäisen yleisen pesäpallo-ottelunsa. N. s. HPL:n I naisjoukkue sai yksinomaan Töölön tyttölyseota käyville tytöiltä päihin 2—4 j. Tästä huvittavasta ottelusta toiste enemmän.

Valitettavasti en löytänyt lisätietoa Helsingin Sanomista tästä "huvittavasta ottelusta".

Suomen Naisten Liikuntakasvatusliiton nelipäiväiset suurjuhlat Helsingissä 27-30.6.

Kisakenttä 1.7.

Pesäpallokilpailut SNLL:n juhlilla.*

Kahtena ensimmäisenä juhlapäivänä oli ohjelmistossa pesäpallokilpailut eri yhdistysten ja koulujen välillä. Alkuperäistä arvontajärjestystä täytyi muuttaa, koska 2 yhdistystä peruutti eivätkä kaikki ensiksi pelaamaan joutuneet yhdistykset olleet voineet saapua matkaesteitten takia. Kilpailuja varten varatun niukan ajan tähden eivät osaaottaneet joukot päässeet jokaista muuta vastaan voimiaan koettelemaan, vaan täytyi karsinnan tapahtua heti yhden häviön jälkeen. Näin saatiin loppuotteluun kuitenkin melko varmasti 2 parasta joukkuetta.

Ottelutulokset:

ke 26 6	Helsingin Pallonlyöjät	-	Keuruun Kisailijoiden Naisvoim.	11 - 0
ke 26 6	Helsingin Naisvoimistelijat	-	Porin Naisvoimistelijat	15 - 8
ke 26 6	Jyväskylän Seminaari	-	Viipurin Naisvoimistelijat	16 - 0
ke 26 6	Tampereen Pyrintö	-	Seinäjoen Vesattaret	15 - 0
to 27 6	Jyväskylän Seminaari	-	Heinolan Seminaari	22 - 0
to 27 6	Helsingin Pallonlyöjät	-	Tampereen Pyrintö	17 - 1
to 27 6	Jyväskylän Seminaari	-	Helsingin Naisvoimistelijat	6 - 4

Jyväskylän Seminaari	3	3	0	0	44	-	4	6
Helsingin Pallonlyöjät	2	2	0	0	28	-	1	4
Helsingin Naisvoimistelijat	2	1	0	1	19	-	14	2
Tampereen Pyrintö	2	1	0	1	16	-	17	2
Porin Naisvoimistelijat	1	0	0	1	8	-	15	0
Keuruun Kisailijoiden nv	1	0	0	1	0	-	11	0
Seinäjoen Vesattaret	1	0	0	1	0	-	15	0
Viipurin Naisvoimistelijat	1	0	0	1	0	-	16	0
Heinolan Seminaari	1	0	0	1	0	-	22	0

Loppuottelu:

to 27 6 **Helsingin Pallonlyöjät** - Jyväskylän Seminaari 8 - 0

Koululaisjoukkueet:

to tai pe **Viipurin tyttölyseo** - Helsingin tyttölyseo 10 - 0

Kilpailujen ulkopuolella pelattiin ottelu:

to tai pe **Helsingin Pallonlyöjät** - Viipurin tyttölyseo 14 - 6

Tuomareina toimivat Inkeri Särkkä ja Elli Karvinen

S. N. L. L:n juhlien pesäpallokilpailut.

Muutamia havaintoja.

Kansainvälisten naisvoimistelujuhlien aikana suoritettujen pesäpallottelujen tulokset ovat olleet seuraavat (voittanut joukkue ensin mainittuna):

Helsingin Pallonlyöjät—Keuruun Kisailijain Naisvoimistelijat 11—0;

Helsingin Naisvoimist.—Porin Naisvoimistelijat 15—8;

Jyväskylän seminaari—Viipurin Naisvoimistelijat 16—0;

Jyväskylän seminaari—Heinolan seminaari 22—0;

Tampereen Pyrintö—Seinäjoen Vesatart 15—0;

Helsingin Pallonlyöjät—Tampereen Pyrintö 17—1;

Jyväskylän seminaari—Helsingin Naisvoimist. 6—4;

Loppuottelussa voittivat Helsingin Pallonlyöjät Jyväskylän seminaarin 8—0.

Koululaisjoukkueita oli kaksi, joista Viipurin Tyttölyseo voitti Helsingin Tyttölyseon 10—0.

Naisten pesäpallotteluista on muuten ainoastaan hyvää sanottavana. Peli on saanut suuren harrastajapiirin ja on se kehittynyt jo huomattavan korkealle tasolle. Kun vielä saadaan maaseudun seuroille perusteellista opetusta pelin pikku nikseissä ja sääntöjen tuntemuksessa, niin saavat naiseimme pesäpallosta pelin, joka kehittää heitä monipuolisemmin ja fysiologisesti edullisemmin kuin raja- ja linkopallo, ja sitäpaitsi tulee se enemmän ja laajemmalti kiinnostamaan pelaajia kuin nuo toiset.

Itse joukkueista kiinnitti heti huomiota HPL sen kouluutetun tottumuksen tähden, jota he omasivat eroten siten huomattavasti muista joukkueista. Siitä kai he saavat kiittää vastaavan miesjoukkueen pelaajia. Jyväskylän seminaarin reippaat pelaajattaret omaavat suuren annoksen yritteliäisyyttä ja varmuutta varsinkin ulkopelissä. He ovat todella neuvojan tarpeessa, joka selittäisi ja opettaisi heille lyöntien, heittojen ja juoksujen pikku vaikeuksia.

Mieluisan yllätyksen teki Viipurin Tyttölyseon joukkue reippaalla pelillään. Heidän heittonsa ovat vapaita, poikamaisia, kyynärvarrella suoritettuja; lyönnit joustavia ilman jännitystä suoritettuja; juoksu kevyttä ja nopeaa. Peli-juonen tajuaminen vaikeissakin tilanteissa jo verrattain ripeää. Jos nämä neitokset jatkavat harjoittelua ja edistyvät samaan tyyliin voimien karttuessa, niin saamme pian nähdä arvokkaita naisten pesäpallotteluita. Naisten pitää vain silloin järjestää pesäpallottelut arvokkaammalle sijalle ohjelmaan ja edullisemmalle paikalle kenttä-alueella, etteivät asiattomat katselijat pääse peliä häiritsemään

V. M.

Helsingin Pallonlyöjät

Muutama pelaaja on tunnistettavissa.

Vasemmalta: Elli Eskelinen (6), Lempi Eskelinen (8), Gunnel "Misse" Forsman (3), tuntematon (5), Lyyli Lindholm (7), tuntematon (9), Ilta Elonen (2), tuntematon (4), Aune "Bytta" Särkkä (1).

(kuva HPL:n arkisto)

Ottelut suoritettiin Pallokentällä. Takana oleville kallioille rakennettiin 30-luvun lopussa Olympiastadion.

Helsingin Pallonlyöjät (vas) ja Keuruun Kisailijat

*Toinen tuomareista
Inkeri Särkkä tai
Elli Karvinen*

Tampereen Pyrintö (vas) ja Helsingin Pallonlyöjät

Helsingin Pallonlyöjät (vas) ja Jyväskylän Seminaari (loppuottelu)

Helsingin Pallonlyöjät (vas) ja Viipurin Tyttölyseo (ylimääräinen ottelu)

HPL	11
Keuruun KNv	0

TP	15
Seinäjoen Vesatt	0

Hgin Nv	15
Porin Nv	8

Jkylän semin	16
Viipurin Nv	0

Jkylän semin	22
Heinolan semin	0

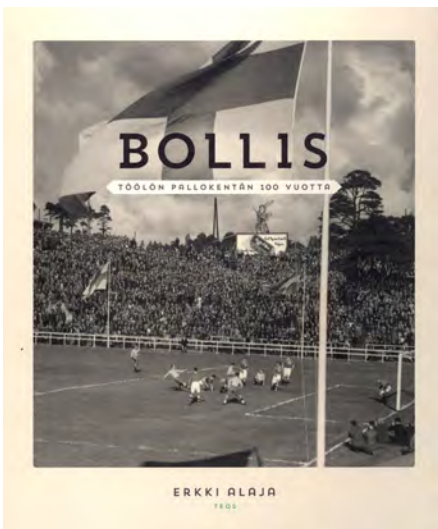
HPL	17
TP	1

HPL	8
Jkylän semin	0

Hgin Nv	1
Jkylän semin	17

Kuva kirjasta Erkki Alaja: "Bollis, Töölön Pallokenttä 100 vuotta" (kuvatoimittajana: Pekka Jyrkiäinen). Kirjan kuvateksti kertoo: "Ensimmäinen naisten valtakunnallinen pesäpalloturnaus Bolliksella SNLL:n kansainvälisten naisvoimistelujuhlien yhteydessä kesäkuussa 1929." Kuva on Suomen Urheilumuseosta. Kuvassa lukkarina HPL:n Lempi "Nöpö" Hartikka. Kaarella näkyy kuitenkin HPL:n numero 7 Lyyli Lindholm. Ehkä lämmittely vasta menossa. Lempi Hartikalla ei ole HPL:n pelipaitaa yllään, mutta häntä ei myöskään näy joukkuekuivissa.

1930

Alle kerätty tietoja vuonna 1930 pelatuista naisten pesäpallo-otteluista. Ensin valtakunnan tasolla seurojen välisistä otteluista, sitten Lahden koulujen välisistä ja lopuksi Sortavalan puulaakipeleistä. Arttu Dahlströmille kiitos Sortavalan 30-luvun pesiskoosteesta.

Suurinta huomiota herätti pääkaupunki seudulla Lahden Mailaveikkojen naisjoukkueen saapuminen Helsinkiin 6.7. sunnuntaina Helsingin Pallonlyöjien vieraaksi. Ottelusta kirjoitettiin monissa lehdissä.

		OTTELUITA					
6.7. su	Helsingin Pallonlyöjät	-	Lahden Mailaveikot	13	-	1	
7.9. su	Lahden Mailaveikot	-	Helsingin Pallonlyöjät	7	-	11	500
14.8. to	Lahden Mailaveikot	-	Sortavalan Palloilijat	19	-	1	400-500
24.8. su	Sortavalan Palloilijat	-	Lahden Mailaveikot	3	-	12	
7.9. su	Haminan Palloilijat	-	Viipurin Pallonlyöjät	5	-	21	
7.9. su	Pieksämäen Palloilijat	-	Jyväskylän Kiri	19	-	4	
14.9. su	Jyväskylän Kiri	-	Pieksämäen Palloilijat	6	-	5	
21.9. su	Viipurin Pallonlyöjät	-	Lahden Mailaveikot	9	-	6	700

up

L Inga Kemp
s Ilonen Salonen
1v Kerttu Virtamo
2v Kerttu Mikkola
p Mirjam Kivikari
3v Wava Kemp
2va Lempi Havukkala
k Marjatta Sariola
3va Terttu Puolakka

up

Aune "Bytta" Särkkä
Gunnel "Misse" Forsman
Lempi "Nöpö" Hartikka
Elli Eskelinen
Lyyli Lindholm
Lempi Eskelinen

up

L Elsa Koponen
s Helvi Koikkalainen
1v Sisko Ahtiala
2v Helvi Kontinen
p Helvi Pitkänen
3v Mirjam Makkonen
2va Toini Kontinen
k Salme Rahell
3va Ethel Helenius
Lyyli Makkonen
Ethel de Bruin

Laatokka 13.5. ti

Kärpäsenä naisten pesäpallot- ottelussa.

Meidän naisten on kiitettävä miehiä monesta hyvästä, vaikka se on vähän vaikea tunnustaa. Mutta kun nyt on kevät ja tunteet herkimmillään ja itsenäisimmän sydän pehmeässä tilassa, on ymmärrettävissä sellaisenkin poikkeuksellinen tunnekuohahtelu miesväkeä kohtaan.

Naapurikylän tytöt ovat poikien mielestä usein kauniimmat ja mukavammat kuin oman. Mikä lienee tyttöjen mielipide asiassa? Sortavalalaisten neitojen silmät ovat ainakin tänä keväänä kääntyneet luopuisasti omaan poikain puoleen. Aale se ihmisryhmiä on aina yhteen sitonut. Rakkauskin on aatetta. Tämä kertaa ei kysymys ole kuitenkaan lempestä, vaikka kevät onkin ja »leikin ja lempeen aika», vaan edellisestä näistä kahdesta. Jos leikki nimeä käyttäisi, tuntuisi se kovin lapselliselta ja toisi hyppynuoran ja noppapelin mieleen toisille, joillekin ehkä nuket ja puuhevoset. Ei. Sortavalalainen nuorisio on innostunut pallon peluuseen. Leikkiähän se on sekini ja voipa johtaa »lempeeseenkin». Mutta ei oteta sitä nyt siltä kannalta, muuten alkuperäinen hyvä tarkoitus jää tuloksia vaille.

Keväinen lämmitti miehet täällä palloseuran perustamiseen ja aikoval kai he saada potkimalla lämpimänsä tulipa kesä millainen tahansa. Uskokaan ja varmasti, sillä sitä osoitti sunnuntainen innostus urheilukentällä. — Ja nyt tullaan siihen, mistä lähdetään, jolta miehiä meidän naisten on kiitettävä siitä hyvästä, että he ovat saaneet sortavalalaiset neitokset terveydellisen palloinnostuksen valtaan. Kyllähän moni paikkakunnan liikuntaa harrastava nainen on kaihannut kesäisin ruumilleen muutakin kuin uintia ja soutua Läppäjärven iloisilla laineilla. Mutta naisvoimin ei o'le päästy toimeenpanopisteeseen. Jotkut ovat yrittelleet tennistä. Se olisi kyllä naisille sopiva urheilumuoto, mutta vain pienien ryhmien korkeintaan 4:n keskeinen ja kovin lallisväkoinen. Eikä kaupungissamme ole vielä tarkoituksenmukaista kenttää sitä varten. Se kun hienouudessaan vaatii joitakin erikoisoikeuksia. Mää taas kuningaspalloon ja nelimaaliin tulee, ovat ne olleita ja menneitä lapsuusajan riemuja, joissa ei ole sitä jännitystä eikä monipuolisuutta, jota sentään kehittyneemmät vaativat.

Pesäpallo on miesten keksimä. So- piiko se naisille, kysyiltänee, kun se on miesten tekeleenä alkuperäisesti miehille aijottu? Suomen naisten liikuntokasvatusliitto on sitä lämpimästi naisille suositellut. Se ymmärtää kyllä asiat, joten se kysymys on ratkaistu. Ja kun sunnuntaina nais-

ten ensi harjoitusta seurasi, voi epäilevä varmistautua omakohtaiseen päätökseen.

Urheilukentälle oli kokoontunut neitosa kymmenkunnissa sekä asiaan innostunutta yleisöä. Johto oli miehinen. Oikein viisaasti alussa. Sillä pesäpallon peluu ei ole mitään leikintekoa tottumattomille. Kolmesa ryhmässä harjoitettiin ensin lyöntiä. Joukossa oli aito naisellisia lyöntä- mätapoja viehkeine ympäriryöryhdyk- sineen, jolloin hameen rimsut so- masti hulmahtelivat. Mutta oli siellä iskuja, joita katseli ihailulla. Ja kun veljellinen neuvonta opettaa tekniikkapuolla, ruumiin asennon y.m. sei- kat, ei joukossa ollut yhtäkään, joka olisi ollut vaillo pesäpalloluja.

Heitot ovat naisille ehkä heikointa. Vaikka Faaraon tytärten kerrotaan jo muinoin Niilin rannoilla palloa heit- telleen, tahtoo se vaan »Eevoilla» muklahtaa noin vaan kainalon alta tai vimpsahtaa sivuun. Naisten ur- heiluumerkkisuorituksissa ovat heitot otetut huomioon ja näin kehityttäneet tottumukselliseen miesten olan takaa heittoon.

Sanotaan, että naiset juoksevat ru- masti. Mutta pallosiskosten ensi har- joituksissa oli kauneinta varmastikin juoksu. Jalan nousu oli keveää va- pautunein ruumiinlihaksin ja olisi si- lä vielä suuremmalla esteettisellä nautinnolla ihastellut, jos puvut oli- sivat olleet urheilua varten ja jalki- neet matalakorkoiset. Taskut ovat käytännölliset kyllä hameissa, mutta vetävät ne sinne kädet monilla sopi- mattomallakin ajalla esim. pesävah- dilta lentää pallo kuin taivaan lintu omia teitään. — Ai —.

Sandaalit jalkineina ovat epäkäy- tännölliset. Ne menevät hiekkaa täy- leen ja kuluttavat sukat nuuskaksi. Pois sukat! Olivathan käsivarretkin monella paljaat ja aurinko, suuri tu- lipallo pronssaa sääret kauniiksi. An- taa ilmaiset sukat, somemmat kuin silkkiset. Ja paljon muutakin antaa, syksylläpäähän sitten nähdään.

Kestäköön pallosiskosten lupaava alkuinnostus, vaikkei kentällä olisi- kaan joka kerta kohteliaita takin riis- sujia. Hyvä ja kaunis oli alku ja kun muistetaan, että taito on aina työn takana, eikä sitä opi yksin in- nostuksella asiaan, vaan jatkuvalla, säännöllisellä harjoituksella, niin hyvä tulee. Näkemään!

I i — k o o .

Etelä-Suomen Sanomat 14.6. la

YLEISÖLTÄ

Avoim kysymys pesä- pallolijoille.

Lahdessa on paljon innostuneita neitosa, jotka mielellään ryhtyisivät pelaamaan pesäpallota. On kyllä liik- kunut huhuja, että »Mailaveikot» ai- kovat perustaa tytöille pelijoukkueen, mutta kun siitä ei ole kuulunut sen enempää, rohkenemme täten avoimes- ti kysyä, olisiko nykyään mahdolli- suutta Lahdessa perustaa erikoinen seura tytöille, esim. nimellä »Lahden Pallotytöt», jossa tytöt voisivat pelata jonkun asiantuntijan ohjaamana. Seura tulisi olemaan joko itsenäinen, tai ottaisi »Mailaveikot» sen alaiseeseen osastoksi. Kesä on vielä alkupuolellaan, joten seuran perustaminen ei vielä ole myöhäistä, jos kohta ei vielä tänä kesänä kilpailemaan pääsisikään, niin olisihan ainakin hyvä pohja laskettu ensi kesän pesäpallolijalle tyttöjen kes- kuudessa.

Asiaan innostuneet.

HPL-Naiset liian voimakas LMV-Tytöille.

HPL voitti pesäpalle-ottelun 13—1.

Viime sunnuntaina tapahtui LMV:n tyttöjoukkueen ensimmäinen ottelu Helsingissä. Vastustajikseen olivat tytöt saaneet Helsingin Pallonlyöjien naisjoukkueen, jota epävirallisesti pidetään Suomen naisten pesäpallomestarina. Ottelu koski kiertopalkintoa, joka Helsingistä käsin on lahjoitettu näiden kahden joukkueen kesken kilpailtavaksi.

LMV:n nuorelle tyttöjoukkueelle oli vastustaja liian voimakas. Jo joukkueitten keski-ikässä lienee ollut viitisen vuotta eroa. Ottamalla huomioon tämän ja sen, että LMV-Tytöt pelasivat ensimmäisen ottelunsa, voidaan ymmärtää, ettei tulos muodostunut lahtelaisille edullisemmaksi.

Ottelu pelattiin Kaisaniemen pesäpallokentällä sunnuntaina klo 12. Olemattomassa mainostuksesta johtui, ettei yleisöä sanottavammoin ollut saapunut ottelua seuraamaan. Ilma oli erinomainen ja ottelusta tuli hyvä, vauhdikas ja mielenkiintoinen nähtävyys. Itse Tahko oli varannut tunnin sangen »ylösotetusta» ajastaan seurataksensa peliä. Ja hänen hilpeistä ja paljonpuhuvista ilmeistään oli helppo päätellä, että hän oli erinomaisen tyytyväinen.

HPL pääsi johtoon heti alussa ja pysyi asemassaan, ei kuiten-

kaan sentakia, että LMV-Tytöt olisivat pelanneet huonosti. Kaukana siitä. Lahdettaret pelasivat hyvin, ottamalla huomioon ensimmäisen. Ulkopeli oli, varsinkin pallonvanginta ja kopinotto, odottamattoman varmaa. Hiukan enemmän taktillista vaistoa, pelitottumusta ja lyöntivarmuutta, niin tulos olisi ollut toinen. Nyt se oli 13—1 HPL:n naisten hyväksi.

Tässä ei ole mitään ihmeellistä. HPL:n naist ovat vuosikausia pelanneina kenneet omaksumaan taktillisesti oikean pelijuonen ja kun heidän lyöntivarmuutensa senlisäksi oli hyvä, täytyi käydä niinkuin kävi.

Syksymmällä saapuu helsingitärjoukkue tänne. Silloin otellaan kiertopalkinnosta toistamiseen. LMV-Tytöjen ensimmäisen ottelun lupaus on hyvä, niin hyvä, että täydellä syyllä voidaan silloin odottaa toisenlaista tulosta.

PESÄPALLOILU NAISTEN KESKUUDESSA.

Naisten ensimmäinen seuraottelu Suomessa.

Urheilija no 9 sivu 15

Noin nelisenkymmentä — viitisenkymmentä vuotta sitten pelattiin avoimella kentällä »kuningasta». Se peli oli koululaisten keskuudessa muodissa — ja siinä sai olla mukana kuinka monta osanottajaa hyvänsä, kunhan vain osanottajat jaettiin kahtia. Välistä, kun pelaajien kunto tunnettiin, annettiin toiselle puolueelle »kaksi yhtä vastaan». Ja sitten kummankin puolueen kuninkaansa valittua riippui useimmiten hänestä, kauanko puolue pysyi valta-asemassa. Arvoasemat olivat »kuningas» ja »polttaja» — niihin valittiin aina varmat miehet, ja yleensä pelin menestys riippuikin näiden kahden toisiaan tuhoavan luottamushenkilön etevyydestä. Monta kovaa siinä kuningaspallossa kouluaikana koeteltiin.

Myöhemmin muuttui kuningaspallo n.s. pitkäksi palloksi, jonka elossaoloaika kesti vain kai muutaman vuoden. Sen loppulaisia peruja on sitten nykyinen pesäpallopeli, joka on kehittynyt aivan erikokoiseksi urheilualaksi — vieläpä sellaiseksi urheilualaksi, joka soveltuu hyvin naisillekin ja johon naiset, varsinkin nuoret neitokset, ovat innolla ryhtyneet. Niinpä on eri seutujen pesäpalloseuroilla naisosastonsa, jotka järjestelmällisesti ovat harjoituspuuhissa. Helsingin Pallonlyöjien (H.P.L:n) neitokset ovat kilpailleet pesäpallossa jo vna 1929 Naisten liikuntakasvatusliiton Järjestämien voimistelujuhlien yhteydessä. Pesäpallopelissä oli silloin kokonaista seitsemän joukkuetta: kaksi pääkaupungista ja viisi maaseudulta. Voittajiksi jäi H.P.L:n neitokset Jyväskylän seminaarin neitosten joukkueesta. Se oli hyvä saavutus katsoen niihin valkeisiin harjoitusoloihin, joissa pääkaupungissamme vielä toistaiseksi pesäpalloon nähden eletään.

Helsingissä ei ole pesäpallokenttiä kuin yksi ainoa, nim. Kaisaniemen kenttä. Sitähän tietenkin käyttävät eniten miespuoliset pelaajat, koska heitä on lukuisampia joukkueita kuin naisia pesäpallolailla. Näin ollen saavat naiset verraten harvoin tilaisuuden vakavampaan harjoitteluun. Maaseuduilla, kuten on kuulunut esim. Lahdesta, Jyväskylästä ja Toijalasta, ovat olosuhteet paremmalla kannalla, siellä nim. on naisillakin parempi, ehkäpä jokseenkin vapaa tilaisuus tämän virkistävän urheilun harjoittamiseen. Onpa siis syytä helsinkiläisten pitää varansa harjoituksiin nähden, jos mielivät pysyä ensi sijalla pesäpalloilussa, sillä ilman ahkeraa harrastusta sekään ei edisty. — Mutta aproopoo, missä ovat Pallotoverien neitokset?

Mellä on julkaistavanamme muutamia kuvia heinäkuun alkupuolella tapahtuneista Suomen ensimmäisistä naisten pesäpalloseuraotteluista pääkaupungissamme. Kilpailevat seurat olivat Helsingin pallonlyöjien (H.P.L:n) ja Lahden Mailaveikkojen (L.M.V:n) neitostenjoukkueet. Nämä kilpailivat ensi kertaa pokkaalista, jonka eräs H.P.L:n jäsenistä oli palkinnoksi lahjoittanut.

Lahtelaiset — sangen miellyttävä joukkue, kuten helsinkiläisten-

kin, melkein kaikki koulutyttöjä — olivat harjoitelleet yhteispelillä vasta tämän kevätkesän, jota vastoin H.P.L:n edustajat ovat yrittelleet yhteistoimintaa jo 2—3 vuotta, ja kuten jo mainittu, viime vuonna olleet urheilujuhliissa voittoisikiin.

Nuorin lahtelaisneitosiin vaikutti myöskin vaatimattomuus, kainous, »näyttämökuume». Outo paikkakunta, pääkaupunki humuineen, teki heidät aroiksi. Kaikkeen täytyy tottua, varsinkin kilpailemaan yleisön silmien edessä. Vaatimattomuus on monelle kilpailijalle tehnyt tepposia.

Oli luonnollista, että H.P.L:n neitokset voittivat 13—1 vastaan.

Mutta kuinkahan käynee tänä syksynä, kun samat seuraottelut uudistuvat Lahdessa, jossa lahtelaiset neitokset ovat omalla alueellaan? Heillä on ollut hyvä tilaisuus harjoitteluun. Ehkäpä he saattavat havitella jo voittoakin. Heillä on ollut verraten vapaasti käytettävänä hyvä harjoituskenttä Salpauselän harjanteella, ja sitten kilpaillessaan he eivät niinkään kainostele kotoisissa oloissaan. Vieläpä heitä kilhoittavat ja kannustavat tutut kotikaupunkilaiset. Lahtelainen vanhemmisto kannattaa hartaasti lastensa pyrkimyksiä. Niinpä esimerkkinä hyvästä harrastuksesta voidaan mainita, että kun kaupungin koululaiset keväällä panivat toimeen keskinäiset kilpailunsa, oli läsnä n. 900 maksavaa katselijaa. Se on kyllä merkittävä saavutus koululaiskilpailuihin nähden Lahdenkokoisessa kaupungissa.

Kuvatkin puhuvat puolestansa pesäpallopelin soveltuvaisuudesta naisille. Siinä saattaa tehdä yhtä siroja liikkeitä kuin verkkopallossa, ja usein siinä kysytään yhtä paljon huomaavaisuutta ja ketteryyttä kuin missä muussa liikuntapellisä tahaansa. Urheilijat lienevät yleensä kaikki sitä mieltä, että pesäpallo soveltuu varsin hyvin naisurheilun piiriin. Pukeutuminenkin saattaa seurata naisvaistoja aivan täydellisesti.

Yleensä ovat kaikki urheiluelämäämme harrastaneet suurmiehet, jonka suosiollisilla toimenpiteillä pesäpallopeli on muodostunutkin täysin säännöstellyksi pelitavaksi maassamme, olleet sitä mieltä, että pesäpalloa sopii pelata kaikkina urheilukausina aina lapsuudesta alkaen ja on se kummallekin sukupuolelle hyvä ja hyödyllinen urheiluala.

J. P. R.

L. M. V:n varavahti,
helsinkiläisyleisön mielestä »varavahtien kuningatar».

Ehkä Terttu Puolakka

Helsingin Pallonlyöjät vasemmalta: istumassa Aune Särkkä, Lyyli Lindholm, ??, ?? ja Gunnel Forsman. Takana ??, Elli Eskelinen, Lempi Eskelinen ja Lempi Hartikka. (kuva Urheilija no 9)

Lahden Mailaveikkojen joukkue.
(kuva Urheilija no 9)

HPL:n vaaleasuiset pelaajat vasemmalta Aune Särkkä, ??, Lempi Hartikka, ??, Lyyli Lindholm (5), ??, Gunnel Forsman (3), Lempi Eskelinen, Elli Eskelinen. (kuva Lauri Pihkalan kokoelma)

Piikaiset pallo- silla.

Eilisten pesäpallokilpailujen yhteydessä suoritettiin täällä eilen kaupunkiottelu HPL:n eli lyhennettynä hopliittien naisosaston sekä Lahden Mailaveikkojen naisosaston välillä.

Ensimmäisenä yllättävänä piirteenä totesin, etteivät he, edes mailasiskotkaan, märehineet purukumia. Sen sijaan oli kaikilla riittävästi työtä tukkansa järjestämisessä — melkein niinkuin nykyaikaisilla nyrkkeilijöillä otte-
luissaan.

Toinen yllätys oli heidän pelitaitonsa. Kumpainenkin joukkue pelasi kerrassaan nautittavaa, tarkkaavaista ja kätevää ulkopeliä. Niin tehokasta, että aivan ällistyin. Lukkarit ottivat toisen käden koppeja kuin kuorittavia perunoita vain, ja takakentällä siepattiin kerrassaan makukoppeja ala Tarkka & Tynkkynen. Yleisö palkitsi niitä säännöllisesti vilpittömillä kättentaputuksilla. Johtuivatko ne sitten pelkäästään tuon suorituksen herättämästä mielihyväästä, vai oliko tässä tekijänä ennako-
odotusten vaatimattomuus —: "vain naisia ja kuitenkin näin"! — Taikka olisiko eroituksen esteettinen viehkeys vaikuttanut asiaan, en osaa sanoa. Niin, se viehkeys: kun he taiteen sääntöjen mukaan asettuivat toiseile polvelleen pysäyttämään vierivää palloa, tapahtui se kuin olisi ollut kysymys kukan poimimisesta. Ja hyppykopit kaapattiin kuin omena puusta viehättävimmässä puutarhatanssissa. Kyllä kai plastillinen voimistelu lienee fyysillisesti kehittävämpää, mutta sen sijaan sisältää

pelin yhtenäisen esteettisesti nautittavampia tilanteita — huolimatta näistä tanssijattarien miinusverhoihin verrattuna peräti peittävästä pukimista.

Luonnollisesti oli heittäminen paljon heikompi kuin koppaaminen. "Autuaampi on antaa kuin ottaa" ei näytä pitävän paikkaansa tyttöjen pesäpallossa, heittäminen ei ilmeisestikään ole vaistomaista heille, heittojen näköisiä, ilman sitä sisäistä henkeä, joka ilmenee poikain heitoissa, sanon tämän sikäli omaa kokemuksestani, että minulla heittovaisto oli poikasena sangen heikko. Heittojen puuttuvaa kovuutta korvasi niiden tarkkuus varsinkin siinä suhteessa, että yliheittoja sattui ani harvoin; eivät jaksaneet heittää yli, väitti

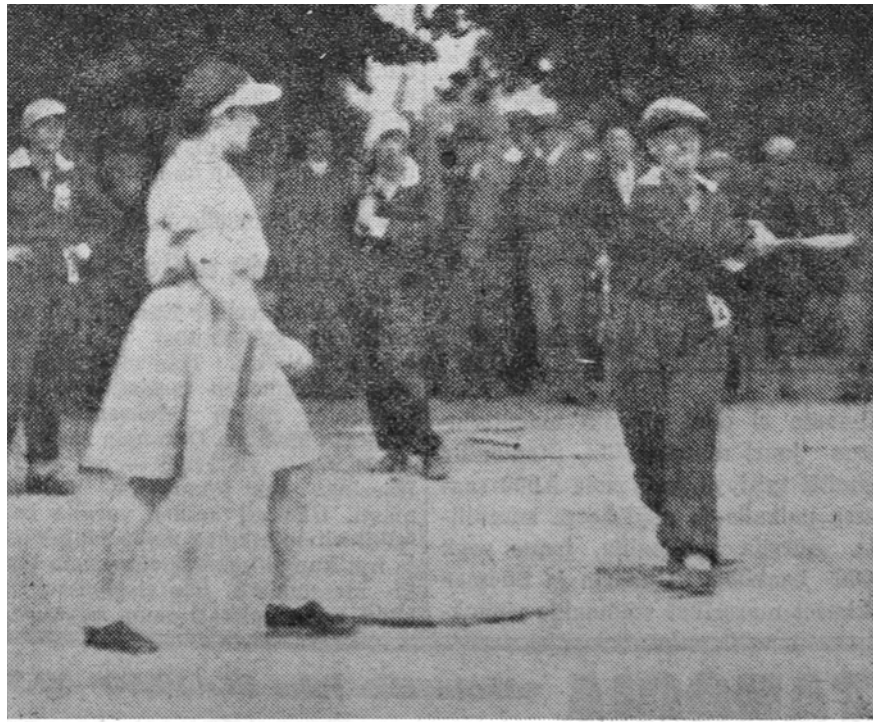
joku irvihammas — en minä!

Juoksu ei ollut liian nopeaa, joten peli pysyi parhaiksi tasapainossa.

Mielenkiintoni kohdistui itse toimintaan siinä määrin, etten lainkaan huomannut seurata tulosta. Vallan hämmästyin kuullessani loppunumerot, joita ei ilmoitettu taululla: tädit voittivat 19—1! Tämä oli heidän verrattomasti kehittyneemmän lyömätaitonsa ansiosta. Ulkopelissä lahtisiskot olivat tasaväkisiä, ehkäpä loisteliaampiakin. Mutta joukkue, joka ei osaa lyödä, ei voi voittaa.

En ollut osannut ikänäni kuvitella että peili näin sopisi tytöille.

T a h k o.

Piikaiset palloilla.

HPL:n Gunnel "Misse" Forsman lukkaroimassa.

Lahden tyttöjä poikineen eilen Kaisaniemessä.

Naisten pakinoilla.

H. P. L. naiset—L. M. V. naiset 13—1.

Suomi-sarjan välipalaksi oli järjestetty ottelu mainittujen naisjoukkueiden välille lahjoitetusta kiertopalkinnosta. Ottelu oli kerännyt uutuudellaan yleisöä enemmän kuin muut päivän ottelut ja tyytyväistä se näkyi olevan.

H.P.L. naiset ottivat rohkeasti johdon käsiinsä pitäen sen jatkuvasti, joten lahtelaiset eivät tällä kertaa päässeet pallojoakaan pesiltä irti. Varsinkin H.P.L:n sisäpeli oli katsomisen arvoista. Lyönnit onnistuivat mainiosti, tosin luvottoman usein komeasti kopeiksi noustien, ja pesiltä lähtö oli miltei ihanteellista. Ulkopeli ei joutunutkaan kovalle koetukselle, sillä lahtelaisten lyönnit tuntuivat voimattomilta ja helpoilta. Erikoisemmin pistivät silmään sisäpelissä nti Lindholmoin voimakkaat lyönnit ja Eskelisen nopeus. L. M. V:n sisäpelin heikkoutena oli, kuten jo mainittiin, lyöntien epävarmuus ja heikkous, paria poikkeusta lukuunottamatta, esim. nti Virtamo. Virheet lienevät kuitenkin korjattavissa syksyyn mennessä, jolloin palkinnosta uudelleen Lahdessa kilpaillaan. Ulkopelissä näki sensijaan monia varsin onnistuneita suorituksia, johon H. P. L:n nasevat lyönnit antoivatkin oivan tilaisuuden. Lahdella näkyy olevan kolmosvaravahteja riittävästi, sillä L. M. V. naisten kolmosvara esitti toisinaan loistavaa peliä, jota itse Byckling'kin tyydytyksellä seurasi. Kuka tietää, vaikka olisi hänestä tarttunutkin. — Loppujen lopuksi: ottelu osoitti että naisillekin sopii pesäpalloulu kevyenä ruumiinharjoituksena mainiosti. Toistamme siis edelleen. Naiset pesäpallouluun.

Veto.

Joku aika sitten tiedoitti nimim. Heikki tämän lehden palstoilla, että Lahden tytöt ovat alkaneet pelata pesäpalloa ja tytöt ovat alkaneet pelata pesäpalloa ja että he olisivat uranuurtajia alallaan. Sattumalta kuitenkin olimme tietoisia, että useammallakin paikkakunnalla olivat neitokset jo aikaisemmin ihastuneet peliin ja niinpä päätimme tiedustella, mitä H.P.L:n neitosilla oli Heikin yllättävään tietoon sanottavana. Saimme ensiksi käsiimme itse H.P.L:n I naisjoukkueen lukkarin, neiti Gunnel Forsmanin, joka kysymykseemme tokasi, pyhän närkästyksen punan liekehtiessä poskipäällä:

— Kuka se semmonen Heikki on, joka ei tiedä, että naiset jo useampia vuosia ovat ahkerasti harjoitelleet pesäpallouluun sekä Helsingissä, että maaseudulla. Esim. H.P.L:llä on jo vuodesta 1926 ollut naisjoukkueensa, niin että kyllä pesäpallo täälläkinpäin tunnetaan sekä teoreettisesti että käytännöllisesti, vaikkei mitään »uranuurtajia» oltaisikaan. Tietävästi ovat myös Tampereen ja Haminan tytöt pelanneet sitä, eivätkä tyytyneet sivustakatojiksi, kuten arv. Heikki näyttää luulevan!

— Mitä muuten pidätte pesäpallouluun, kysäsimme.

— Kyllä se on eri hauskaa pelata. Olen jo vuodelta 1925 joka kesä ollut mukana ja joka kevät se saa minut yhä uudelleen valtaansa. Olen huomannut, että pakostakin pysyy »kunnossa», kun käy kentällä harjoittelemassa joten tässä

on huvi ja hyöty sopivasti yhdistyneet.

— Pidätte siis pesäpalloa hyödyllisenä?

— Se on selvä se! Kysykää keltä tahansa meidän tytöiltä mitä he pelistä ajattelevat ja minä olen varma, että he kaikki tulevat lausumaan tyytyväisyytensä.

— Mitä sanovat vanhempanne ainai-sesta kentällä häärimisestä, rohkennimme kysäistä.

— Hekö? Hehän ovat katsomassa jokaista vähänkin tärkeämpää ottelua ja silloin he ovat koko sieluineen mukana pelissä.

— Pelaavatko ehkä vanhempannekin?

— Juu — marjapussia. Mutta sattuipa pesäpallouluun vaikka kuinka mutkikkaita juttuja, niin kyllä se näkyy olevan selvillä. Kotona aina »pelataankin» kaikki pelit uudelleen. Muuten olen sitä mieltä, että pesäpalloulu sopii tytöille aivan yhtä hyvin kuin pojillekin.

*

Haastateltavamme livahti nyt käsittämme palloa tavoittamaan ja niin läksimme uutta uhria metsästä. Rehelinen »ulkonäkö» me petteikin vilkkaan neiti Lempi Eskelisen, H.P.L:n

naisten sprintterin, joka kysymykseemme mitä hän pesäpallouluun pitää ja ajattelee, kehitteli ajatuksiaan seuraavasti:

— Luulisin, että pesäpalloulu sopii mainiosti tytöille ja naisille. Siinähan he saavat erinomaista ruumiinliikuntaa leikin ja kilpailun muodossa. Nykyään, jolloin annetaan täysi arvo liikuntakasvatukselle ja tunnustetaan sen tuottama hyöty jokapäiväisessä elämässä, ei pitäisi siis löytyä mitään esteitä pesäpallouluun leviämiseksi naisten keskuudessa. Omasta itsestäni tiedän, että ne pari iltaa viikossa, jotka olen viettänyt pesäpallouluun, tuottavat minulle moninkertaisina takaisin sen pienen vaivannäön, jonka kentälle saapuminen edellyttää.

— Oletteko jo kauankin harrastaneet pesäpallouluun?

— Jo pikkutytyöstä asti, kuului empi-mätön vastaus, olen ollut mukana kaikenlaisissa palloleikeissä. Vuodesta 1924—1925, jolloin »Säkenet» Kaisaniemessä kävivät palloa pelaamassa, olen pesäpallouluun pelannut. Kun sitten H.P.L 1926 perusti naisjoukkueensa, olin mukana, ja ainakin toistaiseksi yhtä innostuneena nyt kuin alussakin.

Tietäessämme nti Eskelisen taitavaksi tanssijattareksi kysimme vielä, eikö pelistä ollut haittaa taiteelle.

— Mitä vielä. Päinvastoin. Pelissähan sitä juuri oppii hallitsemaan ruumistaan, pitämään silmänsä auki ja samalla siinä vielä saa »Järkivoimisteluaakin». Toistan vielä alussa mainitsemani suosituksen pesäpallouluun sopivaisuudesta naitille. Niinkin suuressa kaupungissa kuin Helsingissä, pitäisi saada naisia enemmän pesäpallouluun innostumaan. Varsinkin monet voimisteluseurat voisivat ottaa sen kesänajaksi ohjelmaansa ja syksyllä näkyisivät varmasti tulokset.

Emme kauempaa rohjenneet pidättää virkeätä haastateltavaamme, vaan las-kimme hänet rauhaan. Seurasimme hetkisen hänen kevyttä, elämäniloista liikehtimistensä kentällä ja sitä katselles-samme myönsimme, että täydellä syyllä voimme yhtyä hänen viime sanoihinsa: Voimistelusta kesänajaksi vapautuvat ty-töt ja naiset; pelatkaa loma-aikananne pesäpallouluun kunnossa pysyäkseen.

Antonius.

7.7.1930 Kaisaniemi. Lahden Mailaveikot ja Helsingin Pallonlyöjät kiilassa.

Yhä samaa peliä: Kerttu Mikkola lyömässä, Nöpö Hartikka syöttää. Taustalla tilannetta seuraavat Inga Kemp, Virtamo, Hannukkala, Wava Kemp syötönvalvoja Mikkolan takana, Kivikari ja Puolakka. Pitkä mies keskellä Aaro Kivilinna, HPL.

HPL:n "Misse" syöttää. Kerttu Virtamo lyö, Lempi Hannukkala jännittää taustalla.

Vasemmalla Lempi Hartikka., viides Aune Särkkä, seitsemäs Gunnel Forsman, yhdestoista Lyyli Lindholm, edessä HPL:n Eskelisen sisaruksukset

„KAUPUNKIOTTELU”

HPL:n JA LMV:n NAISJOUKKUEET
13—1.

Sunnuntaina puolenpäivän aikaan oli Kaisaniemessä mielenkiintoista nähtävää. Se harvalukuisen yleisö ja itse Tahko, jotka olivat sinne keskellä kovaa kuumuutta vaivautuneet uhraten Hieta-rannat ja muut auringon palvomispaikat, saivat havaita, että sopii se pesäpallo tytötlapsillekin. Ja hyvin sopiikin. Jokohan nyt keksittiin se millä nais urheilu saadaan Suomessakin vauhtiin!

Mailasiskot pelasivat samanlaisissa sinisissä verryttelypukimissa kuin Mailaveikotkin ja HPL:n naisilla oli haalean harmaa voimistelumekko. Allekirjoittanut oli lyönyt vetoa "siskojen" puolesta, sillä olin seurannut HPL:läisten peliä mailaottelujen yhteyteen järjestetyssä näytöksessä. Mailasiskot pelasivat paremmin kuin olin odottanut, mutta HPL pelasi vieläkin paremmin. Itse pelistä sanottakoon, että se oli täynnä estetiikkaa ja viehkeyttä moderniin ruumiinkulttuuriin yhdistettynä ja — että lahtealaisten koppaustaito oli hämmästyttävä. Etenkin kunnostautuivat kolmosvara Puolakka ja polttaja Kivikari, joka muutenkin oli joukkueen paras pelaaja. HPL:läisten lyömätaito oli parempi ja sen ansiosta ratkesikin peli heidän eduksensa 13—1. Parhaat heikkalaisista olivat polttaja Lindholm ja kakkosvara Hartikka. Heitoissa en vielä paljon parantamisen varaa, voima puuttuu. Nyt lensi pallo aina korkeassa kaaressa lyhyelläkin matkalla. Kunhan lahtelaiset oppivat lyömään, uskon voiton kallistuvan melkein helpommin heille kuin helsinkiläisille. Opettakoon vaan Veijola tyttäriään edelleenkin yhtä pontevasti kuin tähänkin asti. Muuten Lahden joukkueessa oli I pesällä söötti poika. Hän kyllä väitti olevansa tyttö, mutta minä en usko sitä, sillä suomalainen ei usko ennenkuin j.n.e.

Tästä "otteluselostuksesta" oli tarkoitus tulla kylmän vakava ja virallinen, sillä onhan lopultakin pyrittävä suhtautumaan naisurheiluunkin hymyilemättä, muuten ei siitä tule mitään. Se ykköspesän poika taisi kuitenkin sotkea meininkini ja tämä tästä nyt sitten tuli.

L i K i.

Varavahdin Vangitsemaa

Menneellä kerralla tuli luvatuksi palata vielä siihen sunnuntaiseen amatoonipeliin. Sitä muistella on vieläkin vaarassa puhjeta korkeaan veisuun, mutta jääköön se nyt tällä kertaa, varsinkin kun Tahko on jo vähän siihen suuntaan hymissyt. Sen sijaan koetetaan puhua aikaa.

Alkajaisiksi on minun mentävä Camossaan siinä tukkajutussa. Katsellessani neitosten peliä panin merkille muutamat lahtelaiset kiharat päät ja ajattelumattomasti kyllä, ajattelin äänen sen ilkeän ajatuksen, että mitä hän vesi noille tekisi. Vastauksen sain kohta viereltäni, kun eräs lahtelainen rouvashenkilö todisti niiden (kiharoiden) vedestä vain villiintyvän. Lausuin syvän kunnioitukseni moisen luonnonihmeen edessä, vaikka lakkini alla epäluulo yhä iti. Tämä taisi näkyä päällekin päin, koska samainen "vaimimmeinen" (kun ei se vaan olisi se Hilja Maria) tuli ja melkein päädystä pitäen näyttään karkoitti viimeisenkin epäilyn hivenenkin. Nyt uskon heistä ainakin kolmella olevan luonnonkiharat.

Puvuista pari sanaa. Mailaveikkojen sinivalkea puku on sellaisenaan jo hauskanäköinen ja reippaiden neitosten yllä se oli, kun koettaa oikein hilytyksi puhua, varsin viehättävä. Tuollainen "haalaripuku" on kieltämättä semmoisessa hommassa kuin pesäpallo, koko sesonkia silmälläpitäen, kaikkein käytännöllisin, mutta sattuneen helteen johdosta oli pallonyjättärien mekko varmasti kepeämpi ja vilpoi-sempi.

Poiketakseni sivuseikkoihin täytyy minun myöntää, että olin hämmästyntynyt nähdessäni neitosten esittävän niin kiinteätä ja tasaista peliä. Ilmeisesti eivät heikomman astian (vanhan ajanlaskun mukaan) heikot kohdat pääse

kärjistymään pesäpallossa, vaan varsin onnellisesti tasottavat toisensa — ja jopa eliminoivat jossain määrin pois miesten pelissä esiintyviä kohtia, esim. yliheitot.

Joukkueita ja pelin tulosta 13—1 toisiinsa verratessa täytyy ensin panna merkille se, että H.P.L:n neitokset olivat pitemmälle ehtineen fyysisen kehityksensä ja suuremman pelitottumuksensa ansiosta tällä kertaa liian kova pala lahtelaisille koulutytöille, jotka pelaavat vasta oikeastaan ensimmäistä sesonkia. Suurin ero oli luonnollisesti tyttölapsille vaikeimmassa pelisuorituksessa, lyönnissä, jossa Lahden neitokset olivat yleensä heikommat, joskin mielestäni tyyliltään paras lyöjäjätkä oli Lahden ykköspesän poikatytö. Ulkopelikin oli tasaväkistä, ehkä H.P.L:n tasaisempaa. Peliä ei ratkaisut kuitenkaan pääasiassa käsittäkseni kumpikaan näistä, vaan H.P.L:n neitosten oikeaanosunut sisäpelitaktiikka. Pelissä, missä lyödään ja heitetään heikonlaisesti, ovat rohkeat ja siekailemattomat pesitit lähdöt tehokkaat. Näillä ensi sijassa voittivat Pallonyjättärien tyttäret tällä kertaa sievän hopeaketjuisen mailan haltuunsa syksyyn saakka, johon mennessä arvaamme professori Veijolan tekevän tunnollista ja järkiperaistä työtä. Miten sitten taas käy, sen näyttää Lahdessa syyskuun aurinko.

Voittavatko LMV:n tytöt

Helsingittäret pesäpallon ottelussa huomeina kello 15?

Riihimäen Pallonlyöjät—LMV II ottelu pelataan heti edellisen jälkeen.

Helsingittäret tulevat ja ottelevat Lahden Mailaveikkojen tyttöjoukkueita vastaan sunnunaina t.k. 7 p:nä klo 15 urheilukentällä. Heillä ei ole mitään syytä pelätä häviävänsä tätä ottelua. Vuosien kokemus, kymmenet pelatut ottelut ja hloutunut tekniikka ovat ne tosiasiat, joihin he nojaavat matkatessaan radiomastojen kaupunkiin. He voittivat viime heinäkuussa vakuuttavasti 18—1 LMV:n tytöt Kalsaniemessä.

Ja kuitenkin ei LMV:n tyttöjoukkue aio antautua Helsingin neitosten armoille. Katselimme sitä kenraali-harjoituksessa torstai-iltana, ottelussa pikkupojista kokoonpantua joukkuetta vastaan, katselimme ja kuuntelimme. Tuo vapautunut tunnelma, joka tuntui joukkuetta hallitsevan, tuo puoliveltto ote pellin ja kuitenkin aika ajoin mitä hienoimmat suoritukset, nuo nauravat suut ja silmien välähdykset, ne kertoivat omalla tavallaan, ei ne huusivat: tämä joukkue on valmis! Meidän ei tarvinnut kuulla yhdestä suusta annettua vakuutusta. — Sanalla sanoen LMV:n tytöt luottavat itseensä. Siitä huolimatta, että yhtä ja toista pikkuvammaa luvattiin syyttää ottelun jälkeen, jos häviö kohtaisi. Kapteeni Inga Kempin ranne on siteessä nyrjähdysken vuoksi, juuri se ranne, jonka turvin pallo salamana singotaan lentoon, jollakin toisella oli todella vakuuttavan hirviä piikkikengännaarmu pohkeessaan. Toivokaamme: kahdessa päivässä on kaikki korjautunut ennalleen.

Tervetuloa HPL:n neitosparvi! Alkää hämmästykö, jos se joukkue, joka nyt asettuu teitä vastaan onkin käynyt läpi näkymättömän muodonvaihdon. LMV:n neitokset ovat teille ikuisesti kiitollisia tulikasteesta Kaisaniemessä. Me toivomme nyt, että heistä olisi kasvanut teille tasavertainen ottelutoveri, joka minuutista minuuttiin kykenee taistelemaan voiton laakeriseppelystä teitä vastaan otellessaan.

Lahden Mailaveikkojen joukkueen kokoonpano on seuraava:

Puolakka	Sariola	Hannula
Kemp	Kivikari	Mikkola
Virtamo		Salonen
Inga Kemp		

Heti tämän ottelun jälkeen suoritetaan ottelu Riihimäen Pallonlyöjien ja Lahden Mailaveikkojen II:n joukkueen välillä. Kuten tunnettua hävisivät Mailaveikot viikko sitten Riihimäellä niukasti ja tulevat nyt tietenkäin yrittämään korvausta.

Etelä-Suomen Sanomat 9.9. ti

Sunnuntainen naisten pesäpallo ottelu

LMV:n neitokset eivät kestäneet helsingittärien painostusta.

Ottelu päättyi HPL:n voittoon 11—7.

Kylmähkön sään vallitessa pelattiin viime sunnuntaina HPL:n ja Lahden Mailaveikkojen naisten välinen pesäpallo-ottelu urheilukentällä. Lähes viisisatainen yleisöjoukko oli saapunut ottelua seuraamaan ja sanottakoon heti, että se sai täyden valuutan pääsymaksun korvaukseksi siitä huolimatta, etteivät nuoret neitosemme vielä kyenneetkään murtamaan HPL:n vuorenvarmaa lyöntipeliä. Mutta LMV:n tytöt osoittivat, että he sitten heinäkuun alkupäivien ovat kehittyneet sekä teknillisessä, että taktillisessa suhteessa aimo askelin. Helsingittäret saivat todella ponnistaa onnistuakseen ja lopputulos 11—7 on mitä kunniakkain neitosillemme.

Siirtyäksemme itse peliin, todetkaamme aluksi, että se kaikissa suhteissa vastasi odotuksia ja oli todella hyvä. Ikävä vain, etteivät LMV:n neitosten hermot vielä alusta lähtien tarpeeksi hyvin kestäneet tällaisen ottelun korkeapainetta. HPL pääsi johon kahden ensimmäisen pelivuoron kuluessa 5—0 kylläkin loistavan lyöntipelinsä ansiosta osaksi, mutta myöskin LMV:n haparoivan esiintymisen takia. Kolmannesta pelivuorosta lähtien kävi ottelu tasaiseksi ja kohosi mitä suurimpaan tasaväkisyyteen neljännessä. Viidettä eivät lahde-taret jaksaneet enään viedä läpi samassa tahdissa ja tämän jälkeen oli peli pääasiassa ratkaistu. HPL johti tällöin 8—3. Pelin loppuvaiheet olivat jälleen sangen tasapäisiä. HPL:n nei-

toset pääsivät kuitenkin hankkimaan vielä viimeisissä pelivuoroissa kolme juoksua lisää, joihin lahde-taret vastasivat 4:llä. Lopputulos oli siis 11—7 HPL:n naisjoukkueen hyväksi. Joukkue oli täten hankkinut toisen kiinnityksen seurojen väliseen kierto-palkintoon.

Kaikesta huolimatta saa LMV:n nuorekas joukkue olla tyytyväinen suoritukseensa. Sen piirissä löytyy kentän paras pelaaja neiti Kivikari, jonka suoritukset sekä ulko- että sisäpelissä ovat todella ihailtavan kauniita. Heinäkuusta syyskuuhun ei ole pitkä matka, mutta tuloksesta 13—1 silloin, tulo-ukseen 11—7 nyt, on matka paljon pitempi.

J o k o.

Sortavalan pallonlyöjättäret tulevat.

Lahden Mailaveikkojen—Sortavalan PS:n naisten välinen pesäpalo-ottelu ensi torstaina klo 18.

Ensi torstaina klo 18 on urheilukentällä pesäpalo-ottelu — ensimmäinen laatuaan kaupungissamme — Sortavalan Palloseuran ja LMV:n naisten kesken. Suuremmoisen pesäpaloinnostuksen täyttämästä Karjalan kaupungista saapuu naisjoukkue otellakseen täällä LMV:n tyttöjen kanssa. Lukuunottamatta Tyttölyseon ja Yhteiskoulun välistä tyttöjen ottelua, on tämä ensimmäinen naisten keskeinen pesäpallokilpailu kaupungissamme. Ja mielenkiinto, joka siihen kohdistuu, ei suinkaan ole vähäinen.

LMV:n tyttöjoukkue, joka vasta ensimmäistä kesäänsä toimien, on ennättänyt jo käydä ottelemassa Helsingissäkin, saa nyt vastaanansa kaukaisen vieraan, jonka pelitaidosta huhujen nojalla voidaan paljonkin arvella. Me voimme aavistaa, että Sortavalan naiset ovat sangen pitkälle kehittyneet kansallispelimme taitamisessa päätellen siitä valta-aseesta, joka siellä pesäpalloilulla on. Kaupungissa toimii useampiakin pesäpalloseuroja ja useampia naisjoukkueita. Vilkkaan karjalalaisen temperamentin omaavalla joukkueelta voidaan odottaa peliä, jollaista on nautinto katsella. Toisaalta saivat lahdettaret Helsingissä pelatessaan itse Pihkalan ylistämään varsinkin ulkopelinsä eleganssia. Toivoa voi, että joukkue kesän aikana on edelleen kehittynyt ja pystyy nyt entistä täysipainoisempaan peliin.

Tuoreessa muistissa lienee vielä keväällä suoritetun tyttöjen ottelun aiheuttama innostus, joka valtasi tuhatpäisen katsojajoukon silmäähivlevän kaunista peliä seurattaessa. Uskomme, että tämä nyt tulossa oleva ottelu, on edellisestä parannettu painos, ja että jokainen, ken kentälle torstai-iltana vaivautuu, tulee olemaan tyytyväinen näkemäänsä.

Pesäpallon estetiikkaa urheilukentällä tänään.

Sortavalan PS—LMV naisottelu klo 18.

Tänään torstaina klo 18 asettuvat Sortavalan Palloseuran ja Lahden Mailaveikkojen neitokset pelijärjestykseen urheilukentällä, suorittaakseen ensimmäisen, kahden kaupungin välisen naisten pesäpalo-ottelun paikkakunnallamme.

Ottelua ympäröi voimakkaan uutuu-den viehättyksen tuntu. Karjalasta asti saapunutta joukkuetta vastaan asetuu LMV:n ensimmäistä kesää toimiva tyttöjoukkue, joka nyt ensimmäisen keran esiintyy lahtelaiselle yleisölle. Kenties yksi ja toinen on urheilukentällä poiketessaan tavannut tuon sinisiin overalleihin puetun, iloisen neitosparven harjoittelemassa, mutta otelussa nähdään nyt heidät ensi keran.

Sortavalan neitokset, joiden pelitaidon uskaltaisimme näin ennakolta arvioida sangen kehittyneeksi, tuonevat matkaeväinään oikean väärentämättömän karjalaistemperamentin. Heidän joukkueensa on kokoonpantu — samoin kuin LMV:n joukkue — pääasiasa koulutyttöistä.

Siitä, minkälaista katseltavaa tyttöjen pesäpalloilu on, antakaamme suuren »Tahkon» lausua muutamia sanoja. Hän kirjoitti HPL—LMV naisottelun jälkeen m.m.:

»— — Toinen yllätys oli heidän pelitaitonsa. Kumpainkin joukkue pelasi kerrassaan nautittavaa, tarkkaavaista ja kätevää ulkopeliä. Niin tehokasta, että aivan ällistyiin. Lukkarit ottivat toisen käden koppeja niinkuin kuorittavia perunoita vain, ja takakentällä siepattiin kerrassaan makukoppeja ja Tarkka & Tynkkynen. Yleisö palkitsi niitä säännöllisesti vilpittömillä kättentaputuksilla. — Niin, se viehkeys: kun he taiteen sääntöjen mukaan asettuivat toiselle polvelleen pysäyttämään vierivää palloa, tapahtui se kuin olisi ollut kysymys kukan poimimisesta. Ja hypyköt kaapattiin kuin omena puusta viehättävimmässä puutarhatanssissa. Kyllä kai plastillinen voimistelu on fyysillisesti kehittävämpää, mutta sensijaan sisältää peli yhtenänsä esteettisesti nautittavampia tilanteita. — Mielenkiintoni kohdistui itse toimintaan siinä määrin, etten lainkaan huomannut seurata tulosta. — En ollut osannut ikänäni kuvitella, että peli näin

nut ikänäni kuvitella, että peli näin sopisi tytöille.»

Pesäpallon isä oli tullut kentälle lievästi pessimistisenä, mutta lähti sieltä ylläolevan tunnelman vallassa Tytöt pelaavat tänään klo 18!

Etelä-Suomen Sanomat 16.8. la

Naisten pesäpalo-ottelu.

Lahden Mailaveikkojen naisosasto voitti Sortavalan neitokset 19—1.

Sortavalan Palloilijain oranssipunaiseen puseroon ja Lahden Mailaveikkojen siniseen verhoutuneitten naisjoukkueiden asettuessa pelijärjestykseen viime torstai-iltana urheilukentällä, oli taivas kätkeytynyt harmaisiin, vettäuhkaaviin pilviin. Sateisesta säästä huolimatta oli yleisöä keräytynyt ottelua seuraamaan runsaasti, 400—500 henkeä. Kenttä oli sateen jäljiltä märkä, liejuinen ja petollisen liukas, mikä suuressa määrin vaikutti pelin kulkua. Sangen kevyesti puettu vierailleva joukkue kärsi sään viileydestä, ja taisi tämä osaltaan estää heitä pääsemästä oikeaan pelivireeseen. Piikittömät voimistelukengät luiskahtelivat märässä ruohossa siten rikkoen ulkopeliä molemmin puolin.

Ennen pitkää kävi LMV:n tyttöjoukkueen paremmuus, ilmeiseksi. Ulkopeli sujui sangen onnistuneesti ja lyöntitaito tuntuu kehittyneen huomattavasti entisestään. Näitä molempia tosiasioita vastaan ei Sortavalan neitosilla ollut niitä mahdollisuuksia, joita heillä ennakolta saattoi olettaa olevan. Tässä suhteessa tarjosivat he pettymyksen, joka kuitenkin saattoi olla enemmän tilapäistä laatua. Joukkuetta tuntui alusta pitäen vaivaavan epävarmuuden ja avuttomuuden tunne, josta sen sitten enää, kun LMV:n piste-etumatka oli päässyt paisumaan lohduttoman suureksi, oli hyvin vaikeata vapautua. Kuitenkin saattoi heidän pelissään aika-ajoin merkitä onnistunuttakin pelivireyttä ja muutamissa pelaajattarissa sangen pitkälle kehittynyttä taitavuutta. Jos vierailijoiden lyöntipeli olisi ottanut sujuakseen paremmin kuin mitä se nyt teki, olisimme nähneet kauniin, vauhdikkaan ja tilannerikkaan esityksen.

Itse pelin kulusta ei paljoa ole mainittavaa. LMV:n tytöt pääsivät hyvään vauhtiin ja lisäilivät tasaisesti juoksulukuaan. Sortavalan neitosten oli pakko tyytyä ensimmäisellä sisävuorolla saamaansa yhteen juoksuun. Pelin päättyessä oli asema 19—1 Lahden Mailaveikkojen naisosaston hyväksi.

Lahdettaret voittivat siis ensimmäisen kotikaupunkipelinsä vakuuttavan ylivoimaisesti, ja voitto on epäilemättä suurimerkityksellinen vasta ensiaskeleitaan ottavalle joukkueelle. Kuitenkaan emme odota joukkueen nyt tuudittautuvan Fortuna-rouvan siipien suojiin, vaan uskomme jatkon todella olevan sellaista, kuin tämän nyt suoritettun ottelun nojalla on syytä toivoa.

Jobo.

24.8. to Sortavala
SP - LMV 3 - 12

Laatokka 23.8. la

Naisten pesäpallottelusta

huomenna muodostuukin tiukka.

Alkaa urheilukentällä klo 13

Kuten aikaisemmin on mainittu, suoritetaan huomenna suurella mielenkiinnolla odotettu naisten pesäpallottelu Lahden Mailaveikkojen ja Sortavalan Palloilijain välillä. Täydellä syyllä voidaan tätä yhteenottoa kutsua myös kaupunkitotteluksi mainittujen kaupunkien välillä, sillä kummassakin kaupungissa harrastavat vain nämä seurat naisten palloilua. Aikaisemmassa välien selvittelyssä hiljattain Lahdessa hävisivät sortavalalaiset, mutta heidän häviönsä osaltaan vaikuttivat useista varamiehistä kokoonpantu joukkue sekä pelissä loukkaantumiset. Tähän otteluun on palloilijain onnistunut saada yhtä poikkeusta lukuunottamatta paras mahdollinen joukkue, joka ahkeran viime aikaisen harjoittelun ansiosta on hyvässä vedossa. Palloilijain joukkue lähtee kentälle hyvitysmielessä. Yhteenotosta syntyykin jännittävä ja sikukas kamppailu, mikä on tavallaan epävirallinen ottelu Suomen mestaruudesta pesäpallotilussa. Tällä hetkellä, kuten tunnettu, on Lahdella paras naisjoukkue maassamme. Huomisessa ottelussa pelaavat joukkueet seurakokoonpanoissa, myös Lahti parhaalla naisistollaan.

Mailaveikot: Irja Kemp, Ilona Salonen—Kerttu Virtamo, Kerttu Mikkola—Mirjam Kivikari—Wawa Kemp, Lempi Havukkala—Marjatta Sariola—Terttu Puolakka.

Palloilijat: Elsa Koponen, Helvi Koikkalainen—Sisko Ahtiala, Helvi Kontinen—Helvi Pitkänen—Mirjam Makkonen, Toini Kontinen—Salme Rahell—Ethel Helenus.

Kehoittamattakin yleisö runsaslukuisena saapuu seuraamaan tätä lujaa ja vauhdikasta suurottelua, sillä harvoinhan sille täällä tällaisia »makupaloja» tarjotaan. Jotta yleisö ja varsinkin sellainen, joka ei aikaisemmin ole ollut katsomassa pesäpallottelua, voisi helposti seurata ottelun kulkua, tullaan peli kokonaisuudessaan selostamaan katsojille kampaillon aikana.

Ottelu alkaa täsmälleen klo 13 (1 ip.) ja sen selostaa hra O. Kontinen ja tuomitsee hra A. Virtanen. Pääsylippujen hinnat ovat kohtuulliset. Istumapaikka-

na P. Lapin kultasepäniikkeestä, myydään huomenna vain Lyseon portilla. — Osoituksena siitä, että lahtelaiset ottavat ottelun vakavalta kannalta, lopuksi mainittakoon heidän saapuvan tänne jo tänään iltajunalla.

Laatokka 26.8. ti

Sortavalan naiset taas hävisivät!

Lahti voitti 12—3.

Kaupunkitottelu sunnuntaina herätti huomiota.

Yhtenä uudemmista »urheilukärpäsiä» on kuluva kesä tuonut tullessaan naisten pesäpallotilun. Asianharrastajat ovat kuulleet naisten pesäpallotilusta eri paikkakunnilla, kuten Helsingissä, Lahdessa, Sortavalassa, Joensuussa j.n.e.

Täkkäläisillä »Palloilijoilla» on myös »Palloilijattarensa» (Urheilulehden käyttämä nimitys) ja on heillä aikaisemmin ollut ottelujakin täällä sk-poikaosaston kanssa. Ensimmäisen turneensa kotipaikkansa ulkopuolelle teki Palloilijoiden naisjoukkue Lahteen »Mailaveikottaria» vastaan häviten tällöin 19—1.

Viime sunnuntaina oli Lahden naisjoukkue täällä vieraisilla. Ennen pelin alkua oli kerääntynyt ennätysmäärä yleisöä kalliolle katsomaan, että mitenkähän ne naiset oikein pelaavat pesäpallotilua. Arvonnan voitti Sortavala ja valitsi ulkopelin. Silloin jo kajautti yleisö ensimmäiset »hyvä-huudot» lahtelaisille ja he saivatkin peliinsä hyvän johdon, 4 juoksua. Sortavalan ollessasillällä nähtiin vasta lahtelaisien pallon käsittelyn hienous. Ne kokeiluheitot, jotka suoritettiin ennen varsinaista peliä olivat näkemisen arvoisia, nopeita, sulavia ja hyvin osuttuja — ei liian korkeita. Silloin huomasi jo, että vieraat kyllä ovat ulkopelin herroja. Sortavalan ensimmäinen, toinen ja kolmas pelivuoro menivät kuiville. Kolmen pelivuoron jälkeen oli peli 7—0 lahtelaisien hyväksi. Neljännellä vuorolla lisäsivät lahtelaiset vielä 5 juoksulla. Samalla vuoroparilla vastasi Sortavala 3:lla juoksulla. Nähtiin jo, kuinka vieraiden peli ratkesi, kun sortavalalaiset saivat myös muutamia niisiä »hyvä»-kuoroista, joita tuskin koskaan lie-

nee Sortavalassa näin runsaasti viljely. Neljän vuoroparin jälkeen oli pelin kulku 12—3, lahtelaisten hyväksi, joka jäikin lopputulokseksi, sillä puolela eikä toiselta enää kolmella äviimeisellä vuorolla saatu juoksua syntymään. 6:lla vuorolla sortavalalaiset olisivat saaneet melko varmasti vielä tasoitusta, ellei kolmoselta olisi lähdetty hyvän lyöjän ensimmäisellä lyönnillä, joka päätyi koppiin ja paloon.

Lahtelaisten pelaajista erikoisemmin kunnostautuivat Inga Kemp, Kerttu Viitamo ja Mirjam Kivikari.

Täkäläisistä parhaiten mielestäni pelasi Helvi Pitkänen. Toini Kontinen pelasi myös hyvin, ottaen huomioon, että hänen pelinsä oli aikaisemman käsimurtuman takia enemmän toiskätistä, ja hänen on läytynyt olla poissa useista harjoituksista.

O. K.

Voisiko tämä kuva olla...

Naisten pesäpalloilun SM. semifinaali v. 1929. Vastakkain Sortavalan Palloilijat ja Lahden Mailaveikot. SP:n joukkue oikealta Ethel de Bruyn, Salme Rahela, Helvi Kontinen, Sisko Ahtiala, Lyyli Makkonen, Elsa Koponen, Toini Kontinen, Helvi Pitkänen ja Helvi Koikkalainen. Pelaajanimet olivat Ettu, Samppa, Heta, Tipuli, Lyyli, Elsa, Tutska, Helvi ja Hissukka.

**Me urheilimme
Laatokan-Karjalassa
ja Sortavalassa**

Kuva kirjasta Toivo Ahjopalo: "Me urheilimme Laatokan-Karjalassa ja Sortavalassa", 1966. Voisiko olla niin, että kuva olisikin 24.8.1930 Sortavalassa pelatusta ottelusta, vaikka kuvateksti toisin väittää. Kyseessä ei ole SM-semifinaali, koska Suomen mestaruudesta pelattiin vasta vuonna 1931. Silloin eivät ko joukkueet kohdanneet ainakaan sarjaotteluiden puitteissa.

Kuvan Sortavalan Palloilijoiden kokoonpano ei paljoa poikkea ottelua edeltävän päivän Laatokka -lehdessä julkaistusta. Kaksi poikkeavuutta lähteiden välillä löytyy. Laatokka -lehden kolmosvara Ethel Helenius voisi ehkä olla kuvan Ethel de Bruyn. (toinen nimistä on ehkä tyttönimi). Eroa myös Makkosten etunimissä. Laatokka -lehdessä on 3-vahti Mirjam Makkonen, kun kuvassa etunimi on Lyyli. Kirjahan on julkaistu vasta 36 vuotta myöhemmin. Muisti voi tehdä tepposiaan tai sitten pelipäivänä on tehty vaihto.

Yhtä hyvin kuva voisi olla myös Lahdessa 24.8. pelatusta ottelusta LMV-SP ottelusta.

Laatokka 23.8. la

HP voitti VPL:n 8—5.

Viipurin neitokset päättivät meikäläiset 21—5.

Sunnuntaina ottelivat HP ja VPL kesän ensimmäisen ottelun triangelisarjassa. Viipurilaiset olivat ainakin omaan puheittensa mukaan saapuneet ottamaan kirkkaan selkäsaunan, mutta peli muodostuikin erittäin tiukaksi ja tasaväkiseksi. Vierailijajoukkue oli tasainen, jossa ei ollut varsinaisesti yhtään heikkoa kohtaa. Sensijaan haminalaisten peli pyrki joskus rakoilemaan. Siepparimme ei ollut tällä kertaa entisensä ja muutamat miehet iskiivät täysosumia — tyhjään. Lyöntipeli oli kyllä suurin piirtein katsoen verrattain hyvä molemmilla joukkueilla. Heitoissa on vielä toivomisen varaa. Tämä peli ei muuten antanut kovin valoisia toiveita meikäläisten saavutuksista ensi sunnuntaisissa Suomisarjan loppuotteluissa. (Veijolan Olli ei liene niinkään väärässä ennustessaan HP:n voivan kyykähtää Sortavalan Viritykselle!) Juoksutaulukko on seuraava:

VPL: 1—1—0—2—0—1—0

HP: 0—1—2—5—0—0—0

Entäs sitten se »vuosisadan ottelu»? Siitä ei muodostunut edellisen veroisista, sillä Viipurin tytöt olivat liian kovapa meikäläisille. Heidän lyöntivarmuutensa on hämmästyttävä, kun sensijaan HP:n tytöt satuttivat vain poikkeustapauksissa. Kuten otsikosta näkyy, oli pelin tulos 21—5 VPL:n hyväksi. Mutta katselijan huomio kiintyi enemmän tyttären esteettiseen liikehtimiseen kuin kuiviin juoksulistoihin. On ilmeistä, että pesäpallo sopii naisille aivan yhtä hyvin kuin miehillekin. Siitä tuli varmaankin vakuutetuksi jokainen tämänkin ottelun näkijä. HP:n pojilta lainatut (anteeksi rehellisyyteni) verryttelypuvut sopivat sitäpaitsi erinomaisesti tyttöjen verhoiksi, samoin viipurilaisten vaaleansiniset voimistelupuvut.

Toivomme, että HP:n heikommat astiat ahkeralla harjoituksella parantaisivat pelitaitoaan, jotta he voisivat ensi kerralla tarjota läänin pääkaupungin neitsyeille täyden vastuksen. Alku on hyvä, ja nyt, kun ne luvatut kahvitkin on saatu, kannattaa ruveta

ansaitsemaan uusia. Mutta uusia kahveja ei tarjota, ennenkuin on lujasti treenattu, niin että saataisiin juoda oikein voittokahvit.

7.9. su Pieksämäki PP - Jyväskylä 19 - 4

Pieksämäen Sanomat 5.9. pe

HUVEJA.

PESÄPALLO-ottelut

URHEILUKENTÄLLÄ

sunnuntaina t.k. 7 pnä klo 12

JYVÄSKYLÄ—PIEKSAMÄKI
NAISJOUKKUEET

ja

JYVÄSKYLÄ—PIEKSAMÄKI
MIESJOUKKUEET.

Liput kentälle 6 ja 3 mk.

Pieksämäen Sanomat 12.9. pe

Viimesunnuntain pesäpallo-ottelut.

Pieksämäen tytöt saivat loistavan voiton. Myöskin miesjoukkue voitti vakuuttavasti jyvaskyläläiset.

Viime sunnuntaina oli täällä kaksi kiintoisaa pesäpallo-ottelua. Pieksämäen Palloilijain tytöt ottelivat Jyväskylän Palloseuran naisjoukkuetta vastaan. Ottelu oli pitkin matkaa vilkasta osittain navakkaakin. Tällä kertaa oli Pieksämäen tytöt ylivoimaisia, m.m. Ester ja Kaisa Parviainen saivat kumpikin kunniajuoksun. Peli päättyi 19—4 Pieksämäen hyväksi.

Heti tämän jälkeen ottelivat miesjoukkueet, Pieksämäen Palloilijat Jyväskylän Palloseuran joukkuetta vastaan. Peli oli osittain jännittäväkin. Molemmin puolin oli havaittavissa hyviä otteita, mutta myöskin heikkoja. Meikäläiset näyttivät olevan heikompiä pallon vangitsijoita kuin jyvaskyläläiset, mutta olivat sen sijaan heitä parempia lyöjiä.

Ensi sunnuntaina menevät tšekäläiset joukkueet ottelemaan Jyväskylässä samoja joukkueita vastaan.

Keskisuomalainen 14.9. su

Naiset pelaavat tänään pesäpalloa urheilukentällä.

Tänään pelaavat urheilukentällä Pieksämäen Palloilijain ja Jyväskylän Kirin nais- ja miesjoukkueet ystävyysottelun pesäpallopelissä. Pieksämäen miesjouk-

cue on jo aikaisemminkin vierailut täällä häviten silloin vakuuttavasti, mutta ovat he sen jälkeen huomattavasti edistyneet ja kykenevätkin voittamaan Kirin viime sunnuntaina kotipaikkakunnallaan. Erikoinen nähtävyys tulee olemaan molempien seurojen naisjoukkueiden esiintyminen, sillä näemmehän silloin Jyväskylässä ensi kertaa naisten pelaavan pesäpalloa. Pieksämäen neitokset ovat harjoitelleet koko kesän ahkerasti ja ovatkin jo päässeet aikapitkälle pallon käsittelyssä. Hehän voittivat Kirin neitokset ylivoimaisesti Pieksämäellä, mutta nyt ovat neitosemme luvanneet antaa lujemman vastuksen.

Tänään siis kaikki urheilukentälle klo 14,30 katselemaan näitä mielenkiintoisia otteluita.

14.9. su Jyväskylä Kiri - PP 6 - 5

Keskisuomalainen 16.9. ti

„Kiri“ voitti ja hävisi.

Jyväskylän Kiri pelasi sunnuntaina ystävyysottelun Pieksämäen Palloilijoita vastaan pesäpallossa.

Kirin naisjoukkue pelasi reippaalla ja päättävällä tavalla, mutta myöntää täytyy, että Pieksämäen herttaiset tyttäret vielä toistaiseksi osavivat pelin paremmin. Jyvaskyläläiset voittivat kylläkin, mutta siihen auttoi heitä hyvä »tuuri». Lyhyen harjoitusaikaan nähden ovat jyvaskyläläiset tehneet hämmästyttävän hyviä edistysaskeleita. Joukkueessa on useita hyviä pelaajia, joista vielä kerran taitaa tulla naispuolisia »Veijoloita». Pieksämäkeläisiä ei onnistanut tällä kertaa. Lukkari heidän joukkueessaan oli terhakka ja tarkka, mainio heittäjä. Tulos 6—5.

Kirin pojat eivät pelanneet mitään hyvää peliä. Manu Huttusella ja Valjakalla oli »onneton» päivä ja »läskä» kämmenissä. Kopista ei tullut mitään ja pallo lipsahdelti käsistä tärkeissä tilanteissa. Koko joukkue vaikutti jotenkuten haluttomalta, kun laasen pieksämäkeläiset — varsinkin loppupuolella — loistivat oivalla tavalla. Tulos 13—6 Pieksämäen hyväksi.

Pieksämäkeläisillä oli hauskat, Savon maakunta-väriset kilpailupuvut. Oltakoot kiriläisetkin käytäntöön erikoisen kilpailupuvun. Siinä tapauksessa pyydämme, että puku olisi hauskanäköinen! Väri antaa loistoa joukkueelle!

P.

Lahden Maila-Veikot Viipurissa.

Tämänpäiväiset Pesäpallo-ottelut vanhalla urheilukentällä klo 13

houkuttelevat varmaan sankat joukot tämän reippaan urheilun kannattajia »puulaakikentälle» seuraamaan kahta jännittävää ottelua, joissa »Suomen pesäpallokeskuksen» parhaat tekijät esittävät tämän pelin hienouksia. Viipurin pelaajat kotikaupunkinsa yleisön innoittamina voivat tehdä lujan vastuksen vasta leivotuille Suomen mestareille.

Naisten pelistä ei myöskään puuttune jännitystä, sen takaa molempien kaupunkien hyvin kouliintuneet joukkueet. Naisjoukkueille tietysti annetaan etuoikeus ja he saavat alottaa pelin vanhalla urheilukentällä klo 13. Heti tämän ottelun jälkeen pelaavat Lahden Maila-Veikkojen ja Viipurin Pallonlyöjien miesjoukkueet.

Yleisöllä on syytä pitää ottelut mielessään ja saapua niitä seuraamaan sankoin joukoin.

Lahden Maila-Veikot Viipurissa.

Tämänpäiväiset Pesäpallo-ottelut vanhalla urheilukentällä klo 13

houkuttelevat varmaan sankat joukot tämän reippaan urheilun kannattajia »puulaakikentälle» seuraamaan kahta jännittävää ottelua, joissa »Suomen pesäpallokeskuksen» parhaat tekijät esittävät tämän pelin hienouksia. Viipurin pelaajat kotikaupunkinsa yleisön innoittamina voivat tehdä lujan vastuksen vasta leivotuille Suomen mestareille.

Naisten pelistä ei myöskään puuttune jännitystä, sen takaa molempien kaupunkien hyvin kouliintuneet joukkueet. Naisjoukkueille tietysti annetaan etuoikeus ja he saavat alottaa pelin vanhalla urheilukentällä klo 13. Heti tämän ottelun jälkeen pelaavat Lahden Maila-Veikkojen ja Viipurin Pallonlyöjien miesjoukkueet.

Yleisöllä on syytä pitää ottelut mielessään ja saapua niitä seuraamaan sankoin joukoin.

Lahti-Viipuri pesäpalloilleet.

LMV voitti VPL:n 6-2.

Eilen suoritettiin Viipurin vanhalla urheilukentällä Hamina-Lahti-Viipuri triangelotteluun kuuluva pesäpallopeli Lahden Mallaveikkojen ja Viipurin Pallonlyöjien kesken. Kyseessäolevat ottelut ovat kesän lukuisten ottelujen, ennenkaikkea Suomi-sarjan, takia lykkäytyneet tavallista myöhäisemmiksi ja on niistä vielä suurin osa suorittamatta, joten lopputuloksesta ei ole vielä tietoa. Viipurilaisilla on edessään Lahden matka ja haminalaisilla viipurilaisvierailu. Hamina ja Lahti eivät ole vielä pelanneet kertaakaan vastakkain.

Elliseen otteluun olivat lahtelaiset ottaneet mukaansa myöskin naisjoukkueen, joka asettui ensiksi isäntäseuran tyttärenä vastaan. Peli alkoi lahtettarien painostuksella ja johtivatkin he aina neljälanteen vuoropariin saakka, jolloin viipurittarien painostus alkoi, jatkuen vielä viimeisenkin vuoron kuluessa taaten ottelun voiton. Eri vuoroilla saatiin juoksuja seuraavasti:

VPL 0-0-0-5-4=9.

LMV 1-2-1-2-0=6.

Peli päättyi siis viipurilaisten voittoon 9 juoksulla 6 vastaan.

Viipurittarien lyömäpeli oli kyllä tyydyttävää, mutta heitoissa on paljon toivottavaa. Lahtelaisten kolmosvaran jo aikaisempien pelien perusteella saavuttama maine tuli tässäkin ottelussa todetuksi, hän säilyttäköön kolmosvarakuningattaren arvonimen, mutta pistäisimme puolestamme syöttökuningattaren arvonimen tapetille, sillä siksi ainakin allekirjoittaneen näkemien ottelujen perusteella on VPL:n syöttäjätär n:o 1.

Heti edellisen pelin loputtua asettuivat seurojen miesjoukkueet pelijärjestykseen, viipurilaisten valitessa ulkopelin. Pehmeä ja sorainen kenttä vaikutti suurelta osaltaan sekä ulko- että sisäpelissä sattuneisiin lukuisiin väärinlaskuihin. Mainittakoon m.m., että molemmat viipurilaisten juoksut tulivat pallon arvaamattoman ponnahduksen takia. Lahtelaisten voitto oli kiistämätön. Juoksuja saavutettiin eri vuoroilla seuraavasti:

LMV 0-4-0-0-0-2=6.

VPL 1-0-0-1-0-0=2.

Lahtelaisia kävi lyömässä 52 ja viipurilaisia 50.

Yleisöä oli ottelujä seuraamassa tihkusteesta huolimatta n. 700 henkeä, joten eivät ainakaan kalkki viipurilaiset pitäne pesäpalloa »lastenleikkiä».

Suomen Urheilulehti 28.5.

Illoisia pelaajattaria Viipurista.

23.5. pe Lahti

Lahden Tyttölyseo - Lahden Yhteisk 15 - 10

Etelä-Suomen Sanomat 27.5. ti

Valtava yleisömeri — lähes 900 katselijaa — reunusti pelialuetta, jolla Tyttölyseon ja Yhteiskoulun tyttöjen välinen ensimmäinen pesäpallo-ottelu viime perjantai-iltana suoritettiin Ei pilvenhattaraakaan purjehtinut keväisellä taivaalla; hiljainen, idästä henkivä tuuli teki illan miellyttävän viileäksi. Jo tunteja ennen ottelun alkua, oikein amerikalaiseen tapaan, alkoi yleisöä virrata kentälle. Pääosa katselijoista oli koulunuorisoa, mutta ilahduttavan runsaasti oli läsnä vanhempaakin väkeä.

Pelituomari Veijolan alkajaisviheltyksen kaiuttua tasan klo 19 ilmestyi kentälle Tyttölyseon valkoisiin puse-roihin ja sinisiin urheiluhousuihin pu-keutunut joukkue, jonka yleisö kät- tentaputuksin otti vastaan, ja sen jä- lestä Yhteiskoulun sinipukuinen jouk- kue, joka niinkään palkittiin runsain suosionosoituksin. Kun joukkueet oli- vat asettuneet kiilaan ja Yhteiskoulu voittanut arvonnassa, valitsi se ulko- pelin.

Ottelun alkuminuuteilla oli pelaajat- tarissa havaittavissa ensiesiintymisen aiheuttamaa jännitystä. Siitä huoli- matta onnistui Tyttölyseon joukkueen saada pelinsä hyvään vauhtiin. Lyön- nit onnistuivat hyvin ja osaksi niiden ansiosta, osaksi Yhteiskoulun alussa hajanaisen ulkopelin takia karttui en- simäisellä sisävuorolla kaikkiaan 5 juoksua. Vuorostaan lyömään pääs- tyään ei Yhteiskoulu onnistunut yhtä hyvin. Lyseon tytöt osoittautuivat var- sin kehittyneiksi ulkopelaajiksi ja pi- tivät »pellit» lujasti kiinni. I vuoro- pari päättyi Tyttölyseon hyväksi 5—0.

Seuraavalla sisävuorollaan kasvoi

Tyttölyseon juoksuluku 4:llä ja kun Yhteiskoulu ei vielääkään saanut pe- liään käyntiin, oli peli II:n vuoro- parin päätyttyä 9—0. Nyt oli kuiten- kin Yk. alkanut päästä vireeseen ja esti kolmannen vuoroparin alussa kaikki TI:n juoksuerytykset. Kun Yk. sisällä sen lisäksi vuorollaan löi hyvin, kapeni nolla vihdoinkin. TI. ei kuitenkaan hellittänyt ja teki IV:n vp:n alussa 3 juoksua lisää. Tähän kykeni Yk. vastaamaan ainoastaan yh- dellä, vaikka mahdollisuuksia oli useampiakin. Ne pilattiin kuitenkin harkitsemattomilla pesiltä lähdoillä. Peli tasaantui kuitenkin tasaantumis- taan samalla kun pelin laatu tuntu- vasti parani. Viides ja kuudes sisä-

Lahti: Tyttöjen koulujen välisiä otteluita

Tyttölyseo voitti Yhteiskoulun ja Mailaveikkojen Maljan.

**Ensimmäistä tyttöjen pesäpallo-ottelua seuraamassa
lähes 900 innostanutta katselijaa.
Pelin tulos 15—10.**

Tyttölyseon joukkue esiintyi seuraavassa kokoonpanossa:

Terttu Puolakka	Asta Kemp	Ertta Pursiainen
Anna-Maria Virtamo	Mirja Kivikari	Kerstin Jansson
Kerttu Virtamo	Inga Kemp	Kerttu Mikkola

Yhteiskoulun tyttöjen joukkue:

Törnroos	Salonen	Mäkinen
Savolainen	Laitinen	Kari
Saarela	Sariola	Oksanen

Voittaja: Lahden Tyttölyseon joukkue.

vasti parani. Viides ja kuudes sisä- vuoro kului TI:tä tuloksettomasti, mutta Yk. teki juoksun kummallakin. Näin ollen oli asema viimeisen vuoro- parin alkaessa 12—4 TI:n hyväksi.

Vaikka TI:n etumatka nyt tuntui melkein mahdottomalta saavuttaa, ryh- tyivät Yk:n pelaajattaret energisesti sitä tavoittamaan. Viimeisellä sisävu- orollaan sai TI. vielä kehityksi 3 juok- sua, joten juoksumarginaali oli 11 Yk:n päästessä sisään. Korviasärkevän huu- tokonsertin säestämänä suorittaa Yk.

suurenmoisen loppuvedon. Lyönnit onnistuivat erinomaisesti, todellinen juoksunalkä näyttää vallanneen jouk- kueen ja juoksua karttuu kokonaista 6-kappaletta. TI:n alussa saavuttama etumatka on kuitenkin liian pitkä. Kuuluu loppuvihellys ja Tyttölyseo on voittanut ensimmäisen pesäpallo-koulu- laisottelun tyttöjen kesken maassam- me 15 juoksulla Yhteiskoulun 10:tä vastaan.

Joukkueet olivat mielestämme suurin piirtein tasaväkiset. Tehdäksemme kuitenkin oikeutta voittajille toteamme, että heittotaito T1:n joukkueessa oli vastustajaa parempi. Lyöntitaito taas, varsinkin ottelun loppupuolella oli parempi Yk:n joukkueella. Määrätietoisien harjoittelun vaikutukset olivat selvästi nähtävissä kummankin joukkueen pelissä. Suoritukset kokonaisuudessaan kohosivat ilahuttavalle tasolle, ja ottelun loppuvaiheet olivat nautittavaa katseltavaa paljonkin vaativalle. Tällä kertaa emme vielä tahdo puuttua lähemmin joukkueiden pelaajattarien yksityiskohtaisiin suorituksiin, mutta toteamme kuitenkin, että Lahden kaupungin reippaat palloilijattaret ovat hyvällä alulla kansallispeleimme niksiensaitamisessa. Ja ennustamme, että jos tähänastista intoa riittää ja harrastus pysyy kiinteänä, tytöt tulevat ennen pitkää astumaan poluille, jotka tulevat johtamaan naispesäpalloilun kaupungissamme kenties yhtä korkealle tasolle kuin heidän miehisten kollegainsa saavuttama.

*

Ottelun yleisömenestys oli lievimmän sanoen hämmästyttävä. Lähes 900 katselijaa koululaisottelussa arki-iltana, joskin erinomaisen kauniina, on saavutus, josta mahtavakin kaupunki voisi ylpeillä. Tulos on vielä hämmästyttävämpi, kun muistamme, että

Lahden Yhteiskoulun joukkue.

muutamia päiviä aikaisemmin Hämeen Malja-kiilpailujen pelikenttää reunusti lähes yhtä suuri yleisömäärä. Nämä numerot silmien edessä ei todellinen urheilun ystävää voine tuntea muuta kuin väärentämätöntä iloa. Edellisellä kerralla tarvittiin maan koko pesäpallokerma yleisöä vetämässä. Tällä kerralla löivät tytöt vaatimattomasti

yleisöennätyksen. Uskomme, että niihin eläköönhuutoihin, jotka tälle ottelulle ja sen onnellisille voittajattarille ottelun jälkeen kohotettiin, yhtyy koko Lahden kaupungin urheiluväki. — Muuten, olemme sitä mieltä, että me tarvitsisimme pesäpallokentän.

Joko.

Suomen Urheilulehti 28.5. ke

Pesäpallokuulumisia Lahdesta.

Lahtelaisia valiteltiin suuriäänisiksi Hämeen Malja-kiilpailuissa eikä ehkä suotta. Kun kaupungin asukasluvusta lähes kymmenesosa häätetään kentälle amerikkalaiseen malliin — kaksi viimeistä sanaa lainattu vierailta — eksyy joukkoon helposti joitakin suupalitteja. Mutta jos me nyt esitämme, että muutamia päiviä myöhemmin kiipesi urheilukentälle vieläkin mukkeampi yleisöjoukko, voidaan meitä syyttää kehuiksi ja se tuntuu jo ilkeältä.

Matematiikka virkistää ja viileyttää kuulemma aivoja. No, kertokaamme siten 10,000 kahdellakymmenelläneljällä. Siitä tulee aika pyöreä summa, joka vastaa suunnilleen erään varsin miellyttävän kaupungin asukasluvua. Kertoakaamme sitten tällä samalla kahdellakymmenellä neljällä eräs luku, sanoakaamme 900. Ja nyt tulee kysymys. Kuinka vetävä olisi pitänyt Stadionin yhteyteen rakennettavan pesäpallokentän olla, jotta se olisi kyennyt sijoittamaan Tyttökoulu—Yhteiskoulu-pesäpalloottelun katsojat, jos tämä olisi suoritettu Helsingissä joitainkin tyttökoulujen välillä? Tietysti edellyttämällä, että reklaami suhteellisesti olisi hoidettu samaan tapaan. (Tämähän taitaisi melkein käydä kilpatehtävästä?)

18 reipasta tyttöä urheilukentällä perjantaina klo 10. Tämä oli iskulause ja riitti lyömään ällikällä itse LMV:n paljon puhuvan sihteerinkin. Yhdeksänsataa päätä ilmestyi kalkkirajojen taakse kuka puhtaasta uteliaisuudesta, kuka jo tuntia ennen ottelunodotuksesta kalpeana. Lahden Tyttökoulu ja Lahden Yhteiskoulun tytöt ottelivat ensi kerran LMV:n lahjoittamasta komeasta maljasta.

Mikä silmää hivelevä, uusia, huikeita näköaloja avartava näky. Kahdeksantoista pesäpallopelin nikseihin perusteellisesti perehtynyttä tyttölästä kiilassa Olli Veijo'an komennon alaisena violetin värisenä keväiltana! Ja hetkeä myöhemmin lyömässä palloa, sieppaamassa ja kirmaisemassa pesien välejä leppoisan suvituulen viileyttä lehyhtellessä. Runous on harvoin kaukana urheilukentiltä. Tuona iltana sen siivet hipoivat kalkkirajoja. Ajatukset lentelivät valtoimina ja mielikuvitus piirteli tulevaisuudesta kirkkaita kuvia.

— Vihdoinkin vihreän kentän urheilumuoto, joka soveltuu kaikille, jonka ei tarvitse ketään sysätä sivuun eikä ketään jättää kylmäksi! — Tässä luodaan taas kerran sitä pohjaa, jolta kansallisista kansallisiin liikuntamuoto ponnistaa itsensä koko kansan peliksi!

Tytöt suoriutuivat ensiesiintymisensä kunnioittavan hyvin ja osoittivat oikeiksi aavistelut pesäpallopelin erinomaisesta sopivaisuudesta nousevalle

naispolvelle. Kriittilinenkään silmä tuskin keksi ainoatakaan negatiivista varjoa. Pelko pesäpallopelin mahdollisesta rasittavuudestakin haihtui tuuleen siltä, joka näki hävinneen joukkueen muuttaman minuutin levon jälkeen ottavan lujan, parisen tuntia kestävä harjoituskuurin. Tämä tuntuu uskottomalta, mutta on totta. Tällaisella temperamentilla varustetulta joukkueelta voi jo jotakin odottaa! Täällä odotetaan tyttöistä LMV:n polkujen kävijää. Kaupungin pesäpallotaivas näyttää tällä hetkellä yhtä pilvettömältä kuin se, joka reivittäytyi urheilukentän yllä ja yhtä kirkkaalta kuin katseet, jotka kuvastuivat onnellisten voittajattarien silmistä.

Pääasia melkein oli unohtua. Tyttölyseo voitti 15—10 ja sai syksyyn asti kiertopalkinnon haltuunsa. Silloin otellaan siitä toistamiseen ja osat saattavat helposti vaihtua. Miltei tasapäisistä joukkueista suosi Fortuna-rouva tällä hetkellä Tyttölyseon joukkuetta.

T. T.

28.9. tsuLahti

Lahden Tyttölyseo - Lahden Yhteisk 12 - 3

Etelä-Suomen Sanomat 30.9. ti

Pesäpallo-ottelu Tyttö- lyseo—Yhteiskoulu.

**Tyttölyseo voitti 12 juoksulla 3
vastaan.**

Viime sunnuntaina ottelivat täkäläisellä urheilukentällä Lahden Tyttölyseon ja Yhteiskoulun tytöt pesäpallossa. Edellisellä kerralla voittivat kiertopalkinnon Tyttölyseon tytöt ja sunnuntaina he voittivat maljan toistamiseen ylivoimaisesti 12 juoksulla 3 vastaan. Yhteiskoulun tyttöjen lyöntipeli sekä heitot antavat vielä paljon toivomisen varaa verrattuna esim. Tyttölyseon tyttöjen peliin. Alkupuoli ottelusta oli melkoisen tasaväkinen, mutta loppupuolella, parissa viimeisessä pelivuorossa, olivat voittajat ylivoimaisia. Sää oli kaunis ja yleisöä runsaasti.

Sortavala: Naisten puulaakiotteluita

Kiitos Arttu Dahlströmille Sortavalan pesäpallohistorian koosteesta.

Alkueräotteluita:

su 14.9. Naisvoimistelijat – Villit 4 – 8

ke 14.9. Pankit ja Virastot – Hedelmä- ja Ruokatavarakaupat 8 – 5

Välieräottelu:

ke 17.9. Tyttökoulu – Pankit ja Virastot 7 – 8

Yhteenotto uusittiin pelituomarin virheen vuoksi.

la 20.9. Tyttökoulu – Pankit ja Virastot 8 – 3

Loppuottelu:

ke 24.9. Villit – Tyttökoulu 3 – 13

Ylimääräinen ottelu:

su 28.9. Kymölä – Kaupunki 4 – 4

Laatokka 2.9. ti

Laatokka 16.9. ti

Laatokka 16.9. ti

Mukaan naisten puulaakiotteluihin!

Kuten toisessa paikassa lehteä olevasta kilpailukutsusta käy ilmi, järjestää Sortavalan Palloilijat naisille puulaakiottelut pesäpallopelissä. Jotta mahdollisimman kaikki pääsisivät mukaan näihin urauurtaviin otteluihin, järjestetään ne siten, että liikkeistä yhden joukkueen muodostavat aina saman alan liikkeet. Joukkueet ovat ryhmitellyt seuraavasti:

1) Tyttökoulun alaluokat (I–VI lk.), 2) tyttökoulun yläluokat (VII–IX lk.), 3) seminaarin alaluokat (I–III lk.), 4) seminaarin yläluokat (IV–V lk.), 5) kauppa-koulu, 6) Hedelmä- ja ruokatavarakaupat, 7) Kangaskaupat (tähän ryhmään kuuluvat myös muoti-, lyhyttavara- ja vaateusliikkeet), 8) rautakaupat, 9) tukkuliikkeet, 10) yleisliikkeet (näihin kuuluvat osuusliikkeet, Kontinen, Wärz Oy., Ignatius j.n.e.), 11) Kirjapainot (ryhmään kuuluvat myös sanomalehdet), 12) puutavaraliikkeet, 13) pankit ja virastot, 14) erikoisliikkeet (näihin kuuluvat sellaiset liikkeet, joita ei ole edellisissä ryhmissä mainittu).

Siis jokainen edellämmainituista 14:stä ryhmästä muodostaa yhden joukkueen. Ottelut alkavat ensi viikolla ja ilmoittautuminen on tehtävä ensi lauantaihin mennessä. Tämän jälkeen osallistuville joukkueille lähetetään yksityiskohtaisempia tietoja. Nyt jo kuitenkin mainittakoon, että otteluista joutuu yhdestä häviöstä pois ja pelataan seitsemän naista käsittävillä joukkueilla. Järjestäjät tulevat hankkimaan otteluihin kiertopalkinnon.

Naisväki nyt nopeasti valmistautumaan näihin maassamme ainutlaatuisiin puulaakiotteluihin. Toivotavasti jokainen ryhmä saa kokoon joukkueen. Näyttäkääpä joukolla neitokset ja mikä rouvatkin, että pesäpalloinnostusta kaupunkimme naisten keskuudessa löytyy.

Sunnuntainen pesäpalloilu Sortavalassa.

Kolme mielenkiintoista ottelua.

Lyseen kentällä pelattiin sunnuntaina kolme pesäpallo-ottelua. Klo 10,00 asettuivat kentälle »Joensuun Palloseura» ja »Sortavalan Palloilijat».

Klo 12,30 alkoi naisten propaganda-pesäpallo-ottelu.

Ensimmäisinä pelasivat »Naisvoimistelijat» ja »Villit». »Villien» joukkue oli kokoon pantu yhtä poikkeusta lukuunottamatta »Palloilijoiden» naisjoukkueesta ja voittivat ottelun 8 juoksulla Naisvoimistelijoiden 4 vastaan.

Toinen ottelu suoritettiin heti edellisen päätyttyä. Joukkueiden niminä esiintyi »Pankit ja virastot»—»Hedelmä- ja Siirtomaatavarakaupat». Peli päättyi »Virastot ja Pankit» voittoon 8–5. Ottelut pelattiin seitsikön joukkueilla.

Joukkueissa esiintyivät seuraavat pelaajat: »Villit»: Irma Erikson, Aune Koponen, Aune Pasanen, Heidi Stolt, Elsa Koponen, Kaipainen ja H. Koikkalainen.

»Naisvoimistelijat»: Elsa Pitkänen, Lyyli Pulli, Esteri Tapanainen, Aune Paasimaa, Toini Kontinen, Maija Laurikainen ja Hyttinen.

»Virastot & Pankit»: Irma Erikson, Elsa Pitkänen, Aune Paasimaa, Helga Stolt, Annikki Vainikainen, Aili Nieminen ja Aune Pasanen.

»Hedelmä- ja Siirtomaantavarakaupat»: Hilja Koikkalainen, Aune Silvennoinen, Aune Koppinen, Lempi Lamberg, Toini Kontinen, Martta Salimäki ja Lyyli Toivanen.

Otteluissa oli aito propagandaottelun tuntua. Erehdyksiä ja epäonnistumisia runsaasti. Joukkueiden »hakapelaajien» kasvat hehkuivat ottelun innosta ja tietyksi myös vastuunalaisuudesta. Oli huvittavaa katsella kuinka kaikesta huolimatta yritettiin parasta.

Kun naispelaajat olivat suurimmalta osaltaan »Palloilijattariin» kuuluvia, oli siinä tilaisuus vähän tehdä laskelmia vastaisenkin varalle. Jos neitokset ottavat ensi kevännä todenkannalta pelinsä, saadaan jo ensi kesänä nähdä Sortavalassa hyvääkin naisten pesäpalloa.

Naisten puulaakiottelut.

Huomenna klo 17,30 tyttökoulu ja virastot.

Huomenna keskiviikkona klo 17,30 jatkuvat naisten puulaakiottelut pesäpalloilussa. Silloin iskevät yhteen välieräottelussa tyttökoulu ja virastot. Ottelusta muodostuu kaikesta päätäen tasaväkinen ja vauhdikas. Kumpikin joukkue tulee yrittämään kaikkensa selviytyäkseen voittajana ja siten päästäkseen loppuotteluun. Tyttökoulun joukkue tuntuu hiukan vahvemmalla, jossa pelaa m.m. nti Helvi Pitkänen, joka on Suomen parhaimpia polttajia.

Joukkueiden kokoonpanot:

Tyttökoulu: Helvi Kontinen, Mari Kari, Sisko Ahtiala, Sirkka Kallio, Helvi Pitkänen, Anja Helin, Klaudia Kostiainen.

Virastot: Elsa Pitkänen, Irma Ericsson, Aili Nieminen, Annikki Vainikainen, Aune Paasimaa, Helga Stolt, Aune Pasanen.

Varmastikin naispalloilun ystävät pitävät muistissaan huomisen ottelun ja saapuvat runsaslukuisina innostamaan neitosiamme. Pelituomarina on E. Hukka.

Katselimme

sunnunlaina naisten puulaakiotteluja pesäpallossa suurella ihastuksella. Pelaajien joukossa oli useita aika näppäriä tyttöjä, jotka verryttelypuvuissaan saivat katselijan innostumaan ripeisiin pelin vaihteluihin.

Mutta katselijat eivät olleet ihastuttavia, vaikka jokainen koetti parhaansa mukaan keksiä sukkeluuksia. Käsittääksemme on huutojen tarkoituksena innostaa pelaajia eikä laskea mautonta pilaa heidän kustannuksellaan. Sukkeluudet muodostuvat — kuten sunnuntainakin — kömpelöiksi ja loukkaaviksi. Ne eivät suinkaan innosta vaan masentavat. Vai mitä sanotaan esim. tällaisesta kehoituksesta: »hei, lihakasa kolmannelta pesältä liikkeelle!» Luuletteko, että »lihakasa» tulee seuraavaan puulaakiin, Tai mikä vitisi se on olevinaan, että joku pelaaja pääsee pesälle »rinnanmitan» ennen vahtia? Mautonta.

Saimme eilen kirjeen tästä asiasta, josta aijoimme jutella jo tiistain lehdessä. Kirjoittaja, »Puulaakipelaaja» on myös huolestunut yleisön käyttäytymisestä. Hän kirjoittaa:

Tähän saakka on arvosteltu suoritettujen puulaakiottelujen peliä ja pelaajia sekä erotuomareita. Mielestäni olisi nyt syytä mainita vähän yleisöistäkin ja sen edesottamisista siellä kalliolla.

Puulaakiottelujen avulla on palloiluinnotus paikkakunnallamme yhä vain kasvamassa. Sitä mukaa nousee tietyksi pelitasokin. Tämä kaikki on niinkuin ollakin pitää. Mutta tällaisessakin tapauksessa, kun nyt yhteisvoimin koetetaan kohottaa palloilun arvoa, ovat eräät edesvastuuttomat henkilöt samalla valmiit painamaan sitä alas. Tarkoitin tällä niitä pojankloppoja, jotka yleisön joukosta »asiantuntijoina» laskettelevat parastaan yrittäville pelaajille mitä tylsimpiä »vitsejä» ja »neuvojaan». T... on vielä haittaisi mitään jos siinäkin pysyttäisiin sää-dvllisyyden rajossa. Mutta kun nämä »asiantuntijat» päästävät suustaan siinä samalla mitä ruokottomimpia rivouksia, niin se on jo kertakaikkiaan liikaa. Yleisöllä on tietyksi oikeus mölytä niin paljon kun sitä huvittaa ja kukin arvolleen sopivaksi

katsoo, mutta sellaiset, pelaajiin ja erotuomariin kohdistetut letkaukset ja rivoudet, joita jokaisen puulaakiottelun aikana yleisön joukosta kuuluu, eivät suinkaan ole omiaan nostamaan palloilun, enempi kun muunkaan urheilun arvoa. Mainitut pojankloppit — nimiä en vielä tälläkertaa mainitse — ovatkin ottaneet tämän aivan vakituiseksi tehtäväkseen, sillä jokaisen ottelun aikana istuvat samat heput samassa paikassa, kalliion reunalla, korkeimmalla kohdalla, ja sama esitys toistuu otteluottelulta. Mikä ikävintä, kuuluu tämän »mölyköörin» parhaisiin »kykyihin» eräitä palloiluseurojemme ensi joukkueiden pelaajia. Nämä herrat eivät nähtävästi lainkaan ymmärrä puulaakiottelujen merkitystä, eivätkä sitä, ettei puulaakipelaajalta voi vaatia sellaisia esityksiä kuin heiltä, »tekijämiehiltä». Näille viimeainituille pyydän kaikessa ystävytydessä huomauttaa, että jos tällainen esiintymisenne jatkuu vielä yhdenkään pelin aikana, niin silloin voi loppua uranne aktiivipalloilijoina — ainakin toistaiseksi. Onneksi on palloilumme johto ottanut myöskin tämän seikan huomioon sääntöjä laatiessaan. Myöskin tällalaisten palloiluseurojen johdon olisi syytä kiinnittää huomiotaan aktiivipelaajiensa käyttäytymiseen, ennenkuin se on liian myöhäistä.

Kun nyt on tullut mainituksi myöskin erotuomareihin kohdistetuista huomautuksista, niin totean vain, että ihminenhan on erehtyväinen, siis erotuomariinkin, saatikka sitten ne yleisöstä, jotka »neuvojaan» ja moitteitaan niin auliisti ja säästelemättä erotuomareille jakelevat. Sietäisi teidänkin kuitenkin lukea säännöt edes kerran läpi ennenkuin rupeatte sillä alalla neuvonantajina toimimaan. Sitäpaitsi tilanne voi näyttää kalliolta katsottuna aivan toiselta kuin mitä se todellisuudessa on ja miltä se näyttää läheltä katsottuna. Tämä ei ole tarkoitettu miksiäkään »valitusvirreksi» erotuomarien puolesta, sillä erotuomarin ei tietystikään tarvitse välittää mitään yleisön mielipiteestä, hänellähan on säännöt nojanaan. Mutta moisella käyttäytymisellään yleisö usein yhä vain vaikeuttaa erotuomarin muutenkin vaikeaa tehtävää, ja sitäpaitsi se on kovin rumaaakin.

Yhtyen edelläsanottuun suositteluun toverillista sakin hivutusta suurimmäisimmille mölyapinoille.

A h v o.

Naisten puulaakiottelut.

Ellen tiukka ottelu tyttökoulu—virastot.

Eilen illalla suoritettiin naisten puulaakiottelujen väliseräottelu pesäpalloilussa. Vastakkain olivat tyttökoulu ja virastot.

Ottelusta muodostui kovin hapuileva ja epävarma. Yliheittoja ja ennenkaikkea aliheittoja nähtiin runsaasti. Näihin pääasiallisimpana syyinä olivat kurjassa kunnossa oleva kenttä ja ottelun aikana vallinnut sade, mitkä tekivät pallon erittäin raskaaksi ja liukkaaksi. Yhteenoton alussa yllätti virastojen joukkue ulkona olevan tyttökoulun saamalla kokonaista 6 juoksua. Tämän etumatkan turvin johtivatkin he ottelua aina 6:nelle vuoroparille saakka, sillä tyttökoulu kykeni hiljalleen vetämään raon umpeen. Tällä vuoroparilla tapahtui tuomariskandaali, sillä epävarma pelituomari ei hyväksynyt tyttökoululaisten saamaa selvää juoksua. Viimeisen vuoroparin alussa oli näin ollen tilanne 8—7 virastojen hyväksi. Kumpikaan puoli ei enään saanut kartutetuksi juoksulukuaan, vaikka kerran tyttökoululla oli »tipalla». Ottelu päättyi siis 8—7 virastojen hyväksi, mutta tullaan yhteentulo uusimaan pelituomarin kohtalokkaan virheen takia.

Tätä yleisöön menevää tasaväkisistä ottelua oli sateisen sään johdosta seuraamassa vähän katselijoita. Pelituomarina oli E. Haflonen.

H o o.

Laatokka 20.9. la

Naisten puulaakiottelut.

Tänään klo 17,15 tyttökoulu—virastot.

Tänään suoritetaan naisten puulaakiottelussa pesäpalloilussa uusintaottelu tyttökoulun ja virastojen välillä. Kuten muisteltaneen voitti virastojen joukkue viime keskiviikkona 8—7, mutta tyttökoululaisten vastalauseen takia ei ottelun lopputulosta hyväksytty. Tämän päivän otteluun ovat molemmat joukkueet valmistautuneet huolella, sillä riippuunhan tästä kamppailusta kumpi pääsee loppuotteluun. Vaikea on etukäteen varmast sanoa, kumpi on tämä onnellinen, sillä siksi tasaväkisiltä joukkueet vaikeuttavat. Tyttökoulu kylläkin esiintyi viime kerralla varmempana, jos otetaan huomioon koko ottelu, mutta voivat virastot jälleen tarjota »tipoilta» alkurynnäköllään samankaltaisen epämiellyttävän yllätyksen kuin keskiviikkonakin. Tänäänhan nähdään! Jokataapauksessa on varmaa, että illalla isketään tiukasti yhteen vauhdikkaassa ottelussa.

Ottelu alkaa urheilukentällä täsmälleen klo 17,15. Pällimiehenä toimii O. Kontinen. Jos sattuuh mahdoton sää peruutetaan ottelu.

Naisten puulaakiottelut.

Tyttökoulu—Virastot 8—3.

Viime lauantaina selvittivät lopullisesti välinsä uusintaottelussa tyttökoulu ja virastot päättäneen peli edellisen hyväksi juoksuviuilla 8—3. Esitykset olivat nyt hyvien olosuhteiden vallitessa muutamia lyhyitä hetkiä lukuunottamatta verrattain hyvät. Kuten aikaisemmallaakin kerralla otti virastojen joukkue ottelun alussa johdon haltuunsa onnistuen saamaan kolmannella ensimmäisellä vrp:llä kolme juoksua tyttökoululaisten saamatta ainoatakaan. Kahdella seuraavalla vrp:lla nämä kuitenkin piristyivät ja vetivät raon umpeen. 3—3. Kuudes vuoropari alkoi jännittäen pelaajat ja yleisön. Virastot eivät nytäkään kyenneet saamaan juoksua, mutta sitävastoin tyttökoululaiset yrittivät lujasti saadaankin palkkiokseen johtajuoksun. 4—3. Viimeisellä kierroksella he lisäsivät etumatkaansa vielä yhdellä juoksulla. Koska seitsemään vuoropariin ei ollut kulunut aikaa täyttä tuntia, jatkettiin peliä vielä yhdellä ylimääräisellä. Virastojen pelaajissa oli ote herpaantunut. Ilmeisesti he alistuivat häviökohtaloonsa, sillä heidän pelinsä meni kokonaan rikki. Näin ollen olivat tyttökoululaiset tilanteen herrana ja saivatkin he helposti vielä kolme juoksua vastustajiansa pyöreää vastaan. 8—3. Kauris taistelu oli päättynyt! Tyttökoululaisten reipas joukkue jätti kentän voittajansa kannattajiansa runsaiden suosiosoitusten saattamina. Tie loppuotteluun oli tiukkojen kamppailujen jälkeen selvä, jossa se kohtaa »villien» joukkueen.

Silmäillessä huomaa naisten esityksiä kiintyy huomio erikoisesti hyvään koppaamiseen ja taasen heikkoon heittämiseen, mikä viimeksimainittu ymmärrettävästä syystä onkin neitosille pesäpallopelissä vaikein oppia. Mutta senkin oppii ahkeran harjoituksen jälkeen, minkä osoittivat Lahden pelaajattaretkin käydessään täällä.

Hoo.

Keskiviikkona klo 17,15 tyttökoulu—villit.

Huomenna keskiviikkona suoritetaan puulaakiottelujen loppuottelu tyttökoulun ja villien välillä. Tästä muodostuu todella tasaväkinen kamppailu. Etukäteen on mahdoton sanoa kumpi joukkue anastaa kiertopalkinnon. Oli se kumpi tahansa, niin jokatapauksessa sen täytyy yrittää huomenna parhaansa. Joukkueiden kokoonpanot: Tyttökoulu: Helvi Kontinen, Mari Kari — Sisko Ahtiala, Sirkka Kallio — Helvi Pitkänen — Hilikka Jokinen, Elna Helin. Villit: Elsa Koponen, Irma Ericsson — Helvi Koikkalainen, Aune Koponen — Aune Pasanen — Heidi Stolt — Lyyli Kaipainen.

Finaali alkaa huomenna täsmälleen klo 17,15. Pelituomarina on hra J. Ikävalko.

Naisten puulaakiottelu.

Tyttökoulu voitti »villit» 13—3.

Eilen illalla iskivät yhteen naisten puulaakiottelujen loppuottelussa pesäpalloilussa tyttökoulu ja villit. Ottelusta muodostui odottamattoman epätasainen, sillä tyttökoululaiset esiintyivät ylivoimaisina vastustajiinsa nähden. Heli kamppailun alussa voittajat olivat luulot pois viltteiltä saamalla neljä juoksua. Jälkimmäisten pelin ollessa epävarmaa kykenivät tyttökoululaiset kartuttamaan juoksujaan aina viidennelle vrp:lle saakka, jolloin pelin kulku oli 11—1. Kaksi viimeistä vrp. oli juoksuihin nähden tasaväkistä, sillä molemmat joukkueet saivat kaksi juoksua. Yhteinen tulos 13—3 tyttökoulun hyväksi.

Parhaiden voittaneessa joukkueessa pelasivat kakkospesä Sirkka Kallio, ykköspesä Sisko Ahtiala, »syöttäjä» Helvi Kontinen ja erittäinkin polttaja Helvi Pitkänen, joka muuten olikin kentän paras »mies». Villien joukkueessa taas onnistuneimmat sieppari Irma Ericsson, syöttäjä Elsa Koponen ja ykköspesä Helvi Koikkalainen. Pelituomarina oli hra J. Ikävalko hyvä.

Sunnuntaina klo 15 suoritetaan naisten puulaakiottelujen »kermaottelu», jolloin pelaavat kaupunki ja Kymölä.

Naisten puulaakiottelut.

HUOMENNA KLO 13 KAUPUNKI—KYMÖLÄ.

Huomenna sunnuntaina suoritetaan naisten puulaakiottelujen pesäpalloilussa ylimääräinen ottelu. Silloin astuvat sotapolulle Kaupungin ja Kymölän neitokset koetellaakseen kummalla puolella paremmin pesäpalloa pelataan. Kymöläläiset tullaan olevan ennakoitua voittajakandidaatteja, mutta useinhan on tapahtunut, että »kuolemaantuomitut» ovat asettaneet hetken tullessa oikein jymy-yllätyksiä. Näin voi käydä huomennakin.

Joukkueet: Kaupunki: Elsa Koponen, Maija Kari — Helvi Koikkalainen, Hilikka Pirhonen — Salme Rahell — Hilikka Jokinen, Elsa Pitkänen — Klaudia Kostilainen — Helga Stolt.

Kymölä: Helvi Kontinen, Irma Ericsson — Toini Kontinen, Sirkka Kallio — Helvi Pitkänen — Elna Helin, Aune Pasanen — Aune Koponen — Aili Nieminen.

Kuten näkyy pelataan täysillä joukkueilla. Varmastikin yleisö runsaslukuisena saapuu huomenna kalliolle seuraamaan tätä mielenkiintoista ja vauhdikasta ottelua, sitäkin suuremmalla syyllä, koska sillä on tilaisuus tarkastella tällöin kaupunkimme neitosten »pesäpallokerman» esityksiä. Ottelu alkaa täsmällisesti klo 13 urheilukentällä. Pelituomarina hra O. Kontinen.

Laatokka 30.9. ti

Naisten puulaakiottelu

Kymölän ja kaupungin välillä muodostui perin tasaväkiseksi, sillä haka-pelaajat olivat jakaantuneet tasaisesti molemmille puolille. 7. vuoroparin jälkeen oli peli 4—3 Kymölän hyväksi, mutta sitten tuli kaupungille lisää 1 juoksu. Viimeisen vuoroparin aikana tuli niin paljon raajarikkoja, ettei peliä voitu jatkaa.

Yleisöä oli runsaasti ja huligaanit pitivät jälleen pellemäistä mölyään.

PESÄPALLOKÄRPÄNEN UUSILLE URILLE

Pesäpallokärpänen pörisi viime kesän aurinkoisina päivinä tavallista tarmokkaammin kautta Suomenniemen etsien uusia uhreja, joihin iskisi. Poikaset olivat jo melko tarkasti tartutut, joten sitä näytti uhkaavan työttömyys, kunnes se iski silmänsä maan kauniimpaan sukupuoleen ja keksi sinä suurena pesäpallopäivänä, joskin epäonnalle alttiin maaperän. Niinpä sai se sitten jo keväällä Pesäpallajaoston lumottua kauniilla tulevaisuudenkuvillaan niin, että jaosto heitti kehottushuutonsa naisille esille sinä suurena pesäpallopäivänä, joskin epävirallisesti ja bienokseltaan epäillen sen kuvan kuuroille korville. Tästä Pesäpallokärpänen riemastui ja lähti valloitusretkille innostuneena uuteen suureen lehtiväänsä. Tosin olivat joissakin suuremmissa keskuksissa naiset jo aikaisemminkin pesäpallolla pelanneet, esim. HPL perusti jo v. 1926 naisjoukkueensa, joka siitä lähtien on yhtämittaisesti ollut hiljaisessa, kotoisessa toiminnassa, mutta paljon oli vielä voitettavaa. No niin, Pesäpallokärpänen pörisi vähän siellä, vähän täällä ja jopas Eevan tyttäret heräsivät. Innolla tartuttiin tähän loistavaan

„Yhdestoista hetki.“

ja monipuoliseen työllekin sopivaan urheilumuotoon ja tuota pikaa ilmestyi naisjoukkueita eri puolille maata kuin sienä sateen jälkeen, ja ne antoivat pesäpallokentille oman erikoisen leimansa. Katsoja toisensa jälkeen pysähtyi kummastellen kentän laiduille, ensin epäilevästi hymyillen, sitten uskoen ja lopuksi ihastuen. Eniten innostuneita olivat kuitenkin naiset ja neitokset itse asiaansa ja harjoituksissa käynti tuli suorastaan pakottavaksi. Tämän vuoksi alkoivat pesäpalloseurat yhä enemmän ja enemmän kiinnittää huomiotaan naistensa valmentautumiseen, uhraten siihen tarkoitukseen aikaansa, kuin myöskin varojaan, arvaten tämän lopuksikin edulliseksi sijoitukseksi. Ja niin meni kesä työttöiltäkin yhtämittaisessa hausassa ja mielenkiintoisessa pesäpalloilun harjoittamisessa....

Pesäpallokärpänen pörisi edelleen. Se tiesi, että ”syödessä ruokahalu kasvaa” ja rupesi miettimään keinoja tämän nälän tyydyttämiseksi. Tyttöset itsekin olivat jo huomanneet kotikentän liian ahtaaksi ja tahtoivat mielellään koetella siipensä kantavuutta. Tahtoivat koetella, mitä kesän kuluessa oli opittu ja mihin joukkueena pystyttäisiin. Niinpä alettiin etsiä yhteyksiä toisten pesäpallolla pelaavien naisjoukkueitten kanssa tarpeellisen kilpailun aikaansaamiseksi ja siinä onnistuttiinkin ja saatiin sangen monelle taholle huomattavienkin matkojen takaa naisten pesäpallotteluita esim. Lahti—Sortavala, Lahti—Viipuri, Jyväskylä—Pieksämäki, Lahti—Helsinki j.n.e. Huomattavaa näille kaikille oteluille oli se tavaton yleisömenestys, mikä niillä miltei poikkeuksetta oli. Ne herättivät kaikkialla huomiota ja täten oli suuren yleisön kannatus taattu. Mentiin kentälle ehkäpä uteliaisuudesta näkemään, mihin Eevan tyttäret tällä uudella, miehiltä valloittamalla alalla pystyvät. Ehkäpä jotkut niin tekivät toivossa nähdä kentällä oikeita ”mummuilemisiäkin”, kuten Lahdessa sanotaan, mutta työtötpä näyttivätkin, että peli soveltuu mainiosti naisellisillekin kyvyille ja useimmissa tapauksissa kykenivät he esittämään pelitekniikallisestikin sangen tyydyttävää peliä, joka pani pahimmankin epäilijän tarkistamaan kantaansa ja uskomaan pesäpalloilun tulevaisuuteen naisten keskuudessa. Ihastuneina seurattiin tyttöjen liikehtimistä kentällä ja hyviä suorituksia seurasi säännöllisesti suosiosoitusten myrsky, joka ei ollut yksinomaan kohteliaisuudesta lähtöisin. Emme tahdo väittää, etteikö joitakin kimmelluksiaikin olisi satunut, mutta toisaalta olemme myöskin nähneet vuosikautia yhdessä harjoitelleitten miesjoukkueitten erehtyvän suurempiinkin virheisiin, kuin mihin nämä elämäniloiset Eevan tyttäret joskus erehtyivät. Ja se hartaus, millä nämät tyttöset osaansa antautui-

vat, oli varmasti näkemisen arvoista, josta miehiset miehet voisivat ottaa oppia. Oli suorastaan ihastuttavaa nähdä se työn tarkkuus, jolla jokainen pyrki edesottamukseensa joukkuettaan auttamaan. Oikullinen pallo teki kuitenkin joskus kepposiakin ja livehti saavuttamattomiin käden tai mailan ulottuvilta, mutta se ei intoa häirinyt. Pelit tarjosivat jo nyt sangen nautittavia tilanteita ja jos kehitys, kuten toivoo sopii, silloin, kun kerran naiset ovat asian sydämelleen ottaneet, jatkuu samaan suuntaan, niin mitä saammekaan vielä nähdä! Myönnän, että itsekkin olen aikaisemmin kuulunut epäilijöihin, mutta näkemäni muutamat naisten kilpailuottelut ovat saaneet minut vakuutetuksi siitä, että pelillä on suuret mahdollisuudet naistenkin pelinä. Se on nopeata, se on keuhittavaa, siitä ei päästä yli eikä ympäri. Tästä huolimatta se ei estää naisellisen sulouden pääsemistä täysin oikeuksiinsa kesken kiivaintakin tiimellystä. Olemme nähneet naisten suorittavan mitä hienoimpia pelitekoja; loistavia syöksykoppeja, lujia laakoja, onnistuneita pallonvangitsemisia maasta ja nopeita, nasevia heittoja. Lyhyesti sanoen, olemme nähneet 18 nuoren naisen ottelun kuumuudessa unohtavan itsensä, oman minänsä ja eläytyvän vain joukkueelleen. Joskus vain joku itsetiedoton kiharan pyyhkäisy punottavalta poskelta tai pieni päänravistus kavalsi heissä Eevan...

Pesäpallokärpänen alkaa epäillä: jos kehitys tähän suuntaan jatkuu, niin millä tulevat tyttöset edelleen tyydytettyä vastaisuudessa. Sanoimme jo, että näkemämme ottelut ovat muodostuneet nautittaviksi ja mielenkiintoisiksi. Tämä ei kuitenkaan ajamittaan kykene yksin riittämään pelitehon kannustamiseen, vaan tarvitaan siihen joltain muutakin. Annettakoon naisillekin jokin näkyvä tunnustus suoritetusta työstä. Tarkoitamme tällä sitä, että naiset eivät tule kauvan tyytymään yksinomaan ystävyssotelluihin, vaan tulevat vaatimaan tositteita, joissa ratkaistaisiin enemmän kuin parin seuran paremmuus, toisin sanoen: annettakoon naisillekin pesäpallomestaruutensa, sillä tuskinpa he kauvaa tyytyvä ”epävirallisiin” mestaruuksiin, vaan alkavat vaatia virallista titteliä ja ”mitä nainen tahtoo j.n.e.” Vai mitä sanovat tähän Haminan, Helsingin, Jyväskylän, Keravan, Lahden, Pieksämäen, Sortavalan, Tampereen, Toijalan, Viipurin ja monien muitten seutujen pesäpallolle neitokset? Pesäpallajaosto onkin ottanut naisten pesäpalloilun ohjelmaansa, sillä SNLL, jolle asiasta on aikoinaan tehty ehdotus, ei ole asiassa ryhtynyt minkäänlaisiin toimenpiteisiin.

Loppujen lopuksi voimme siis tyydytyksellä tarkastella kulunutta pesäpallokautta myöskin naistemme kannalta. Peli on saanut lämpimään vastaanoton ja toivoo sopii, että isnotus siihen tulee edelleen nousemaan ja että naisemmekin kantavat kortensa yhteiseen kekkoon pesäpallolomme kehittämiseksi. Tietävästi he jo nyt ovat voittaneet pesäpallolulle monta uutta ystävää juuri sellaisten henkilöitten keskuudesta, jotka siihen ilman tätä naisellista vetovoimaa eivät olisi tulleet siihen huomiotaan kiinnittäneeksi. Eräillä tahoilla on tosin hiukan ilkeämielisesti mainittu tämän vuoden suurta peliharrastusta naisten keskuudessa jonkinlaiseksi muotiasiaksi, mutta omasta puolestamme emme uskoisi tuon ”muodin” noin vaan ohimenevän, sillä ketä Pesäpallokärpänen kesänkin on ahdistellut, se ei siitä hyvin eroon pääse. Vai mitä tuumivat tytöt? Ensi kesänä se nähdään.

Veto.

Pesäpalloilijan

TOULU

1930

HINTA 5 MK

JULKAISUJA SVUL:N PESÄPALLOJAOSTO

Yliopiston osakuntien väliset 1931

Helsingin Sanomat 6.5. ke

"Ciivetärten" pesäpallokilpailut alkavat torstaina klo 16, jolloin ensiksi ottelevat Eteläpohjalainen osak. ja Satakuntal. osak. sekä sen jälkeen Viipuril. osak. ja Hämmäläis-osakunta. J. K.

Osakuntien välisiä mestaruuksia oli ratkottu jo vuodesta 1927 miesten osalta. Nyt ensimmäistä kertaa pääsivät myös naiset mukaan.

Helsingin Sanomat 8.5. pe

Uusi Suomi 8.5. pe

EPO - SatO (SatO ei paikalla)

HO - ViO 4-0

Pesäpalloilijattarien *ensi-ilta Kaisaniemessä.*

Osakuntain pesäpallokilpailut.

Hämmätären ja viipurittarien esiintyminen saavutti loistavan yleisömenestyksen.

Jo ennenkuin kentät tuskin olivat muuta kuin paikkapaikoin kuivina, liikkui huhuja, että siellä ja siellä on nähty joukko neitoseja kovasti lyömässä ja heittelemässä. Myöhemmin huhut saivat kiinteämmän muodon, ja lopulta ilmoitettiin viralliselta taholta, että osakuntainvälisiin mestaruuskilpailuihin tullaan järjestämään myös naisten sarja. Toimenpide oli epäilemättä paikallaan, koska heti ensi kerralla saatiin ilmoittautumaan neljä joukkuetta.

Eilen klo 6 piti sitten kauan odotetun ensi-illan olla. Kilpailujen ylitirehtööri Pernaja oli liikemiesvaistojaan seuraten varannut ylimääräisen nipun lippuja, jotta ne eivät, kuten edellisinä päivinä, loppuisi kesken. Näin näyttää kuitenkin käyneen, koska Kaisaniemen keskikäytävä oli täynnä väkeä.

Ensi-illan seisomapaikat itselleen varanneet yleisö odotteli jännittyneenä esiintyjättärien saapumista. Akateemisen kvartin kuluminen ei herättänyt huomiota, sillä sehän kuului oikeastaan näitten kilpailujen luonteeseen, mutta kun sen lisäksi meni aikaa toinen mokoma, eikä vielääkään mitään tapahtunut, alettiin asiointilaa oudostella. Ja kun asia pitkistyy, niin se mutkistuu. Lopulta eräs ciivis — valittu toimeen kai rotevuuutensa vuoksi — arastellen paineli kentälle ja kuulutti, että alkäähän nyt hyvät ihmiset kovasti pahastuko, jos ottelusta ei tulekaan mitään. Oikeastaan kaikki on kunnossa, toinen joukkue vain ei ole saapunut. Mutta klo 17 alkaa varmasti peli ja sitä kyllä kannattaa katsella. — Kävi selville, että satakuntalaisten joukkue ei erälle pelaajattarille sattuneitten esteitten vuoksi voinutkaan otella.

Kentälle alkoi ilmestyä reippaita neitoseja mailloineen ja palloineen: hämettätret ja viipurittaret saapuivat aloitukseen historiallisen pelin. Epäilemättä senvuoksi, että — niinkuin sanotaan — mies on vaimon pää, pelituomarin tehtävä oli uskottu miehelle, ciivis Niemelle eteläsuomalaisista, ja hyvin hän tyttäret kurissa pitikin pilinsä lurituksilla.

Vaikkakin esiintyjättäriä, ainakin

suurinta osaa, vaivasi ramppikuume, ei sitä päästetty pahastikaan näkyville. Lyötiin, juostiin, kopattiin ja heitettiin, jotta ei paremmasta väliä, ja kaikki kävi yleisen innostuksen ja yleisön hyvähuutojen kannustamana, saatiinpa aikaan oikeita "leikkauksiakin", kuten esim. ykkösvahdin hermoillekäypä pallon vieminen pesälle kotiajuoksen aikana ja vasta sitten heitto kotia tai polttajan ajolähdössä "lähin mies"-tilanteessa pallon kakkoselle toimitus kotiajuuksijasta huolimatta. Hämettätret yleensä onnistuivat otteissaan paremmin, mutta ihmekö tämä, he kun ovat saaneet ammattiopetusta koko kevään alan professorin omakohtaisella johdolla, joka lisäksi pelinkin aikana heitä neuvoi.

Alkujaan lienee ollut tarkoitus pelata vain viisi vuoroparia, mutta yleisön vaatimuksesta pelattiin täysi ottelu. Juoksutulosta 4—0 hämettären hyväksi tämä ei kuitenkaan muuttanut. Viimeisellä vuoroparilla viipurittarilla tosin oli ajo, mutta se raukesi vaihtoon polttajapalautuksen ja lukkarin kakkosheiton ansiosta.

Tahtomatta mitenkään aliarvioida hämettären esitystä, on syytä kuitenkin todeta, että hämmäläisten "pahan ilmanlintu", eräs vaaleaa sadetakkaa ja vaaleahkoa lippalakkaa käyttävä hämmäläinen, myöhästyi ottelun alusta. On nimittäin pantu merkille, että aina kun tämä monsieur on kentällä ottelun alusta alkaen, hämmäläisille käy kalpaten. Tämä sanottuna vastaisen varalta.

Reippaat osakuntapelaajattaret voittivat katselijat täydelleen puolelleen miellyttävällä ja urheiluhenkisellä esiintymisellään kentällä. Voitaneen myöskin pitää varmana, että näistä otteluista ei tule vastakaan väkeä puutumaan. Ensiluokkaisen yleisömenestyksen ne muuten täydelleen ansaitsevatkin.

J. K.

Osakuntain väliset pesäpallottelut mestaruudesta jatkuivat eilen Kaisaniemen kentällä. Etelä-pohjalaisten ja satakuntalaisten oli määrä aloittaa eiliset ottelut, mutta viimeainittuja ei näkynyt ei mailla ei halmeilla eivätkä he ilmoittaneet minkäänlaista syytäkään poisjäämisestään. Etelä-pohjalaiset julistettiin niin ollen voittajiksi.

Viipurilaiset ja hämmäläiset »siivettätret» pelasivat ottelun, jonka viimeainitut voittivat näppärällä pelillä 4—0.

Tänään pelaavat loppuotteluun pääsystä miesjoukkueet. Klo 16 ottelevat hämmäläiset ja pohjois-pohjalaiset sekä sen jälkeen viipurilaiset ja satakuntalaiset.

Huomenna jatkavat osakuntain naisjoukkueet peliään, klo 16 ottelevat etelä-pohjalaiset ja hämmäläiset sekä etelä-suomalaiset ja savolaiset.

Sunnuntaina suoritetaan mies- ja naisjoukkueiden väliset loppuottelut iltapäivällä.

— yläkuvassa näemme iloiset ja terhakat pesäpalloilijattaret ryhmässä; vasemmalla hämäläisten voittoisa joukkue, oikealla viipurilaiset.

— Oikeanpuoleinen herkullinen tilannekuva on "siivettärien neitsytottelusta" Kaisaniemen pesäpallostadionilla.

Helsingin Sanomat 9.5. la

Nettopalloilu jatkuu tänään klo 16.

»Siivettärten» pesäpallo-otteluja vietään tänään edelleen eteenpäin. Klo 16 pelataan ensimmäinen välierä toissapäivän alkuerien voittajien, Etelä-Pohjalaisen ja Hämäläis-Osakunnan kesken. Viimeksimainittujen osakkeet tuntuvat kivunneen etukäteen korkeimpaan kurssiin, mutta lakeuksien »fikkalapset» ovat päättäneet tehdä sen, mihin eivät heidän miehiset osakuntatoverinsa pystyneet, s. o. voittoon hämäläisistä. Viisainta on olla ennustamatta puoleen tai toiseen. Hämäläisillä on etuna hyvä pelikäsitys, eteläpohjalaisilla taas luja lyöntipeli. Välierän ratkettua alkavat eteläsuomalaiset ja savolaiset selvillä välejänsä. Eteläsuomalaisten manageri tuntuu vuorenvarmasti luottavan »omiinsa», mutta »kalakukot» eivät antane huhujen ja kulkupuheitten peloitella »piällysmiehen» luontoaan. — Ennustamme täyttä huonetta ja kiitollista yleisöä. Loppuottelu pelataan sunnuntaina miesten pelin jälkeen.

Helsingin Sanomat 10.5. su
välierät

EPO - HO 4 - 1

ESO - Savo 3-2

Akateminen pesäpallomestaruus ratkeaa tänään.

Eteläpohjalaiset ja eteläsuomalaiset neitoset kunnostautuivat eilen.

Ei ole paljonkaan ihmettelemistä siinä yleisömenestyksessä, minkä osakuntainvälisten pesäpallokilpailujen naisten sarja on saavuttanut. Tosin peliteot useimmissa tapauksissa ovat varsin naisellisia, mutta tavantakaa esiintyy aina pelioitteita, joita voi täysin rinnastaa vastaaviin kohtiin miesten esittämässä pelissä. Puoleensavetäviä kuitenkin lienee se into ja riemu, joka pelaajattaria elähdyttää ja jonka he saavat tarttumaan myös katsojakuntaankin.

Hämäläisille eilinen päivä toi katkeran kalkin tyhjennettäväksi. Alkuerästä voitokkaasti selviytyneet hämettävät joutuivat nyt ottelemaan eteläpohjalaisen kanssa. Maakuntapaitoihinsa pukeutuneet pohjalaiset neitoset tekivät yhtenäisyydellään hyvin uhkaavan vaikutuksen, ja,

sen pahempi hämäläisten kannalta katsoen, tämä ei rajoittunut vain vaikutukseen. Peliteholtaankin joukkue oli peloittava. Ei auttanut hämettävien ponnistukset mitään. Kohtalo näytti päättäneen, että tämänpäiväisiin finaaliotteluihin pääsee vain yksi hämäläisjoukkue, nimittäin miesten. Juoksuluvut 4—1. Pelituomari Merilä.

Jos edellisessä ottelussa oli aika määrä jännitystä, niin sen jälkeen pelatussa eteläsuomalaiset—savolaiset-ottelussa se jo lähenteli kiehumapistettä. Ottelusta muodostui joukkueitten tasaväkisyyden vuoksi erittäin tasaväkinen, joka ei niin milään tahtonut ratketa puolin eikä toisin. Varmaankin Ernst Lampen mielihyvin seurasi savottarien ponnisteluja. Vasta viime hetkillä onnistui eteläsuomalaisten tehdä voittojuoksu, päättyen peli 3—2 heidän hyväkseen. Pelituomari Kupiainen.

Eteläsuomalaisten neitoset ansaitsevat muuten erikoisen tunnustuksen voitostaan senvuoksi, että he osoittivat osakunnan miehenpuolille, että ei ne eteläsuomalaisetkaan ole luotu aina häviämään. Tämä nimittäin oli eteläsuomalaisten ensimmäinen pesäpallovoitto. Kunpahan loppu olisi yhtä hyvä kuin alku.

Erikoinen taas tämä ottelu oli siinä suhteessa, että syöttötuomarina toimi ylioppilas »Nöbö» Hartikka, toinen rekisteröidyistä naispuolisista pelituomareistamme.

Osakuntien mestaruudet ratkaistiin sunnuntaina 10.5. klo 15 alkaen Kaisaniemen ahtaalla kentällä. Ensin miehet viipurilaiset vastaan hämäläiset (4-0) ja sen jälkeen naiset etelä-pohjalaaset vastaan etelä-suomalaiset (6-4). Naisten ottelu on minulle itselleni tärkeä, koska äitini (Aune Haaramo) pelasi siinä voittaneen EPO:n joukkueen kopparina ja oli myös joukkueen kapteeni. Kenkälaatikossa, jossa perheemme valokuvia säilytettiin, löytyi muutama valokuva tästä ottelusta.

Osakuntain pesäpallomestaruudet.

Viipurilaiset miehet ja eteläpohjalaiset naiset voittivat.

Yleisöä 700—800.

Uusi Suomi 11.5. ma

Eilen ratkaistiin kauniin sään vallitsevana ja noin 600 henkeen nousevan katedraalijoukon ympäröidessä Kaisaniemen kentän kaksi akateemista pesäpallomestaruutta. Yliopiston osakuntien miesten ja naisten mestaruudet.

Helsingin Sanomat 11.5. ma

Et.-Pohjalaisneitokset voittivat 6—4.

Heti miesten pelin ratkettua asetettiin pelikentälle E.-Pohjalaisen ja E.-Suomalaisen osakuntien naisjoukkueet ratkaisemaan välejä. Hienoksestaan aavisteltiin pohjalaisneitosten voittavan helposti epätoivoisen vastajoukkueen, mutta nämäpä tarjosivatkin kanssasisarilleen kelpo vastuksen. Tekasivatpa johtajuoksutkin kädenkäänteessä E.-Pohjalaisten lukkarin erehtyessä kärkeään sääntövirheeseen, jota vastapuoli ei siekaillut hyväkseen käyttämästä. Peli oli muuten tavattoman tasaväkinen ja piti yleisön mielenkiinnon vireillä viimeiseen asti. Yleisö, jota kentällä oli ennätysmäärä, n. 1,000 henkeä, sai kerrankin iloita sydämensä pohjasta ja käyttää äänivarojaan taukoamatta. Kumpikin puoli sai osansa aploodeista ja kummankin puolen kaunokaisille hymyiltiin suopeasti. Joutui siinä pelaajien hermot väkisininkin koetukselle ja niinpä ei aikaisemmin loistavilla lyönneillään briljeerannut Et.-Pohjalaistenkaan joukkue tahtonut saada sisäpeliään millään käyntiin. Turhaan vetelivät

Lahdensuu, Filppula y. m. kauniita lyöntejään, joka paikkaan kerkisivät E.-Suomalaisten Särkkä ja Niiniluoto. Lopulta meni kuitenkin Et.-Suomalaisten peli yhtämittäisestä painostuksesta pahoin rikki ja Et.-Pohjalaiset veivät omiensa riemuitessa ensimmäisen naismestaruuden. Et.-Pohjalaisista tahotoisimme jo ennenmainitun hyvän lyöjän lisäksi mainita hyväheittoisen lukkarin Kangaksen ja täpärissään tällanteissa rauhallisena pysyvän ykkösvahti Antilan ja polttaja Heikkilän. Et.-Suomalaisten parhaina lyöjinä esiintyivät Kaijola ja Mikkola toistenkaan pahasti pettämättä. Ulkopelissä taas osoitti sieppari Saarinen omaavansa kuulun veljensä taipumuksia ja pelasi loistavasti. Keskuskolmikko Särkkä, Grönroos ja Niiniluoto saivat yhtä mittaa olla liikkeelle, mutta kestivät tyydyttävästi. Pelin tulos 6—4 vastasi mielestämme joukkueitten voimasuhteita eilisessä pelissä. Et.-Pohjalaisten mestaruusjoukkueessa pelasivat: Kangas, Antila, Kuoppala, Lahdensuu, Heikkilä, Haaramo, Filppula, Kotila ja Koskinen. Pelin tuomitsi hra Merilä (HPL).

Y. K.

Suomen Urheilulehti 14.5. to

Yliopiston isä ja pesäpallo.

Havaittuamme osakuntainvälisen pesäpallokilpailujen loppuottelun aikana ensi Helsingin Yliopiston rehtorin Brotheruksen seura-

massa otteluja, soitimme seuraavana päivänä yliopiston rehtorin puhelinnumerolla ja saimmekin muutaman yrityksen jälkeen hakemamme henkilön käsiimme.

"Olisimme kernaasti halunneet Urheilulehden välityksellä kuuluttaa akateemiselle nuorisolle rehtorin mieltä pesäpalloilusta", selitimme, heti asiaan kiinni käyden.

"En ole ennen seurannut pesäpallotteluita. Eilinen oli ensimmäiseni, mutta jo nyt haluaisin sanoa, että havaitsin pelin juuri sellaiseksi, jota kuvittelen akateemisen nuoren väen lukuhommiensa keskellä kaipaavan. Sehän suorastaan hioo ajatustoimintaa, opettaa keskittämään ajatuksen nopeasti eri tilanteisiin sopeutuvaksi ja pakottaa samalla myöskin nopeaan toimintaan. Samalla kun se on verratonta ruumiillista voimistelua, selventää ja terästä se myöskin ajatus-työtä. Eri tilanteet kun seuraavat pelissä aivan välittömästi toisiaan, täytyy pelaajan pitää huomiokykynsä aina hereillä ja seurata valppaasti tapahtumia ympäristössään, kyetäksään silmänräpäyksellisesti toimimaan tilanteen mukaan. Verratonta ajatusvoimistelua. Katselijaa viehättää peli samoin suuresti. Ihastuin itsekin peliin heti ensi kerralla."

"Voimme siis iloiten todeta, että olemme saaneet rehtorista uuden, meille paljon merkittävän ystävän kansallispeillemme", rohkenimme vielä kysyä.

"Varmasti", oli selvä vastaus.

Joukkueen alkukiiressä. Vasemmalla eteläpohjalaiset lueteltuina vasemmasta oikealle. Helvi Kangas, Hilda Heikkilä, Selma Koskinen, Laura Filppula, Annikki Lahdensuo, Aune Haaramo, Alli Kotila, Esti Antila

Uusi Suomi 11.5. ma

Osakuntain pesäpallokilpailusta:
eteläpohjalaiset neitokset tarmokkaina.

EPO:n 3-vara Aune Haaramo vasemmalla ja pitkätukkainen polttaja Hilda Heikkilä oikealla tavottelemassa palloa.

EPO:n joukkue mitalit rintapielessä. vas Helvi Kangas (no.9, lukkari), Hilda Heikkilä (8, polttaja), Selma Koskinen (6, 3-vahti), Annikki Lahdensuo (4, 2-vahti), Aune Haaramo (3, 3-vara), Laura Filppula (5, 2-vara), Liisa Kuoppala (7, sieppari), Alli Kotila (2, koppari), kuvasta puuttuu Esti Antila (1, 1-vahti), joka löytyy alakuvasta kuvasta

Yläkuvassa äitini Aune Haaramo, Hilda Heikkilä (8, polttaja) ja Esti Antila (1,1-vahti)

Ensimmäisten "siivetär-mestarien" parissa.

Motto: Moomma meiltä,
muut on meidän kran-
nistu!

Oli palannut pyhäinen rauha Kaisaniemen p. p.-päähän ja ihmisille hyvä tahto. Akateemisen neitospesäpalloilun ensimmäiset mestaritaret oli saatu selvälle ja taajaväkinen mölykiilakin oli jo lakkauttanut tärisyttävän toimintansa. Lukuunottamatta kuitenkin niitä kähiseviä hörähdyksiä, joilla Eteläpohjalaisen „loppuunajettu” huutoklikki vielä viimeisensä ponnistaen pyrki mestaritariensa ilmaanlennätyksiä säästämään.

Pelaajattaret hiipivät Kaisaniemen ilmavaan pukeutumissuojaan, s.o. ainakin toistaiseksi lehdeettöminä töröttävien orapihlajarisukkojen siimekseen. Päättyneen pelin jännitys oli pakottanut kaikki 18 naisellista palloilijaa runsaan tunnin kestäneeseen hiljaisuuteen, mutta nyt saivat kireälle kiertyneet kieliylieterit vapaasti lauta. Onnistuimme sijoittumaan juuri samaisen pensaan liepeille, jonka varjossa E-P. O:n vaaleakutrinen emäntä, pelikentällä „kakkosvarana” briljeerannut, itseään poistumiskuntoon puuhaili. Keskustelu ei ollut välttävissä.

— Joo kyllä soli kauhuja esti aluiksi. Mikähän kumma siinä mahtoo olla, kun ei peli ottanut luistaaksensa ei sitte niin vähääkää? Vissihin soli tua hirmuunen huuto ja möly, jota piretteihin aiva oikoosenaan aluusta loppuhun asti.

— Niin jos mä ny totta puhuisin, niin täytyys mun kyllä myöntää, jotta hyvältä se tuntuu, kun meillen ittellen huurettiin. Mutta kun ne pakkas huutamaan niillen eteläsuomalaisillenkkin, ja

aina justihin silloin, kun me itte vähän muniimme. Se tuppas viemhän päätä vähän sekaasin!

— Yhtehen aikahan jo pelkäsimmä, että selkähän tuloo, kun ne johtivat jo neljällä juaksulla. Mutta sitte huusivat pojat taas lujaa ja me päätimmä vielä kerta rynnistää ja voittoa tuli. Mitähän herran tähären noliskaan sanonu, jos molsimma hävinny.

— Ei ne eilen nua eteläsuomalaiset nuan kauhiasti pelanhu savolaasia vastaan, kun nyt tänä pänä!

... Puskan juurelle oli ilmestynet tyttäriä „Pernajankin” kelta-valkeasta naisistosta ja ääni kuului vienona: Meillä olikin nyt aivan toinen joukkue kuin eilen, mutta kyllä siinä oli työtäkkin tehtävä. Vielä vähän ennen pelin alkua täytyi käydä autoilla hakemassa tyttöjä ympäri kaupunkia.

— Ja meillen kun olis ollu tulijoota vaikka minkä verran. Nykkin seisoo yleesön joukoss monta sellasta flikkaa, jotka olis aiva hyvin voinu tulla kenttellen siinä kun mekin. Harjoituksiss oli aina liki parinkymmenen!

— Mut' eikö ollukki meidän fiikooia korjemmat parit?

— Joo kouluss' moomma pelaamahan oppinu ja nyt keväällä neuvoo isäntä meillen lisää harjoituksiss'.

— Miltäs muuton näytti se meidän pelimmä, tarkootan, ettei se vain ollu niinku hupaasta.

— Syättäjänä oli meillä tua Kankhan Helvi, jolla nyt on kauhuja kiirus Porvoosehen näyttelemähän. Ensimmäisellä pesällä oli Antilan Esti, osakunnan hiihtoja tangomestari, siapparina toimii Liisa, sitä Kuappalan kuuluusaa pesäpalloperhestä, toisella pesällä oli Laharensuan Annikki, joka lyää niin komiasti, kolomanell taas Koskisen „Poppe” ja siinä välis pelas — olikhan se polttajan paakka? — tua nättitukkaanen Heikkilän flikka. Aiva takana oli sitte meidän kapteenska, Haaramon Aune ja Kotilan Ahi

ja . . . niin sitte olinhan siellä minäkin . . .

... — Oottako mihnään nähäny Filppulan Lauraa?

Tanner alkoi tömistä lähestyvistä askelista: His Masfers voice, isännän ääni. Eikä E-P. O:n isännän, tunnetun mestariryöjän kanssa käy leikitseminen. Järki sai tyrmäysvoiton tunteesta ja me jätimme piskuisen emännän esivaltansa (?) pariin ja hänen kanssaan koko vastaleivotun mestaritarparven.

Lila.

Helsingin Sanomat 11.5. ma

Ei voi tehdä muuta kuin suuresti valittaa sitä olotilaa, mikä maan pääkaupungissa vallitsee pesäpallokilpailuihin nähden. Jo vuosikautia on kunnollisen kentän puute tuottanut suuria vaikeuksia erikoisesti kilpailujen järjestäjille, eikä parannusta lukuisista anomuksista huolimatta tunnu tulevan.

Eilinen päivä osoitti jälleen, miten mahdotonta Kaisaniemessä on järjestää otteluita hiukankin yleisön kohtuullisia vaatimuksia silmälläpitäen, pelaajista puhumattakaan. Pelikentän sijoittaminen jo sinänsä tuottaa vaikeuksia, mutta kun kentälle lisäksi pitää saada mahtumaan 700—800 henkeä, on leikki kaukana. Suurin osa yleisöä jää pakostakin sellaiseen asemaan, että vain ahkerasti kurkkimalla silloin tällöin näkee vilahduksen pelistä.

Eiliset kilpailut olivat tosiaan vetäneet puoleensa väkeä oikein kukkura-kaupalla. Eipä sitten ihme, että tirehtööri Pernajan kasvot loistivat kuin täysikuu. Loppuivathan liput kesken, vaikka niitä oli kosolta varattukin. Yleisön joukossa nähtiin innokkaasti peliä seuraamassa m.m. yliopiston rehtori Brotherus.

Etelä-Pohjalaisen Osakunnan "jussin-paitainen" mestaritarjoukkue voittoisan ottelunsa jälkeen. Palloilijattaret vas. Helvi Kangas, Hilda Heikkilä, Liisa Kuoppala, Selma Koskinen, Laura Filppula, Annikki Lahdensuo, Aune Haaramo, Alli Kotila ja Esti Antila.

1931

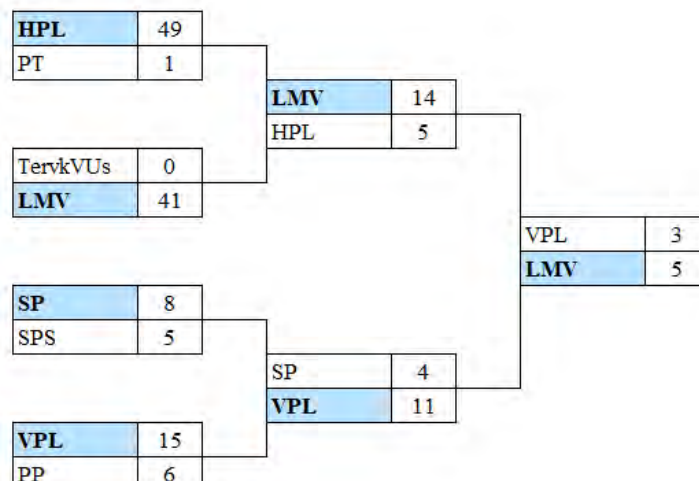
Vuonna 1931 pelattiin pesäpallossa ensimmäisen kerran naisten Suomen mestaruudesta. Cup-muotoiseen kilpailuun osallistui kahdeksan joukkuetta. Edellisvuoden otteluiden perusteella lienee odotetuin kohtaaminen ollut Lahden Mailaveikkojen ja Helsingin Pallonlyöjien välinen ottelu. Se tapahtui jo välierissä. Lahti oli kotikentällään parempi juoksuin 14-5. Kahdessa seurojen välisissä ystävyysottelussa HPL oli parempi (kts sivu 36). Loppuottelussa Viipurissa kohtasivat Lahti ja Viipurin Pallonlyöjät sateisella Vanhalla urheilukentällä. Lahti voitti niukasti, mutta ansaitusti 3-5 ja vei ensimmäisen naisten Suomen mestaruuden.

“Merkillepantavaa on että ensimmäisen naisten mestaruusottelun tuomarina toimi nainen, voimistelunopettaja Elli Karvinen (s.8.10.1897). Tämä I luokan pesäpallotuomari oli Viipurin tyttölyseon voimistelunopettaja vuosina 1926 – 1940. Lisäksi hän toimi aktiivisesti erilaisissa liikunta- ja muissa järjestöissä ja oli osaltaan viipurilaisen naispesäpallon menestyksen taustalla.” (Arttu Dahlström)

ALKUERÄT						tuomari	
1.7.	Helsingin Pallonlyöjät	-	Pallo-Toverit Hki	49	-	1	8225 033 8 000 010 0 J.Mattlin
19.7.	Tervakosken Urheiluseura	-	Lahden Mailaveikot	0	-	41	000 000 0 453 1553 6 Olli Veijola
12.7.	Sortavalan Palloilijat	-	Sortavalan Palloseura	8	-	5	301 102 1 202 000 1 K.Pirttilä
26.7.	Viipurin Pallonlyöjät	-	Pieksämäen Palloilijat	15	-	6	202 371 0 010 022 1 S.J. Pöllänen

VÄLIERÄT							
16.8.	Lahden Mailaveikot	-	Helsingin Pallonlyöjät	14	-	5	012 136 1 101 012 0 O.Niemi
27.8.	Sortavalan Palloilijat	-	Viipurin Pallonlyöjät	4	-	11	200 001 1 410 400 2 J.Ikävalko

LOPPUOTTELU							
13.9.	Viipurin Pallonlyöjät	-	Lahden Mailaveikot	3	-	5	200 021 010 1 000 102 0 Elli Karvinen

Joukkueet 1931

LMV				VPL				HPL			
	TerUs	HPL	VPL		PP	SP	LMV		PT	LMV	
1 Kerttu Mikkola	2v	5	1	1 Aira Nyberg	1v	1		1 Aune "Bytta" Särkkä	7	2	
2 Kerttu Virtamo	1v	6	1	2 Sylvi Peltonen	2va	1	2	2 Karin Nyberg	8	2	
3 Inga Kemp	L	6	4	3 Aune Karjalainen	k	3	3	3 Forsman	8		
4 Mirjam Kivikari	p	4	1	4 Tyynne Järvenpää	2v	2	3	4 Ilta Elonen	5		
5 Vava Kemp	3v	3	1	5 Laura Heinonen	p	2	3	5 Lempi "Nöpö" Hartikka	L	5	
6 Marjatta Sariola	k	3	2	6 Rakel Orava	s	2		6 Elli Eskelinen	va	4	
7 Ilona Salonen	s	8	1	7 Kerttu Halonen	3v	2		7 Lyyli Lindholm	p	4	
8 Lempi Hannukkala	2va	5	2	8 Liisa Tiili	L			8 Lempi Eskelinen	k	7	
9 Kyllikki Laitinen	3va		1	9 Kaino Hämäläinen	3va	2		9 Anna-Liisa Kaijalainen		1	
Terttu Puolakka	3va	1	1			15	11		49	5	
Anna-Maija Virtamo	vp										
Asta Kemp	vp										
		41	13	5							

SP			TervakVUs			PT		
	SPS	VPL		LMV		HPL		
1 Mari Kari	s	1	1	1 Maire Eräoja		1 Greta Kuusisaari	s	
2 Helvi Koikkalainen				2 Taimi Eräoja		2 Viljanen	3va	
3 Helvi Pitkänen	p	4	1	3 Aune Autio		3 Söderholm	p	
4 Elsa Koponen	L		1	4 Hilikka Lehtinen		4 Hennum	L	
5 Toini Kontinen	2va	1+1		5 Terttu Sillantie		5 Levonius	2va	
6 Alice Järvi	1v	1	1	6 Vuorenheimo		6 Mäensivu	1v	
7 Helvi Kontinen	3v			7 Irene Lartio		7 Leivo	3v	
8 Hilikka Jokinen	2v			8 Aune Syrjänen		8 Helen	2v	
9 Hilikka Pitkänen	k			9 Kirsti Autio	0	9 Makkonen	k	
Sirkka Kallio	3va						1	
Salme Raheli								
		8	4					

PP		SPS	
	VPL		SP
1 Mikkonen		1 S.Suomela	1
2 Räisänen		2 Sirkka Kukkola	
3 Vauhkonen		3 S.Karlsson	
4 Kaisa Parviainen	1+1	4 Tyynne Luoma	1+0
5 Ekman	2	5 A.Filipoff	
6 Poikola		6 A.Hirva	
7 E. Parviainen		7 Elsa Luoma	1
8 Kaipiaisen	1	8 S.Filipoff	1
9 Vallius	1	9 Hilikka Kilpiä	1
	6		5

ALKUERÄKIERROS

1.7. ke Helsinki

HPL - PT 49 - 1

HPL: 8-22-5 033 8 PT:000 010 0

Helsingin Sanomat 1.7. ke

Naisten pesäpallomestaruus.

Alkuerä PT—HPL tänään klo 19
Kaisaniemessä.

Tänä vuonna pelataan ensi kerran naisten mestaruudesta pesäpallossa ja aloittavat tämän kamppailun PT—HPL välienselvittelyllään. Viimeksimainittu on jo muutamana vuotena pelannut ystävyysotteluja hyvällä menestyksellä, mutta naisten pesäpalloilun levitessä yhä laajemmalle ovat toisetkin seurät edistyneet ja pelit kiristyneet yhä enemmän. PT:n joukkue on melko »nuori», mutta muutamit harjoitusottelut ovat osoittaneet sen olevan varteenotettavan tekijän nyt mestaruuskilpailussa.

Peli alkaa klo 19. Pääsymaksut ovat hyvin alhaiset.

Helsingin Sanomat 2.7. to

Neitokset palloa lyömässä.

Eilen se sitten lopultakin tapahtui, tuo neitosten mieliä jo viikkokaupalla jännittänyt ottelu. Klo 18 jälkeen alkoi »Kaisussa» vilahdella beige-harmaisiin pukeutuneita nuoria neitosisia, kenellä pallo, kenellä taas maila kädessään. PT:n nuori neitosjoukkue verrytteli neitsytotteluun varten.

Ilmestyivät paikalle myös HPL:n vihreäpukuiset neitokset. Pelituomari Mattlin antoi alkamismerkkin ja niin oli peli täydessä käynnissä.

Mutta voi miten avuttomilta PT:n neitokset vaikuttivat. Esiintymiskuumekin vaikutti. Pallot lensivät kirkaasti pesien yli ja mailat taas viuhuivat ilmaa. HPL:ttäret kiersivät kenttää sen kuin kerkesivät, taulupoika jäi jälkeen ja parin vuoroparin jälkeen johti vihreä joukkue 20—0.

PT:n neitosten taistelumieli ei kuitenkaan sammunut. Yhä useammin ulko»mies» sattui pallon tielle, sieppari näytti kyntensä samoin polttaja ja muut seurasivat esimerkkiä. Juoksujen tulo kiristyi ja HPL:n neitokset eivät saaneet puoltasataa rikki huolimatta Hartikan ja Lindholmin loistolyönneistä kunnareineen.

Tulos oli 49—1 HPL:n voitoksi. Kokemus ja taito ratkaisi voiton, mutta niinpä voittajilla onkin vuosien harjoitus PT:n paria kuukautta vastaan. PT:n saama juoksu antoi kuitenkin lupauksen tulevaisuudesta. Jonakin päivänä PT:n neitokset maksavat HPL:lle tämän ja varmasti erät tulevatkin häviöt. Se vie aikaa, vaatii monet uupumattomat harjoitukset ja tuo useita pettymyksiä mutta ennemmin tai myöhemmin »se päivä» on koittava.

Tässä on puhuttu enemmän hävinneistä kuin voittajista, Heistä saamme puhua välierien yhteydessä. Toivokaamme heille parhainta menestystä mestaruuspelejä jatkettaessa.
J. K.

12.7. su Sortavala

SP - SPS 8 - 5

SP:301 102 1 SPS:202 000 1

Laatokka 9.7. to

Pesäpalloilu.

Tänään klo 20,15 pelaa SPS:n naisista kokoonpantu A- ja B-joukkue pesäpalloa urheilukentällä. Molemmat joukkueet ovat tehty niin tasaväkisiksi kuin mahdollista. Tämän pelin perusteella valitaan SPS-naisjoukkue ensi sunnuntaina suoritettavaan Suomen mestaruuden alkukarsintoihin. Toivottavasti yleisökin pitää ottelun muistissa.

Ensi sunnuntaina pelaavat Sortavalassa alkuerän Suomen mestaruudesta SP:n ja SPS:n naisjoukkueet.

Laatokka 11.7. la

PESÄPALLO.

Naiset »iskevät yhteen»
sunnuntaina Sortavalassa.

Sunnuntaina pelataan täällä mielenkiintoinen pesäpallo-ottelu SP ja SPS välillä. Ottelu koskee naisten mestaruutta pesäpalloilussa. Saa nähdä kuinka SPS:n neitosten käy tässä ottelussa, pelaavathan he vasta ensimmäistä kesää, mutta eivät he ainakaan voittoa helpolla anna, vaikka SP:n neitokset ovatkin etevä ja kokeneita pelaajia. Toivottavasti yleisö pitää tämän ottelun muistissaan, joka alkaa kello 19,00 (7), kun pääsymaksutkin ovat niin halvat: aikuisilta 5:— ja lapsilta 3:—.

Viime torstai-iltana suoritettu ottelu SPS:n naisten A- ja B-joukkueiden välillä päättyi edellisten voittoon 12—6. Yleisöä oli katsomossa harvinaisen runsaasti.

Laatokka 14.7. ti

Naisten pesäpalloilu.

Sortavalan Palloilijat voittivat Palloseuran 8—5.

Sunnuntai-iltana suoritettiin Sortavalassa eräs naisten pesäpallomestaruus-

kilpailujen alkuotteluista. Vastakkain olivat Sortavalan Palloilijain ja Sortavalan Palloseuran naisjoukkueet. Ottelusta muodostui odotettua tiukempi, sillä Palloseuran naiset olivat suuresti edistyneet. Alku oli aivan tasaväkistä, mutta sitten Palloilijat ottivat johdon käsiinsä ja voittivat varmasti 8—5.

Yleisöä oli urheilukentän kallioilla tavallista runsaammin ja piti se koko ajan vallon vimmittua meteliä, niin että toisin ajoin oli katsomossa syntyä oikein käsikähmääkin. Erotuomarina toiminut opettaja K. Pirttilä oli välillä aivan hätää kärsimässä, kun kiihkeä yleisöjoukko — naiset etunenässä — pyrki häntä »neuvomaan». Erotuomari pysyi kuitenkin kylmäverisenä ja suoriutui arkaluontoisesta tehtävästään kaikkea kiitosta ansaitsevalla tavalla.

Kuitenkin meistä tuntuisi viisaamalta, että seuraavalla kerralla, kun naisten otteluja järjestetään, katsojilta otettaisiin jo portilla pois puukot, puntarit ja pannunjalat, ettei vain mitään vahinkoja sattuisi, vaikka intohimot pääsisivätkin kuohumaan yli äyräitensä.

Sortavalan Palloseuran ja Sortavalan Palloilijain tytöt siskoilemassa lyseon kentällä.

Toinen kuva kirjasta "Me urheilimme Laatokan Karjalassa ja Sortavalassa" (katso sivu 18). **Sortavalan Palloseura** (vasemmalla, perustettu 1929) ja **Sortavalan Palloilijat** (oikealla, perustettu 1930) vastakkain. Ei ole tietoa onko kyseessä juuri vuoden 1931 alkueräottelusta vaiko ei. Mutta samoilta vuosilta kuitenkin.

19.7. su Tervakoski
TervVUs - LMV 0 - 42

LMV: 453 15-5-3 6

Tervakosken Kaiku 11.7. la

NAISTEN **Pesäpallo-ottelu**

L. M. V. — Tervakoski
 sunnuntaina t. k 19 p:nä kello 12,30.

Tervakosken Kaiku 1.8. ke

Pesäpallokentän reunalta nähtynä ja kuultuna.

Jatkoa.

L.M.V.—T:koski V & U-seura 41-0.

Sunnuntaina, v.k. 19 p. antoi Lahden sirot siivettäret täällä näytteen siitä miten pitkälle naisjoukkuekin voi päästä tässä kansallispelissämme, säännöllisellä ja uupumattomalla harjoittelulla. Ottelu oli alkuerä SVUL:n naisten mestaruuskilpailusta. Vaikka juoksuluku tulikin näin murhaavan suureksi ei tyttöjemme silti pidä hämmästyä sillä yhtä ylivoimaisesti on mainittu joukkue voittanut muutkin kilpailijansa. Vuoden, parin säännöllinen harjoitus varmaankin jo antaa jonkun lohdutusjuoksun palkkioksi. Nyt voivat tytöt lohduttautua sillä, että monimielinen „puulaakijoukkueemme” olisi myöskin siinä leikissä saanut tunnustaa Lahden siroliikkeiset tytöt paremmakseen.

LMV:n naisjoukkue voitti Tervakoskella.

Ottelun tulos 41—0.

Sunnuntaina kävivät Lahden tytöt pelaamassa alkuerän Suomen mestaruudesta Tervakosken Urheiluseuran joukkuetta vastaan. Emännät olivat huomattavasti pelitaidossa vieraitaan jälessä, joten LMV peri helpon voiton. Todennäköisesti joutuu Lahden naisjoukkue välierässä Helsingin Pallonlyöjiä vastaan. Ottelu pelattane Lahdessa elokuussa.

26.7. su Viipuri

VPL - PP 15 - 6

VPL:202 371 0 PP:010 022 1

VÄLIERÄT

16.8. su Lahti

LMV - HPL 14 - 3

LMV:012 136 1 HPL:101 012 0

Etelä-Suomen Sanomat 15.8. la

Naispesäpalloilun suurtapaus

HUOMENNA URHEILUKENTÄLLÄ.

Ensimmäisten mestaruuskilpailujen välierä: HPL — LMV.

Huomenna sunnuntaina on lahtelaisella yleisölle ainutlaatuinen tilaisuus nähdä todella ensiluokkainen naisten pesäpallo-ottelu. Helsingin Pallonlyöjään kokenut neitoskaarti saapuu tällöin esittäytymään toisen kerran Lahdessa. Muistammehan, kuinka viime vuonna LMV:n aloitteleva tyttöjoukkue suoritti Helsingissä tavallaan naispesäpalloilun avajaisottelun. Helsinki voitti tällöin vakuuttavasti. Samoin kävi myöhemmin Lahdessa, mutta oli ottelu jo melko tasaväkistä. Kun sitten tänä keväänä samat joukkueet kohtasivat toisensa jälleen Helsingissä, syntyi äärimmäisen tiukka ja jännittävä ottelu, joka vasta jatketuilla vuoroilla ratkesi yhdellä juoksulla HPL:n voittoon. Nämä ottelut saavuttivat heti yleisön jakamattoman suosion. Tarjosihan pesäpallopeli moninaisia mahdollisuuksia mitä viehkeimpien tilan-

nekuvien syntymiselle. Milloin nähtiin palloa otettavan kiinni kaikkien taitteen sääntöjen mukaan, milloin taas juoksija ja pallo kilvottelivat keskenään. Kun tähän kaikkeen toimintaan lyö naisillinen pehmeys oman miellyttävän leimansa, niin eipä ole ihmeellistä, jos yleisönkin mielenkiinto kohdistuu valtavasti juuri naispesäpalloluun.

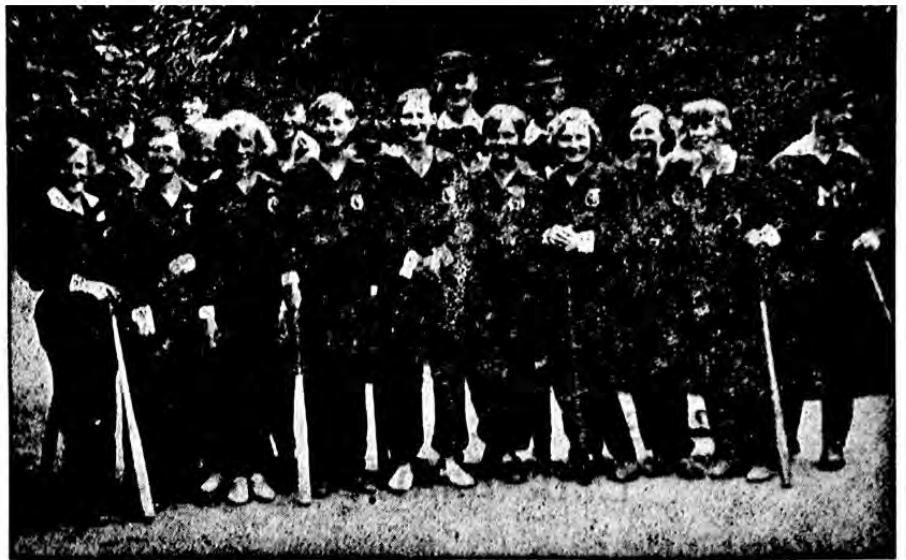
Huominen ottelu on välierä Suomen mestaruuskilpailuissa, jotka ensi kerran järjestetään naisten sarjassa. Molemmat joukkueet ovat harjoitelleet ahkerasti. Onhan kysymyksessä kun-

niakas, ensimmäinen naisten pesäpallomestaruus. HPL:n vankka naisjoukkue LMV:n nuorta neitosparvea vastassa, siinä on ottelu, jossa naisellisen viehkeyden lisäksi nähdään mitä jännittävintä kamppailu kahden kilpapuolen välillä. Siinä nähtävyys, jota ei kenenkään pidä lyödä laimin. Koska ottelu aloitetaan sunnuntai-iltana klo 18, on näyttely-yleisölläkin tilaisuus seurata tämän ankaran ja samalla kiehtovan kamppailun kulkua. Älköön kukaan jättäkö katsomatta tätä erikoislaatuisia ottelua.

Etelä-Suomen Sanomat 18.8. ti

LMV:n naiset voittivat 14—5.

MIELENKIINTOINEN OTTELU SUNNUNTAINA URHEILUKENTÄLLÄ

LMV:n naisjoukkueen pelaajia ja näkyypä siinä poikiakin.

Tämä Etelä-Suomen Sanomissa ollut kuva on otettu Helsingin Kaisaniemessä vuonna 1930.

Sunnuntaisesta naisten pesäpallo-ottelusta HPL ja LMV joukkueiden välillä odotettiin äärimmäisen tasaväkistä ottelua, mutta siksi se ei kuitenkaan muodostunut, sillä LMV voitti — yleisön avustuksella liian ylivoimaisesti. Mielenkiintoista katseltavaa ottelu kuitenkin tarjosi aivan tarpeeksi vaativammallekin yleisölle. On oikeastaan väärin, että yleisö ottaa naisten otteluissa huudoilla ja räikillä osaa ottelun kulkuun niin räikeästi kuin nyt Käsien taputus sopivissa tilanteissa olisi paikallaan. Yleisön suora huuto ja räikkien räminä kriittisessä tilanteessa pingoittaa tottuneen miesjoukkueenkin hermot tiukalle, joten ei ole ihme, että se saa naisten hennon koneiston aivan epä-kuntoon. Sen saattoi sunnuntaina jokainen katseleja itse hyvin todeta. Kun yleisö viidennessä ja kuudennes-

malla avustaa omia neitosiaan, häkeltyivät helsinkiläis-neitokset täydellisesti; kaikkein helpoimmatkaan pallo eivät pysyneet enää kourissa ja ottelu oli jo silloin LMV:n naisten armoilla. Yleisön kontolle voi huoletta laskea puolet lahtelaisneitosten pisteistä.

Peli oli alussa hyvin tasaväkistä, helsinkiläisten johtaessa ensi vuoroparin. Toisessa vuoroparissa lahtelaiset tasoittivat ja kolmannessa johtivat jo jouksulla. Neljännessä vuoroparissa lisäsivät lahtelaiset taas etumatkaansa juoksulla ja pelin tulos siihen mennessä oli 4—2.

Vielä nyt ei peli ollut ratkaistu ja olisi siitä muodostunut erittäin kireä ottelu, jonka Lahti kyllä olisi voittanut paremman pelinsä perusteella — mutta kuten sanottu — ei juoksutulos olisi ilman yleisöä ollut näin suuri.

Helsinkiläisjoukkue pelasi suurin piirtein entisessä kokoonpanossaan. Löynnit olivat alkupelissä jonkin verran varmempia kuin lahtelaisten, mutta loppupelissä eivät ne oikein tahtoneet luistaa. Heitot olivat silminnähtävästi huonommat kuin kilpasiskojen, mutta oli joukossa hyviäkin heittäjiä. Esimerkiksi vankkarakenteinen syöttäjä paiskeli oikein väellä ja voimalla. Ulkopelissä oli keskellä heikko kohta. Siihen lahtelaisneitosten löynnit etupäässä kohdistuivatkin. En tiedä sitten, huomavisatko lahtelaisneitokset tuon heikon kohdan kilpailuinnossaan, luulenpa melkein, että löynnit heidän onnekseen putoilivat tuohon heikkoon kohtaan tottumuksesta. Joka tapauksessa näytti, että helsinkiläisten kakkosvahti »Matti Järvinen» (yleisön antama nimi) huomasi tuon sisarensa heikkouden, koska hän siirtyi pesältänsä pelaamaan keskelle, ottaenkin muutamia kauniita palloja kiinni, mutta unohti kakkospesänsä pari kertaa liian kauas, ehtiäkseen tappamaan sinne juoksevia vihollisia.

Lahtelaisjoukkue pelasi suurin piirtein kohtalaisen hyvin. Joukkue on edistynyt huomattavasti, kiitos erittäin ahkeran harjoittelun. (Jospa myöskin LMV:n A-joukkue olisi yhtä ahkerasti ja yhtä mieslukuisasti harjoitellut, ei Suomen mestaruus näyttäisi niin pimeältä kuin se nyt näyttää). Lahtelaisjoukkueen ehdottomasti paras »mies» oli kolmas varavahti. Polttaja myös hyvä, mutta hiukan enemmän liikkuvaisuutta! Syöttäjällä oikea meininki. Näkee hyvin, että on käyty Veijolan koulua. Väärät syötöt oikeaan aikaan tuottavat usein kuolleita, kuten sunnuntainakin huomattiin. Kaunis kärpänen ykkösellä. Kun vielä mainitsee muutama kauniin heiton pesille, on pluspuoli mainittu. Sitten miinus: muutamia huonoja heittoja pesille ja sitten yksi pelin suurimpia munauksia, nim. että syöttäjä syö lähdön aikana juoksijan yrittäessä kolmoselta kotiin, ei palanut palloinensa etukentältä kotiin, vaan tyytyi tappamaan ykköselle yrittävän juoksijan, antaen samalla helsinkiläisille juoksun. Tässä ottelussa ei juoksulla ollut kylläkään mitään ratkaisevaa merkitystä. Ykkösvahti on ehdottomasti luotu juuri ykkös-pesälle. Takakenttä suurin piirtein hyvä, vaikkakin kentän heikoin kohta kakkospesän takana. Yleensä lyötiin ja kuultiin kuteihin liian paljon. Ulkopelissä käytettiin tilanteita aika hyvin.

Peli päättyi siis yleisön ja tietenkin juuri LMV:n neitosten riemuksi 14—5 lahtelaisten hyväksi. Mestaruus näyttää olevan nyt aivan kuin hyllyllä, mutta ei pidä unohtaa, että viime

vuonna tuli Viipurissa selkäsauna. Sortavalan palloilijat ja Viipurin pallonlyöjät pelaavat välieräottelun keskenään ja voittaja joutuu selvittämään välinsä LMV:n kanssa. Jos karjalaiset pallosiskot ovat edistyneet samaa vauhtia kuin lahtelaiset, tulee mestaruudesta vielä ankara kamppailu.

27.8. to Sortavala

SP - VPL 4 - 11

SP:200 001 1 VPL:410 400 2

Laatokka 27.8. to

Tänään naiset iskevät yhteen.

Viipurin Pallonlyöjät vaiko Sortavalan Palloilijat mestaruusloppuotteluun?

Tänään torstaina siis ratkaistaan, mikä seura pääsee toiseksi naisten Suomen pesäpallomestaruuskilpailujen loppuotteluun. Täsmälleen kello 18 näet alkaa välieräottelu, missä kohtaavat toisensa Viipurin Pallonlyöjien ja Sortavalan Palloilijain neitokset. Yhteinotto on herättänyt kaupungissamme — ja miksei myös muuallakin — ansaittua huomiota. Ottelun ja varsinkin sen lopputulos on ollut täällä viime päivinä vilkkaan pohdinnan alaisena. Näyttää siltä kuin pesäpallomielenkiinto suuressa yleisössä olisi elpymässä, mikä tyydytyksellä todettakoon.

Kumpi voittaa?, se on arvoitus. Sortavalalaisilla on kylläkin tänään mahdollisuudet päästä ensimmäistä kertaa kiistelemään Suomen mestaruudesta. Viipurilaiset eivät tätä kunniaa heille hevillä anna, joten ottelusta muodostuu vauhdikas ja jännittävä kamppailu — loisto-ottelu, mikä selvästi todentaa pesäpalloilun sopivaisuuden juuri naisille.

Joukkueiden kokoonpanot:

Pallonlyöjät:

Liisa Tili;

Rakel Orava — Aira Nyberg;

Tyyne Järvenpää — Laura Heinonen —

Kerttu Halonen;

Sylvi Peltonen — Aune Karjalainen —

Kaino Hämäläinen.

Palloilijat:

Elsa Koponen;

Mari Kari — Alice Järvi;

Hilkka Jokinen — Helvi Pitkänen —

Helvi Kontinen;

Toini Kontinen — Hilkka Pitkänen —

Sirkka Kallio.

Ottelu alkaa, kuten mainittiin, klo 18 urheilukentällä. Pelituumarina on sot. ohj. J. Ikävalko.

Kaikesta päättäen saapuu kesän huomattuin naisottelua seuraamaan runsaslukuinen yleisö. Ehkä merkitään tänä iltana uusi yleisöennätys pesäpallotteluihin nähden. Yleisölle huomauttakaan, että katsomoon on järjestetty pieni määrä numeroituja istumapaikkojakin, joille oikeuttavia lippuja on saatavana vain lyseon portilla.

Laatokka 29.8. la

Viipurin neitokset

kävivät kylvöttämässä sortavalattaria.

VPS VOITTI SP:n 11—4.

Välieräottelu Suomen mestaruudesta naisten pesäpalloilussa suoritettiin torstaina Sortavalassa. Vastakkain olivat Viipurin Pallonlyöjien ja Sortavalan Palloilijoiden naisjoukkueet.

Ottelu suoritettiin Sortavalan korjausten alaisena olevalla urheilukentällä, jonka sadevesi oli pehmittänyt kamalaan kuntoon. Neitokset yrittivät siitä huolimatta urheasti ja yleisö, jota huonosta säästä huolimatta oli saapunut melko runsaasti paikalle, yllytti pelaajattaria raukuvien kehoitushuodoin.

Sortavala voitti hutunheitossa ja valitsi ulkopelin. Viipurilaiset tekaisivat ensimmäisessä vuorossa kokonaista 4 juoksua, johon Sortavalan tytöt pystyivät vastaamaan vain kahdella. Lopputulos oli Viipurin varma voitto 11 juoksulla 4 vastaan.

Viipurilaiset olivat parempia heittäjiä, muuta etevämyyttä heissä ei juuri huomannut, mutta se jo riittikin voittoon, sillä sortavalattarien hukkaheitot tarjosivat viipurilaisille useita helppoja juoksuja. Viipurin Pallonlyöjät selviytyivät nyt loppuotteluun Lahden Mailaveikkojen tyttöjä vastaan.

Karjala 29.8. la

Pesäpalloa Sortavalassa

Naisten Suomen mestaruuden välieräottelu Viipurin Pallonlyöjien ja Sortavalan Palloilijain kesken suoritettiin torstaina lyseon urheilukentällä. Ottelua suosi erittäin huono sää. Satoi koko ajan. Koko kenttä oli yhtenä savilätäkönä. Kilpailijain innostusta ei se sentään lamaannuttanut. Viipurilaiset olivat selvästi parempia, ollen yönneissään, heitoissaan ja kopeissaan varmempia. I vuoroparin jälkeen oli tilanne 2—0, neljännen vuoroparin jälkeen 4—2 ja viimeiselle vuoroparille lähdetessä 9—2 sekä viimeisellä vuoroparilla 11—4.

Viipuri suoriutui näin ollen loppuotteluun, joka luultavasti suoritetaan Viipurissa. Viipuri kohtaa tällöin Lahden Mailaveikkojen kuulun joukkueen.

Sortavalalaisista olivat parhaat toinen vara-Kontinen, sieppari Kari sekä pelittäjä Pitkänen, viipurilaisista 3 pesällä oleva Halonen ja sieppari Orava.

Kilpailun ohjaajana toimi urheiluneuvoja J. Ikävalko.

LOPPUOTTELU

27.8. to Viipuri,
vanha urheilukenttä

VPL - LMV 3 - 5

VPL: 000 102 0 LMV: 021 010 1

LAHDEN TYTÖT VEIVÄT EILEN VIIPURILAISILTA PESÄPALLOMESTARUUDEN

LMV voitti VPL:n vesisateessa 5—3

Lahtelaiset yritteliäitä ja varmoja

Naisten pesäpallomestaruuskilpailujen loppuottelu pidettiin eilen Viipurissa epäsuotuisissa olosuhteissa. Sade valui virtaamaan ja vanha urheilukenttä, jossa ottelu suoritettiin, oli täynnä vesilätäköjä. Loppuotteluun olivat selvinneet, niinkuin tunnettua, Lahden Mailaveikkojen ja Viipurin Pallonlyöjien naisjoukkueet.

Lahden tyttöjen »kapteeni» voitti huttunkelton ja valitsi tietysti miesten tapaan ulkovuoron. Peli alkoi jännityksen vallitessa. Kohta alussa ilmeni, että ulkopelin varmuus kummassakin joukkueessa kärsi sateesta melkoisesti. Pallo lipsahteli kourista pahanlaisesti ja tyttölapset valtasi väliin luonnollinen kammo vesilätäköjä kohtaan. Viipurilaisissa ilmeni myös arkallua pesiltä lähdössä eikä lyöntipelikään sujunut entiseen tapaan. Loppuottelu kai jännitti liiaksi. Lahden tytöt olivat rohkeampia. He yrittivät juoksua urheasti ja tällaisella vesikelillä onnistuivatkin hyvin. Muuten ei vuoropareista yleensä tullut pitkiä, ja sitä mukaa juoksujen lukukin supistui vähäiseksi. Kolme kuollutta syntyi molemmin puolin aina nopeasti ja vaihdot saatiin toimittua pian. Koko peli oli läpäisty tunnin sisällä.

Itse ottelun kulusta mainittakoon, että ensimmäinen vuoropari meni juoksuilla. Toisen vuoroparin aikana viipurilaisten paras pelaaja, kakkosvahti Järvenpää loukkaantui ja lahtelaiset pääsivät hankkimaan kaksi juoksua viipurilaisten saamatta yhtään. Kolmannella vuoroparilla Lahden »flikat» vetivät vielä yhden juoksun viipurilaisten saamatta ainoatakaan, joten margariinikaupunki johti kokonais- ta 3—0.

4:s vuoropari näytti alkavan meikäläisille lupaavasti, he saivat yhden juoksun kotiin ja kehittivät ajolähdön, mutta sitten tuli nopeasti kolme kuollutta ja vaihto.

LOPPUOTTELU

Naisten sarjan pesäpallomestaruudesta

Lahden Mailaveikot — Viipurin Pallonlyöjät

Tänään t.k. 13 p:nä klo 17 (5) Vanhalla urheilukentällä. Pääsymaksu 5:— mk.

Karjala 14.9. ma

Tyttösemme tiukkasivat nyt juoksun innostamina myös ulkopeliään ja Lahti jäi tässä vuoroparissa juoksuilla. Juoksut 3—1 Lahden hyväksi.

5:s vuoropari: Viipuri sai kehitettyä ajolähdön, mutta siihen sitten yritys loppuikin. Lahti, päästyään sisälle, kiskoi tiukan pelin jälkeen juoksun ja tilanne oli jo 4—1 lahtelaisten hyväksi.

6:s vuoropari on viipurilaisille aina ollut onnekkain ja niin se oli nytkin. Kansan yllyttäessä tyttäremme pääsivät sisäpelissäkin vanhaan vetoonsa ja tekasivat juoksun, jota seurasi heti ajolähtö ja toinen juoksu. Nyt näytti juoksulista jo niin somalta kuin 4—3, mutta enempää ei tällä vuoroparilla saatukaan. Lahden tytöt pääsivät vain käväisemään sisävuorolla, kun tarpeellinen luku pelaajia oli tuhottu ja

7:s vuoropari pääsi alkamaan. Siitä tuli lyhyt. Viipurilaiset yrittivät innokkaasti tasoa, mutta hätäilivät liikaa ja vain 5 neitosta pääsi lyömään, kun jo tuli vaihto ilman että juoksua oli syntynyt. Lahti sensijaan kiristi vielä lopussa juoksun sisään ja voitti pelin selvällä juoksuerolla: 5—3.

Lahden voitto oli täysin ansaittu. Heidän solakat, jäntevät pelaajattarensa olivat varsinkin sisäpelissä yritteliäitä ja varmempia lyömään. Myöskin heitot kävivät vastustajia varmemmin ja nopeammin. Joukkueen paraat pelaajat olivat lukkari Inga Kemp, jonka navakat heitot kolmospesälle olivat ihailtavan nopeita ja tarkkoja. Polttaja Mirjam Kivikari ja kolmosvahti Vava Kemp seurasivat sitten.

Viipurilaisista ansaitsee mainita kakkosvahti Järvenpää, joka kuitenkin loukkauttuaan ei voinut esittää parasta peliään, sleppari Orava, joka oravamaisella nokkeluudella noukki palloja, sekä lukkari Tiili varsinkin sisäpelissä. Syötöissä hän saisi olla ripeämpiliikkeen. Myös Ny-

berg ykköspesällä ja Hämmäläinen polttajana olivat onnistuneita.

Ulkopelissä olivat joukkueet jokseenkin tasaväkiset, mutta sisäpelissä lahtelaiset sen verran parempia kuin juoksulista näyttää.

Juoksulista oli muuten tämännäköinen:

LMV: 0+2+1+0+1+0+1=5,

VPL: 0+0+0+1+0+2+0=3.

Lahden Mailaveikkojen joukkueen ja siis vuoden 1931 naisten pesäpallomestarijoukkueen kokoonpano oli seuraava (lukkari- ta kakkosvaraan laskettuna): Inga Kemp, Kerttu Virtamo, Ilona Salonen, Vava Kemp, Mirjam Kivikari, Kerttu Mikkola, Marjatta Sariola, Kyllikki Laitinen ja Lempi Hannukkala.

Viipurin Pallonlyöjien joukkue (samoin lukkarista lähtien): Liisa Tiili, Aira Nyberg, Rakel Orava, Kerttu Halonen, Laura Heinonen, Tyyne Järvenpää, Kaino Hämmäläinen, Aune Karjalainen ja Sylvi Peltonen.

Ottelun tuomitsi lehtori Elli Karvinen. Yleisöä n. 200 henkeä.

Etelä-Suomen Sanomat 15.9. ti

**LMV voitokas myöskin
Viipurissa.**

**Voitti ensimmäisen naisten
pesäpallomestaruuden.**

Kruunuksi LMV:n A-joukkueen sunnuntaiselle loistavalle voitolle kykenivät LMV:n neitokset Viipurissa voittamaan naisten pesäpallomestaruuden jännittävän ja tasaväkisen ottelun jälkeen tuloksella 5—3. Tulos oli sikäli yllättävä, että se oli pelattu vieraalla kentällä ja vieraan yleisön hurjasti huutaessa omien neitostensa puolesta. Ilme, että neitostemme hermot kestivät loppuun asti tällaista huutoa ja vielä näin kireän ottelun aikana. Pelin aikana satoi rankasti vettä aina pelin loppuun asti. Viipurilaiset olivat alussa johdossa, mutta kykenivät neito- semme kuitenkin anastamaan joh- toaseman ja samalla merkitse- mään joukkueelleen ensimmäisen naispesäpallomestarin tittelin. Voittonsa perivät lahtelaiset pa- remman lyöntipelinsä ansiosta.

Naisten pesäpallomes- taruus Lahteen.

LMV voitti VPL:n 5—3.

Naisten pesäpallomestaruuskilpailujen loppuottelu suoritettiin sunnuntaina Viipurissa. Vastakkain olivat Lahden Mailaveikkojen ja Viipurin Pallonlyöjien neitokaiset. Sade ja myrsky vaikeuttivat peliä. Lisäksi olivat pelaajattaret hermostuneita ottelun tärkeydestä. Ottelun voittivat lahtelaiset 5 juoksulla 3 vastaan. LMV johti kolmen vuoroparin jälkeen 3—0, mutta viipurilaiset tasottivat niin, että peli kuudennen vuoroparin jälkeen oli 4—3 LMV:n eduksi. Viimeisellä vuoroparilla Lahden tyttöjen ulkopeli kesti. Sisävuorolla he vielä varmistivat voittonsa yhdellä lisäjuoksulla. Tulos siis 5—3. Suomen

mestarittareiksi kruunattiin seuraavat lähdeattaret lukkarista kakkosvaraan: Inga Kemp, Kerttu Virtamo, Ilona Salonen, Vava Kemp, Mirjam Kivikari, Kerttu Mikkola, Marjatta Sariola, Kyllikki Laitinen ja Lempi Hannukkala.

Ottelun johdosta kirjoittaa „Karjala” m.m.:

„Lahden voitto oli täysin ansaittu. Heidän solakat, jäntevät pelaajattarensa olivat varsinkin sisäpelissä yritteliäitä ja varmempia lyömään. Myöskin heitot kävivät vastustajia varmemmin ja nopeammin. Joukkueen paraat pelaajat olivat lukkari Inga Kemp, jonka navakat heitot kolmospesälle olivat ihailtavan nopeita ja tarkkoja. Polttaja Mirjam Kivikari ja kolmosvahti Vava Kemp seurasivat siten”.

LMV voitti naismestaruuden.

VPL hävisi 5—3.

Sunnuntaina suoritettiin Viipurissa naisten pesäpallosarjan loppuottelu LMV:n ja VPL:n naisjoukkueiden välillä. Sää oli kurjan sateinen ja kenttä lammikkoinen, joten pelin taso kärsi suuresti. Lahtelaiset pelasivat aika ripeästi ja varsinkin pesiltä lähdössä he olivat viipurilaisia edellä. Jälkimäiset menettivät hidastelun ja liian varovaisuuden takia ainakin 3 juoksua. Lahtelaisten peli vaikutti muutenkin varmemmalta kuin viipurilaisten, jotka pääsivät pelivetoon vasta viimeisillä vuoroilla. Pelisarja ja lopputulos oli seuraava:

LMV: 0+2+1+0+1+0+1=5
VPL: 0+0+0+1+0+2+0=3.

Ottelun tuomitsi lehtori Elli Karvinen.

Suomen mestarit 1931. Vasemmalta: Kerttu Mikkola {2v}, Kerttu Virtamo [1v]. Inga Kemp [L] kapt., Mirjam Kivikari [p], Vava Kemp [3v], Marjatta Sariola [3va], Ilona Salonen [s], Lempi Hannukkala [2va], Kyllikki Laitinen [k].

Hopeajoukkue. Vasemmalta: 5.Laura Heinonen (p), 6.Rakel Orava (s), 2.Sylvi Peltonen (2va), 8.Liisa Tiili (L), 1.Aira Nyberg (1v), 7.Kerttu Halonen (3v), 3.Aune Karjalainen (k), 4.Tyyne Järvenpää (2v) ja 9.Kaino Hämäläinen (3va).

Ottelu pelattiin Vanhalla urheilukentällä. Sää oli epäsuotuisa, satoi ja kenttä kurainen. Lyömässä Viipurin Aune Karjalainen, lukkarina Lahden Inga Kemp.

Takarivissä vas, Ilona Salonen, Wava Kemp, Kerttu Virtamo, Lempi Hannukkala, Kerttu Mikkola, Marjatta Sariola.

Edessä vas. Mirjam Kivikari, Inga Kemp, Terttu Puolakka.

Joukkueessa pelasi myös Kyllikki Laitinen 3-varaa loppuottelussa Terttu Puolakan tilalla. Vaihtopelaajina Anna-Maija Virtamo ja Asta Kemp.

Kuva on Lii Hannukkala-Pohjanmiehen kirjasta "Lahden Mailaveikkojen Mailaveikkojen Naisjoukkue, Muistelmia seuran alkua ajoilta 1929-1933". Katso sivu 13.

Ystävyysotteluita.

Tähän on koottu eri paikkakunnilla pelattuja ystävyysotteluita. Helsingin Pallonlyöjien ja Lahden Mailaveikkojen välisiä otteluita seurattiin suurimmalla mielenkiinnolla, koska näitä kahta pidettiin sen ajan parhaina joukkueina. Sen jälkeen Sortavalan ja Joensuun joukkueiden otteluita. Myös Porvoossa pelattiin, Samoin Toijalassa ja Loimaalla.

Tätä osiota on tarkoitus täydentää sitä mukaa, kun aineistoa löytyy.

Helsingin Pallonlyöjät Lahden Mailaveikot

12.5. ti Helsinki
HPL - LMV 4 - 2

Helsingin Sanomat 13.5. ke

Naisten pesäpalloilu.

HPL—LMV.

Eilen pelasivat HPL:n ja Lahden Mailaveikkojen tyttäret ensimmäisen tämänvuotisen ottelunsa »Mailastaan». Ottelusta muodostui odottamattoman jännittävä. Lahtelaiset tyttäret ovat kehittyneet pelissään, joten HPL:llä oli täysi työ pitää yllä hegemoniaansa. Ottelun 7. pelivuoron jälkeen oli pelin tulos kyllä 2—1 pääkaupungin tyttöjen hyväksi, mutta ottelua piti jatkaa sillä aikaa oli vielä 1 minuutti jäljellä. Seuraavalla sisävuorollaan lahtelaiset tasoittivat 2—2, yhdeksäs vuoro meni juoksuilta, vaikka HPL:lle syntyi useita aika hyviä jatkuvia ajolähtötilanteita, jotka aina päättyivät sisäänjuoksiin kuolemaan. 10. sisävuorolla HPL sitten nykyisi 2 johtajuoksuja, osittain lahtelaisien heikkoista heitoista, joten voi melkein sanoa, että helsinkiläisillä oli onnea mukanaan. Näin siis HPL:n tyttäret voittivat vielä tämän kerran 4—2, mutta entä ensi syksynä, jolloin »Mailasta» pelataan Lahdessa, on asia sangen kyseenalaista. »P—O».

Seuraava joukkueiden välinen ottelu Lahdessa 16.8. su oli Suomen mestaruuskilpailuihin kuuluva. Sen voitti Lahti 14-3. Katso sivu 29.

5.9. su Lahti
LMV - HPL 5 - 9

Etelä-Suomen Sanomat 3.9. to

Hauska pesäpallopeli tiedossa.

Kaksi hyvää naisjoukkuetta pelaa ensi sunnuntaina.

Ensi sunnuntaina tulee tänne pesäpalloa pelaamaan HPL:n naiset, jotka iskevät yhteen meidän mailaveikottarien kanssa. Peli alkaa urheilukentällä klo 16,30 ja

muodostuu, kuten aina aikaisemminkin, hauskaksi ja mielenkiintoiseksi katseltavaksi.

Etelä-Suomen Sanomat 5.9. la

Naispesäpalloilu.

HPL:n naiset saapuvat »revanssin» hakuun.

Ensi sunnuntaina klo 16,30 pelataan tšekäläisellä urheilukentällä pesäpallottelu HPL:n ja LMV:n naisjoukkueiden välillä. Ottelu koskee näiden seurojen välistä kiertopalkintoa, johon HPL:llä on jo kolme kiinnitystä, jos HPL voittaa nytkin, niin saa se kiertopalkinnon taas haltuunsa.

Naispesäpalloliigan on aina vetänyt lahtelais-yleisön sankoin joukoin kentälle. Eikä suinkaan tämäkään kerta tee poikkeusta, sillä onhan nyt odotettavissa vallan jännittävä selvittely. Aivan hiljanhan HPL:n yhdeksikkö käväisi täällä pelaamassa naisten pesäpallomestaruuskilpailujen välierän LMV:n neitosten kanssa. Otteluhan päättyi silloin LMV:n vakuuttavaan voittoon. Nyt ovat HPL:n amatsoinit päättäneet näyttää lahtelaisille, että osataan sitä pesäpalloa pelata muualakin kuin Lahdessa. Siis pitäkääpä Lahden tyttäret varanne, ettette joudu poistumaan kentältä hävinneinä.

Näin etukäteen arvailten on kummallakin joukkueella voitonmahdollisuudet yhtä suuret. Onhan meidän neitosillamme kyllä kotikenttä etunaan, mutta HPL:n puolella painaa taasen heidän suurempi pelikokemuksensa ja varmuutensa. On varmaa, että kumpikaan joukkue ei tule häviämään sovinnolla. Helsingittäret etenkin yrittävät lujasti, heidän vanha hyvä maineensa vaatii hyvitystä mestaruuskilpailuhäviölle.

Odotettavissa on näin ollen ainutlaatuinen kamppailu, jonka katsomista ei kenenkään pidä lyödä laimin.

Etelä-Suomen Sanomat 5.9. su

H.P.L:n neitokset

SAIVAT REVANSHIN L.M.V:N NEITOSISTA.

H.P.L. voitti 9—5.

Viime sunnuntaina saapuivat H.P.L:n neitokset hakemaan revanshia Lahdesta, jonka he myös saivat. Sää oli sateinen ja kenttä miltei yhtenä vesilammikkona, joten peli meni kokonaan ala-arvoiseksi. Vallankin helsinkiläiset kärsivät liukkaasta kentästä, sillä ainoastaan kahdella heistä oli piikkikengät.

Peli alkoi klo 16,45. Lahtelaiset voittivat arvan ja valitsivat ulkopelin. Jo ensimmäisessä vuoroparissa saivat helsinkiläiset kolmen juoksun etumatkan. Koko pelin ajan pysyivät H.P.L:n neitokset johdossa ja voittivat ottelun luvulla 9—5. Tulos vastaa täydelleen pelin kulkua. Peli oli, niinkuin saattoi tällaisella säällä odottaa, sangen laimeaa. Lahtelaiset neitokset olivat aivan saamattomia. Oliko heidän viimekertainen voittonsa saanut heidät laiminlyömään harjoitukset, vai mikä lienee ollut, mutta näin huonosti ei voitu odottaa heidän pelaavan. Esimerkiksi hyväksi tunnettu syöttäjäkin pelasi ehkä elämänsä huonoimman ottelun. Mikä lie neitosta vaivannut, mutta tuskin yhtään kunnan heittoa hän sai pesille. Kak kosvahti ja koppari taas kokonaan epäonnistui sisäpelissä. Parhaiten pelasivat polttaja, kolmosvaravahti ja kolmosvahti. Polttaja pelasi ajoittain vallan loistavasti ulkopelin. Kolmosvaravahti oli varmin sisäpelissä ja kolmosvahti pelasi tasaisimmin sekä ulko- että sisäpelin. Myös sieppari onnistui kohtalaisen hyvin. Joukkueena pelasivat helsinkiläiset varmemmin ja ansaitsivat hyvin voittonsa.

Tämän ottelun jälkeen ei lahtelaisien neitosten Suomen mestaruus näytä yhtä varmalta kuin joku viikko sitten. Jos he eivät kykene pelaamaan parempaa peliä kuin nyt, niin loppukilpailuissa voi tapahtua vielä epämieluisen yllätys ja mestaruuden voivat hyvinkin periä Karjalan tyttäret.

Sortavala ja Joensuu

24.5. su Sortavala
SP A - SP B 8 - 19

Laatokka 28.5. to

Naisten pesäpallo-ottelu.

B-joukkue voitti A-joukkueen
19—8.

Viime sunnuntai-iltana suoritettiin täällä Sortavalan Palloilijain A- ja B-joukkueiden välinen naisten pesäpallo-ottelu. Tämä oli neitosten vuoden ensimmäinen julkinen esiintyminen pesäpallon kimpussa. Molemmat joukkueet oli kokoonpantu mahdollisimman tasavertaisiksi, mutta otelusta ei muodostunut kuitenkaan tasaväkinen, sillä B-joukkueen peli luisti huomattavasti paremmin, joten se selviytyi yhteenotosta vakuuttavasti voittajana juoksuluvuin 19—8.

Neitostemme peli on viime vuodesta silminnähävästi edistynyt. Varsinkin lyönnit ovat paljon parantuneet sekä myös juoksutaito. Pelitaktiikkaakin jo viljeltiin runsaasti.

28.5. to Sortavala
SPS - SP 18 - 10

Laatokka 28.5. to

Pesäpallo.

Tänään klo 18 pelaavat ystävyysottelun pesäpalloilussa urheilukentällä S.P. ja S.P.S. Ottelusta tulee varmasti jännittävä, sillä kumpaisetkin seurat ovat harjoitelleet kovasti. Toivottavasti yleisö saapuu seuraamaan tätä ottelua joukolla, kun pääsymaksutkin ovat niin halvat, alkuisilta 3:—, sotilailta ja lapsilta 2:—. Mainittakoon että ne S.P:n ja S.P.S:n jäsenet jotka esittävät tämän vuoden jäsenkortin liipunnjojälle pääsevät lasten lipulla.

Laatokka 30.5. la

— Pesäpallo-ottelun torstaina voitti
SPS 18—10.

21.6. su Joensuu
JoPS - SP 0 - 31

Karjalainen 23.6. ti

Naiset pesäpalloilijoina.

Sortavalan Palloseura—Joensuun
Palloseura 31—0.

Naisjoukkueet pesäpallo-ottelussa nähtiin Joensuussa ensi kerran viime sunnuntaina. Naisvoimistelijain, Ka-

levaisten ja Palloseuran naisjoukkueet ovat kylläkin pitäneet harjoituksia, mutta ainoatakaan keskinäistä paikallisottelua, joka olisi ollut aivan välttämätön, ennenkuin ryhdytään kaupunkienväliseen kamppailuun, nämä joukkueet eivät olleet pitäneet.

Viime sunnuntain ottelussa sortavalalaiset näyttivät toisinaan hyväkin peliä. Varmoja lyönnejä tehtiin ja vaikeitakin koppeja siepattiin. Pelitottumuksen ohella sääntöjen tunteminen oli vierailijoilla kutakuinkin selvillä, niinkuin kauemmin pelanneilla tuleekin olla.

Täkäläisellä Palloseuralla on myös näppäriä pelaajattaria, kun vain pelitottumus ja taito lisääntyvät. Kun täkäläiset eivät tunteneet sääntöjä, peliknikkeistä puhumattakaan, niin maaliluvun suuruus oli kyllä mahdollinen, sillä niitä annettiin »ilmaiseksi». Loppupuolella peli tasoittui, mutta pesien ollessa täynnä lyönnit eivät onnistuneet.

Yhteinen juoksuluku eri pelivuorojen jälkeen oli 6—14—20—22—26—31—31 Sortavalan hyväksi, mikä puoli voitti ottelun ylivoimaisesti 31—0.

Pelikenttä oli huono ja vetinen. Yleisöä peliä seuraamassa oli runsaasti.

Veelis.

5.7. to Joensuu
JoPS - SPS B 10 - 7

Karjalainen 7.7. ti

Naiset ottelivat tiukasti.

Joensuun ja Sortavalan Palloseuran naisjoukkueiden välinen ystävyysottelu muodostui sek in jännittäväksi. Sortavalan neitokset saivat alkuvuoropareilla johdon ja olipa heillä viidennen vuoroparin alkaessa 3:n juoksun etumatka (6—3). Mutta seuraavien kahden vuoroparin aikana Joensuun tytöt hankkivat yhteensä neljä juoksua sortavalalaisten yhtä vastaan. Viimeisen vuoroparin alkaessa peli oli siis tasan 7—7. Nyt kävi melkein kuten miesten pelissä. Joensuulaiset hankkivat kolme juoksua Sortavalan jäädessä ilman. Joensuun neitokset toivat täten kaupungilleen kolmannen pesäpallovoiton 10 juoksulla 7 vastaan.

Joensuun Palloseuran naisjoukkueen voitto oli täydellinen yllätys ja ansaitsee tunnustuksen. Ulkopeli oli jo mu-kiin menevää, sisäpeli puutteellisempaa. Mutta joukkuehan on vasta pe-

taa. Mutta joukkuehan on vasta pelannut pari tosiottelua. Näppäriä ja nättiä tyttöjä, jotka ovat huimasti sitten viimeksi kehittyneet taidossa. Sellaista jatkoa lisää vain!

Sortavalalaiset neitokset eivät hallinneet ulkopeliä laisinkaan. Heitot erikoisen heikkoja.

*

Emme malta tälläkään kertaa olla tekemättä paria reunamuistutusta. Peli, johon yleisö ei kehoitus- ja hyvähuutoineen osallistu, vaikuttaa kuivalta.

Siis antaa äänen vain kaikua. Mutta vahingoniltaan ei pidä maailmalle päästää. Sortavalaisen miesjoukkueen esiintyminen naisten pelin aikana oli niin tahditonta, että se suorastaan tympäsi. Siinä oli aikaisempien häviöiden katkeruus — jota oikea urheilumieli ei tunne — saatettu koko yleisöön eteen kaikessa alastomuudessaan. Ja tämänlaatuisen saatavat sitten eräät joensuulaiset räikeällä tavalla yhtyä, kuten tapahtui naisten pelin aikana. Yleisö ei ole myöskään mikään erottomari — muistettakoon tämä myös.

9.7. to Sortavala
SPS A - SPS B 12 - 6

Laatokka 9.7. to

Pesäpalloilua.

Tänään klo 20,15 pelaa SPS:n naisista kokoonpantu A- ja B-joukkue pesäpallolla urheilukentällä. Molemmat joukkueet ovat tehty niin tasaväkisiksi kuin mahdollista. Tämän pelin perusteella valitaan SPS-naisjoukkue ensi sunnuntaina suoritettavaan Suomen mestaruuden alkukarsintoihin. Toivottavasti yleisökin pitää ottelun muistissa.

Ensi sunnuntaina pelaavat Sortavalassa alkuerän Suomen mestaruudesta SP:n ja SPS:n naisjoukkueet.

Laatokka 11.7. la

PESÄPALLO.

Viime torstai-iltana suoritettu ottelu SPS:n naisten A- ja B-joukkueiden välillä päättyi edellisten voittoon 12—6. Yleisöä oli katsomossa harvinaisen runsaasti.

2.8. su Joensuu Kalevaiset - SP B 8 - 5

Karjalainen 4.8. ti

Klo 19 saatiin taas pitkästä aikaa nähdä naisten peliä. Sortavalan Palloilijain neitokset asettuivat Kalevaisten neitostia vastaan. Yleisön hermostuttavan hoilailun takia tyttöjen peli särkyi ajoittain pahasti. Huomio kiintyi kuitenkin Kalevaisten neitosten lyöntipeliin, joka on edistynyt ilahduttavasti. Sortavalan neitosten mailat viuhkivat ilmaa hirmuisesti. Aluksi Sortavala johti, puolivälin seuduilla oli peli tasan ja lopussa Kalevaisten neitokset tekivät poikien tepposet — tuottivat seuralleen kauniin ja täysin ansaitun voiton 8 juoksulla 5 vastaan.

Kalevaisten tyttöjen lukkari Sirkka Jungström ja polttaja Martta Puhakainen alkavat jo esittää hyvää pelimeininkiäkin. Tämäkin ottelu lankesi Joensuun tyttöjen kunniaksi, sillä sortavalalaiset ovat paljon kauemmin pelanneet ja olivat varmoja voitostaan.

Sortavalan neitosten »sielu» oli polttaja Helvi Pitkänen, joka loppuvuoropareilla hoiteli lukkarin tehtäviä.

Molemmat ottelut tuomitsi S. Haltunen Joensuusta.

Karjalainen 4.8. ti

Ystävyysottelu muodostui rähinäksi

Kalevaiset voittivat SP:n joukkueet.

Sortavalan Palloilijain naisten II joukkue ja poikajoukkue pelasivat Joensuussa sunnuntaina ystävyysottelun Joensuun Kalevaisia vastaan. Poikain ottelu oli erittäin kireä ja johtivat SP:n pojat aina 6:teen vuoropariin saakka, mutta sitten sattuneen »haaverin» takia Kalevaiset pääsivät johtoon voittien 6—5. Kalevaisten poikajoukkue onkin Pohjois-Karjalan vahvin.

Sitten pelasi SP:n naisten II joukkue Kalevaisten I vastaan. Tässäkin johtivat SP:n tytöt alkupelin, mutta lopussa vetivät Kalevaiset »pelin kiinni» päättyen ottelu heidän hyväkseen 8—6. SP:n pelaajat olivat väsyneitä useiden autovaurioiden takia kestäneen 7 tunnin automatkan jälkeen tultuaan suoraan kentälle.

Erotuomarina oli Kalevaisten oma mies ja tuomitsi hän anteeksiantamattoman puolueellisesti, sen minkä hän peliä yleensä seurasi ja pelisäännöt olivat enemmän kuin hämärät. Yleisö piti korvia särkeväää melua ja neuvoi ero-

tuomaria jopa vaatiin häntä kentältäkin pois. Etenkin naisten peli meni suorastaan »hulinaksi». Hyvä ettei päättynyt yleiseen rähinään yleisön kesken.

30.8. su Sortavala SP - Kalevaiset 2 - 4

Laatokka 29.8. ti

Palloiluotteluja huomenna, sunnuntaina:
Joensuun Kalevaiset—Sortavalan Palloilijat
pesäpallo-ottelut
nuorten klo 11, naisten klo 14.
Savonlinnan Pallokerho—Sortavalan Palloilijat
jalkapallo-ottelu klo 18.

Smk. 5:— ja 3:—.

Naisten pesäpallo-ottelu Joensuun Kalevaiset—Sortavalan Palloilijat klo 14.

Huomenna on täällä jälleen naisten pesäpallo-ottelu. Siinä iskevät yhteen Joensuun Kalevaisten ja Sortavalan Palloilijain neitokset. Joensuulaisten nuorekas joukkue lienee Pohjois-Karjalan paras, joten ottelulla on määrätty mielenkiintonsa. Kuten ehkä muistettaneen, hävisi SP:n kakkosjoukkue JK:lle aikaisemmin kesällä niukasti. Tästä viisiasuneena asetetaan huomenna joensuulaisten »purtavaksi» Palloilijain edustusjoukkue, mikä pelaa suunnilleen samassa kokoonpanossa kuin viime torstainakin.

Ottelua, mikä alkaa kello 14 (2), kannattaa saapua seuraamaan, sillä siitä muodostuu kaikesta päättaen varsin mielenkiintoinen. Pelituomarina toimii A. Virtanen.

Laatokka 1.9. ti

Sortavalan Palloilijat—Joensuun Kalevaiset: naiset 4—2

Päivällä suoritettiin naisten pesäpallo-ottelu. Neitokset varsinkin kärsivät pehmeästä kentästä, joten peli ei ollut kovinkaan korkeatasoinen. Tähän osaltaan vaikutti myös SP:n naisten haluton peliesitys. Joensuulaiset sitävastoin yrittivät innokkaasti, mikä tuottikin heille kunniaakaan lopputuloksen 4—2.

Juoksut vuoroparittain:

SP: 2—0—0—0—0—0=2.

JK: 1—1—0—1—1—0—0=4.

Sortavalalaisista olivat parhaat tässä heidän heikoimmassa ottelussaan polttaja Helvi Pitkänen ja kakkosvara Toini Kontinen. — Pelituomarina oli V. Haataja.

Hoo.

6.9. su Joensuu Kalevaiset - SPS 1 - 1

Laatokka 5.9. la

NAISTEN PESÄPALLO-OTTELU
KALEVAISET—S.P.S. klo 16,00
Joensuu.

Karjalainen 8.9. ti

Kalevaisten ja Sortavalan Palloseuran naisjoukkueet pelasivat ystävyysottelun Sortavalassa viime sunnuntaina. Peli päättyi tasan 1—1 kahdeksannen (siis jatkettun) vuoroparin jälkeen. Viiden pelivuoron perästä ei vielä kummallakaan joukkueella ollut yhtään juoksua.

Sortavalan Palloseuran naisjoukkue saapuu tänne ensi sunnuntaina, jotta se saisi selvyuden, heidätkö vai Kalevaisten naisjoukkue on parempi. Tämä uusinta-ottelu on täällä siis t.k. 13 p:nä klo 13.

Karjalainen 15.9. ti

Pesäpallolu.

Joensuun Kalevaisten naispesäpalloujoukkue ei näy helposti voittoa kärsittäen päästävän. Hiljattain joukkue päihitti mestaruuskilpailuihin osallistuneen Sortavalan Palloilijain naisjoukkueen, toissa sunnuntaina tytöt pelasivat tasa-ottelun Sortavalassa sikäläisen Palloseuran neitosia vastaan ja viime sunnuntaina klo 13 tapahtui sitten täällä urheilukentällä tämän taasoittelun lopullinen selvitys, jossa Kalevaisten tytöt vetivät pitemmän tikun.

Kalevatoret nykäisivät komean raon jo pelin alkupuoliskolla ja johtivat viidennen vuoroparin alkaessa 7—0 vastaan. Sortavalan tyttöjen mailat olivat tähän asti haukanneet tyhjää ilmaa, mutta viidennellä vuoroparilla alkoi jo kuulua napsahdusjakin peltoon ja tuloksena oli kolme juoksua. Viimeisen vuoroparin alkaessa tilanne oli 9—4 Kalevatanten hyväksi ja loppui 10—4 edelleen heidän voitokseen.

Peli ei ollut erikoisen vilkas. Taktillisia virheitä, jopa suoranaisia ajattelelmattomuksiakin, tehtiin puolin jos toisinkin, mutta huonoksi ei peliä voi kuitenkaan sanoa.

Voittaneessa joukkueessa kiintyi jälleen huomio polttaja Maritta Puhakaisen hyvään ulkopeliin. Lukkari Sirkka Jungström saisi olla hiukan ripeämpiotteinen, mutta muuten hänellä on edelleen hyvä peliote. Koppari Ester Hirvonen esitti varmaa taitoa ja paras mailanheiluttaja oli kakkosvahti Maija Hakkarainen. Läpeensä kaikkien yhdeksän heittotaito on vielä heikonpuoleista ja nopeuttakaan ei kaikille ole riittämiin suotu, mutta joukkue on edistynyt tunnustusta ansaitsevasti. Riittääköön intoa vain, niin ensi pesäpallokaudeksi säämmme ulospäin kilpailukykyisen naisjoukkueenkin.

Sortavalalaiset pelasivat alkupuoliskon hiukan haluttomasti. Pallon kiinnittäminen oli heikkohkoa, samoin lyönnit alkuvuoropareilla. Lopussa joukkue jo sai pelinsä enemmän meiniä.

Ottelu suoritettiin muuten vinhan ja purevan pohjoistuulen vallitessa, joka tahtoi kangistaa pelaajien sekä käsiä että jalkoja. Ottelua seuraamassa oli yleisöä runsaanpuoleisesti, tosin suurin osa maksutta.

Ottelun tuomitsi voim.op. Veikko Turunen.

Puulaakiotteluita. Sortavala

Laatokka 3.9. to

Naisten puulaakiottelut.

Huomenna klo 18.30 on ensimmäinen ottelu, jossa seminaarin Kunnan naisosasto ja pankit iskevät yhteen. Seminaarin joukkueessa pelaavat seuraavat: Syöttäjä Margit Vuoristo, sieppari Mari Kari, I pesä Beata Kantanen, II pesä Anni Huovinen, III pesä Elsa Kasurinen, polttaja Jenny Paavilainen, koppari Mimmi Heikkinen.

Pankit: Hilikka Pirhonen, Annikki Partanen, Kerttu Härkönen, Tyyne Luoma, Lempi Luoma, Hilikka Karlsson, Sylvi Pitkänen.

Laatokka 5.9. la

4.9. pe Seminaari-Pankit 5-3

Naisten puulaakiottelut.

Seminaari loisti voittamalla pankit.

Eilen pelattiin naisten puulaakiottelujen ensimmäinen pesäpallouottelu. Vastakkain olivat joutuneet seminaari ja pankit. Ottelu pääsi alkamaan runsaasti myöhästyneenä, joten pimeys alkoi huomattavasti häiritä peliä. Tämän takia pelattiin vain viisi vuoroparia.

Seminaarilaiset ansaitsivat täysin voittonsa. Täytyy suorastaan ihmetellä, miten pitkälle he ovat vähällä harjoitusajalla päässeet. Seminaarilaisten pelitajunta oli oikea. Lyönnit ja ennenkaikkea juoksut hyviä. Tasaisesta joukkueesta mainittakoon muita parempina mainio syöttäjä Margit Vuoristo, sieppari Mari Kari ja kakkospesä Anni Huovinen. Hävinnyt joukkue ei esittänyt odotuksien mukaista peliä. Ulkopeli klikkasi ennenkaikkea. Syöttäjä Hilikka Pirhonen ja polttaja Tyyne Luoma olivat onnistuneimmat joukkueessa. Juoksulista vuoroparittain:

Seminaari: 1—0—3—1—0=5.

Pankit: 0—0—1—0—2=3.

Pelituomarina oli neiti Helvi Pitkänen, toinen naistuomari maassamme Ester Karvosen jälkeen. Onnistunut alku eilen. — Yleisöä oli runsaanpuoleisesti.

Laatokka 10.9. to

9.9. ke Virastot-Yleisliikkeet 1-9

Naisten puulaakiottelut.

Eilen voittivat virastot yleisliikkeet 9—1.

Eilen illalla suoritettiin naisten puulaakikilpailujen alkueräottelu pesäpallouudessa, jossa olivat vastakkain virastojen ja yleisliikkeiden joukkueet. Ottelu päättyi virastojen varmaan voittoon juoksuluvuin 9—1.

Ottelusta ei muodostunut sellaista kamppailua, mitä naiset tavallisesti ennen ovat esittäneet: yritteliästä ja innokasta. Tähän osaltaan epäilemättä

vaikutti se seikka, että joukkueet olivat voimasuhteiltaan epätasaiset. Virastot näet olivat huomattavasti voimakkaammat, kuuluen sen joukkueeseen useita hyviä pelaajia. Parhaat pelaajat sen joukkueessa olivat polttaja Alli Hirva, ykköspesä Alice Järvi sekä koppari Salme Rahell. Hävinnyt joukkue oli aitopuulaakimainen — kunniaakasta! — mistä erottautuivat muita parempina ykköspesä Sylvi Filipow ja syöttäjä Helvi Koikkalainen.

Joukkueet: Virastot: Anna Hyttinen; Irma Ericsson — Alice Järvi; Heidi Stolt — Alli Hirva — Maija Laurikkainen; Salme Rahell.

Yleisliikkeet: Helvi Koikkalainen; Lydia Filipow — Sylvi Filipow; Hanna Anttila — Aune Koppinen — Ella Loikkanen; Aune Mollanen.

Pelituomarina M. Ignatius. Vähänlainen yleisö oli seuraamassa ottelua, jossa virastojen joukkue selviytyi välieriin.

Laatokka 15.9. ti

Uimaseura-Seminaari

Naisten puulaakiottelut.

Uimaseura—Seminaari 6—1.

Viime sunnuntaina pelattiin tihkusateessa ja muutaman katsojan läsnäollessa naisten pesäpallouottelu Sortavalan Uimaseuran ja seminaarin välillä. Ottelun haastajana oli edellinen. Yhteenotosta muodostui melko hyvä. Uimaseuralaiset olivat huomattavasti parempia voittaen 6—1. Sen kaikki pelaajat olivatkin SP:läisiä. Paras SUS:n joukkueessa oli polttaja Toini Kontinen kintereillänsä syöttäjä Elsa Koponen ja koppari Salme Rahell.

Seminaarilaisten parhaat olivat syöttäjä Margit Vuoristo ja sieppari Mari Kari.

Pelituomarina oli V. Haataja.

Laatokka 19.9. la

17.9. to Villit-Tyttökoulu 9-8

Naisten puulaakiottelut.

Villit—Tyttökoulu 9—8.

Viime perjantaina pelattiin naisten puulaakipesäpallouottelujen viimeinen alkuerä, missä kohtasivat toisensa villien ja tyttökoulun joukkueet. Yhteenotto päättyi edellisen hyväksi juoksuluvuin 9—8. Sanottakoon heti alussa, että ottelusta muodostui naisten puulaakeista tähänastisesti parhain. Alussa tyttökoululaiset pelasivat huomattavasti paremmin, johtaen vakuuttavalla juoksu-erolla. Luultiin jo yleisesti hellevoiton menevän, mutta toisin kävi, sillä villien »konkarit» alkoivat lämmentä ja vetää rakoa umpeen. Kun vielä tyttökoululaisten nuorekkaassa joukkueessa alkoi väsymys tehdä hallaa, niin oli villeillä helponlainen tehtävä voittoa kamppailu ja keskeyttää kiertopalkintoa puolustava tyttökoulun enempi esiintymisen tämänsykyisissä puulaakiotteluissa. Kaunis ja hermoja kutkuttava taistelu oli päättynyt. Pelin kulku käy ilmi juoksulistasta:

Villit: 1—0—1—2—1—3—1=9.

T.koulu: 3—1—2—1—0—0—1=8.

Voittanut joukkue voitti sisäpelinsä

— varsinkin lyöntien — ansiosta. Parhaat villien joukkueessa olivat polttaja ja Toini Kontinen (missä oli ulkopeliveto?) ja syöttäjä Elsa Koponen. Tyttökoulun nuorista pelaajattarista koottu joukkue antoi lupauksia tulevaisuuteen. Se pelasi yllättävän hyvää peliä — kunnes väsyi. Parhaat pelaajat tyttökoululaisista olivat koppari Hilikka Jokinen ja kolmospesä Helvi Kontinen. Ulkopelissä kiintyi vielä huomio pesäpallolahji Helvi Pitkäsen nuorempiin siskoksiin polttaja Hilikka Pitkäsen ja kakkospesä Helga Pitkäseen, joiden yhteispeli oli näkemisen arvoinen.

Maltillisena pelituomarina oli M. Ignatius.

Semifinaaleihin selviytyi myös Erikoisliikkeiden joukkue. Tieto tästä alkuerä ottelusta puuttuu tai sitä ei pelattu.

Puulaakin semifinaalit

Laatokka 22.9. ti

21.9. ma Seminaari-Virastot 5-3

Naisten puulaakiottelut

Eilen: Seminaari—Virastot 5—2.

Kolea sää ja ilkeän pureva tuuli kunnioitti »läsnäolollaan» eilistä naisten puulaakipesäpallottelua, jossa loppuotteluun pääsystä pelasivat seminaarin ja virastojen joukkueet. Kun vielä kenttäkin oli päivällisen sateen liotamana pehmeä ja vesilätäköinen, niin olosuhteet eivät olleet kehuttavat. Pelistäkään ei näin ollen muodostunut sen tasoista, mitä ennakoita saatettiin odottaa. Ulkopeli oli molemmilla hataranlainen: »munimisia» ja ohiheittoja viljalti. Sisäpeli oli hiukan parempaa. Alkupeli oli tasaväkistä. Välillä pääsi seminaari johtamaan, mutta virastot vetivät raon umpeen, jopa mennessä johtoonkin yhdellä juoksulla. Tällaisena järjestys pysyi aina viimeiselle vrp:lle saakka, missä seminaarin onnistui tasoittaa. Ylimääräinen vrp. Jännitystä pelaajissa ja yleisössä. Virastot eivät saa juoksua, mutta seminaarilaiset vetivät voimalla hyvien lyöntien turvissa kaksi juoksua. Jännittävä, mutta tilanneköyhä peli oli päättynyt seminaarin voittoon 5—3.

Seminaarilaisten parhaat »miehet» olivat syöttäjä Margit Vuoristo — piti äidillistä huolta muuten joukkueestaan —, kakkospesä Anni Huovinen ja sieppari Mari Kari. Hävinneiden parhaat olivat taas polttaja Alli Hirva, ykköspesä Alice Järvi ja sieppari Irma Ericsson. Sisäpelissä loisti vielä käsi-vaivainen koppari Salme Rahell. — Tomerana pelituomarina oli neiti Elsa Koponen. Yleisöä — maksavaa — kymmenkunta. Lopuksi: Kumpi ehtii ennemmin haastamaan toisensa seminaari vaiko tyttökoulu?

Laatokka 26.9. la

25.9. pe Villit-Erikoisliikkeet 7-3

Naisten pesäpallottelut.

Eilen: Villit—Erikoisliikkeet 7—2.

Eilen pelattiin naisten puulaakikil-

pallujen semifinaali villien ja erikoisliikkeiden joukkueiden välillä. Yhteenotto päättyi villien ylivoimaiseen voittoon 7—2. Juoksut vuoroparittain: Villit: 3—2—1—1—0—0—0—7. Erikoisliikkeet: 0—1—0—0—0—0—1—2.

Kuten juoksulistasta näkyy, olivat villit alussa huomattavasti johtavampia, mutta kun vastustusta ei ollut, niin yrityshalu herpaantui heiltä. Parhaat voittaneessa joukkueessa olivat polttaja Toini Kontinen, syöttäjä Elsa Koponen ja ykköspesä Sisko Ahtiala. Hävinneistä tasen ykköspesä Siiri Pilipow. Pelituomarina oli M. Ignatius. Laimeaa peliä oli, varmaankin kylmän sään takia, katsomassa vain muutamia.

Kaupungin poliisit ihastuivat villien joukkueeseen ja haastoivat ne pesäpalloluun kanssaan. Ottelu suoritettaneen ensi viikolla.

Huomenna klo 13 on kaupungin ja Kymölän naisten yhteenotto.

Finaali

Laatokka 6.10. ti

4.10 su Seminaari-Villit 7-3

Seminaari paras

naisten puulaakeissa. Voittivat sunnuntaina Villit 7—3.

Viime sunnuntaina pelattiin finaali naisten puulaakiotteluissa (pesäpallossa) verraten kauniin syyssään ja vahvojen huutosakkien suosimana ja säästämänä. Seminaarilaiset näet yhtähyvin kuin Villienkin puoltajat olivat joukolla kerääntyneet pitämään omiansa puolia sekä huudoin että neuvoin.

Jo ennakoita saattoi arvata pelistä kehittyvän hyvin tasaväkisen sillä olivathan molemmat joukkueet selviytyneet finaaliin »repivin» otteluihin tästä kymmenkunta naisjoukkuetta käsittävästä puulaakisarjasta. — Itse pelistä mainittakoon: Jo kahden vuoroparin jälkeen osotautui Seminaari selvästi paremmaksi pitäen myöskin jo ensimmäisessä vuoroparissa saamansa johdon loppuun saakka. Seminaarilaisten parempi ulkopeli ja etenkin heidän kopparinsa varmat »puristukset» ja pitkät heitot vaikuttivat ehkä ratkaisevimmin pelin lopputulokseen. Lyöntitaso oli molemmissa joukkueissa jonkun verran syksyn kuluessa kohonnut. Ihmetellä muuten täytyy esim. Villien syöttäjän Toini Kontisen mainioita laakalyöntejä; nehan saattavat monen miespesäpalloliijankin ajattelemaan omia suorituksiaan. On vaikeaa arvata kuinka olisi käynyt, jos Villeillä olisi ollut heidän vakituinen syöttäjänsä, Elsa Koponen. — Pelistä antanevat jonkinlaisen kuvan myöskin vuoroparittaiset juoksuluvut: Seminaari 2—4—0—0—0—0—1=7. Villit: 0—2—0—0—0—1—0=3.

Seminaarin joukkueesta siis olivat parhaat sieppari Mari Kari ja heidän kopparinsa; mainitsematta ei myöskään voi sivuuttaa heidän lukkarinsa tarmokasta esiintymistä. Villeistä taas pelasi parhaiten jo edellämainittu nti Toini Kontinen.

Iloksi ja yleiseksi tyydytykseksi myös todettakoon, että pelaajattaretkin ovat tulleet jo huomaamaan pelituomarin ylherruuden kentällä, juuri sen, mitä näissä naisten otteluissa lienee usein

koetettu pienentää. — Pelituomarina toimi hra M. Ignatius.

Mainittakoon tässä yhteydessä, että m.m. poliisit olivat runsaslukuisina keräytyneet katsomoon ja haastoivat Villien joukkueen tasaväkisempään pp-otteluun kanssaan. Ottelu pelattaneen lähiaikoina. — Myöskin on Seminaarin joukkue haastanut Tyttökoulun pesäpallossa. Tämä ottelu pelataan todennäköisesti ensi torstaina.

Muita otteluita

27.9. su Sortavala

SP - Kalevaiset 2 - 4

Laatokka 1.10. to

Naisten pesäpallottelut.

Viime sunnuntaina: Kymölä—Kaupunki 6—5.

Viime sunnuntaina pelasivat Kymölän ja Kaupungin naisjoukkueet pesäpallottelun päättyen se Kymölän neitosten voittoon juoksuluvuin 6—5. Juoksuluvut vuoroparittain:

Kymölä: 0—1—0—0—3—2—0=6.

Kaupunki: 1—0—1—3—0—0—0=5.

Pelitaso ottelussa oli verrattain hyvä. Ikävä vain, ettei yleisöä ollut paljoakaan seuraamassa tätä, etenkin lopussa tiukasti kehittynyttä puulaakiottelua.

2.10. pe Sortavala

Villit - Poliisit 7 - 6

Laatokka 3.10. la

Villit naiset voittivat Poliisit 7—6.

Eilen illalla pelasivat Villit ja Poliisit haasteottelunsa pesäpallossa lämpimähkön sään »läsnäollessa».

Pelitasoltaan oli peli keskinkertaista. Yliheittoja ja koppilyöntejä viljeltiin runsaasti, etenkin poliisien joukkueessa. Jo alkupelissä ottivat »villit naiset» johdon pitäen sen loppuun saakka, ollenpa välillä aivan ylivoimaisiakin, mutta valppaat poliisit vetivät lopussa rakoa tiukasti umpeen, loppuhetkillä ehkä pimeänkin ansiosta. Vuoroparittaiset juoksuluvut:

Villit: 1—0—0—3—3—0—0=7.

Poliisit: 0—0—1—1—0—1—3=6.

Villien joukkueesta osoittautuivat parhaiksi polttaja Toini Kontinen ja syöttäjä Elsa Koponen. Poliiseista pistivät silmään erittäinkin syöttäjä Juutilainen ja ykköspesä Tolkki, jälkimmäinen etenkin tunnollisen pallovangitsemisensa ansiosta.

Yleisöä oli kohtalaisesti. — Pelissä sattuneet »laittomuudet» tuomitsi totuuneesti hra M. Ignatius.

8.10. to Sortavala Seminaari - Tyttökoulu 6 - 1

Laatokka 10.10. la

Pesäpallo-ottelu Seminaari — Tyttökoulu

päättyi torstaina 6—1.

Torstaina pelasivat Seminaari ja tyttökoulu haasteottelunsa, joka päättyi — pimeyden takia kuuden vuoroparin jälkeen — juoksuluvuilla 6—1 edellisten hyväksi.

Pelistä mainittakoon: Alku oli puolivälillä saakka sangen tasaväkistä, mutta sitten lamautui Tyttökoulun ulkopeli jo jonkun verran, minä aikana Seminaari ehti saada 2 juoksua, mikä — jo pimeänkin tullen — ehkä ratkaisi ottelun. — Seminaarin joukkueessa kunnostautuivat sieppari Mari Kari ja koppari Annikki Kaipainen, jonka jälkimmäisen ulkopeli oli peräti varmaa ja tasaista, jättämättä etenkään Seminaarin lukkarin Margit Vuoriston tavallista tarmokkaampaa »toimintaa» mainitsematta. — Tyttökoulun joukkue taas oli verrattain tasainen pelitasoitaan; mainittakoon kuitenkin sen kakospesän, Helga Pitkäsén, mitä parhain sekä ulko- että sisäpeli.

Vuoroparitaiset juoksuluvut olivat:
Seminaari: 0—0—0—2—1—3=6.
Tyttökoulu: 1—0—0—0—0—0=1.

Yleisöä oli kertynyt kohtalaisesti — tosin hyvä osa maksamatonta — seuraamaan »koulujen kamppallua» sadetta lupaavasta säästä huolimatta. — Tässä ottelussa sangen vaiken pelituomari-tehtävän suoritti vuorenvarmasti yliopp. M. Ignatius.

11.10. su Sortavala

Laatokka 10.10. la

Haasteottelu pesäpallossa.

Huomenna klo 12.30: Poliisit—
Villit. 50 % nettotuloista
olympialaiskassaan.

»Villit naiset», kuten muistettaneen, haastoivat poliisit pesäpallossa parisen viikkoa sitten otteluun, jonka voittivatkin. Nyt ovat poliisit vuorostaan haastaneet — kuten jo tiistain numerossa mainitiin — Villien joukkueen.

On peräti mielenkiintoista nähdä, kuinka poliisit ovat kehittyneet pitemmänkin »kapulan» heiluttamisessa, sillä he ovat viime aikoina tavattoman innokkaasti harjoitelleet. Näitä tilaisuuksia »varkain» seuranneena on meidän myös todettava, että pallonkin vangitseminen kehittyi heillä ja nyt jokaiselle tottumukseksi — aivan kuin puristautuisivat esivallan »pihdit» jonkun oikeilta raiteilta hairahtuneen kansalaisen niskaan — tai hartioihin. — Eipä muuten »villit naisetkaan» jättäne niin vain poliisille voittoa »vain yhdellä kädellä» tavoitellen. Joukkueet pelannevat jokseenkin samoissa kokoonpanoissa kuin aikaisemminkin.

Unohtakohan yleisö nyt tämän mitä

Unohtakohan yleisö nyt tämän mitä huvittavimman, jännittävimmän ja — vastaisen varalle — varottavimmankin pesäpallo- y.m. ottelun, kun vielä otamme huomioon senkin, että tästä ottelusta kannetaan 50 = kentän nettotuloista Olympialaisrahaston hyväksi? — Eipä tietenkään, sillä kaikkihan jo senkin tietävät, mitä merkitsee raikas ilma ihmiselle ja ruumiin hyvinvoinnille.

Tämä, jopa yleisöllekin keuhkojen puhdistusta ja niiden terveyttä lupaava ottelu alkaa täsmälleen klo 12.30 ja tuomitsee siinä niin hyvin poliisien kuin villien naistenkin rikkomukset hra M. Ignatius.

Laatokka 13.10. ti

Klo 12.30 alkoivat voimiensa mittelyn Poliisit ja »Villit naiset» haasteottelussaan pesäpallossa.

Peli itsessään oli jo korkeampaa luokkaa edelliseen verraten: tasaväkistäkin aina viimeiseen vuoropariin saakka; — kuinkahan olisi poliisien käynyt, jos Villien lukkari olisi voinut pelata myöskin viimeisen vuoroparin loppuun saakka? — Heitot, etenkin Villeillä, heikkojakin; lyönnit poliisilla — viimenäkemästämme — huomattavasti parantuneita, joskaan »rakkaat» koppiyönnit eivät jääneet vielääkään laakojen varjoon. — Vuoroparitaiset juoksuluvut:

Poliisit: 1—0—0—1—0—0—2=4;

Villit: 1—0—0—0—0—0—0=1.

Poliiseista — haastajista — parhaimpina mainittakoon: lukkarinsa Juutilainen ja yleisönkin »rakkain»: »Simo» o.s. Tolkki, joka kunnioitettavasta iästään huolimatta oli mitä nuorekkain, toivorikkain ja »yleisöön menevin» ykköspesällä toimiessaan. — Villeistä vakuuttavimmin pelasi lukkari Elsa Koponen, — jonka täytyi seitsemän vuoroparin alussa loukkaannuttuaan jättää syöttäjäpaikkansa — ja kakospesä Helvi Kontinen, jonka hyvät lyönnit saavuttivat yleisönkin kannatuksen. — Pelituomarina toimi hra M. Ignatius.

Älkäämme jättäkö mainitsematta, että Poliisit tarjosivat vastapuolen pelaajillekin hyvät »kupit», jotka — luonnollisestikin ssälsivät vain kahvia — Otettiinpa siellä Villeistäkin — ei nyt kuitenkaan sormenjalkia — vaan valokuvia, jotka toivotavasti joutunevat sangen rauhallisten »villienkin muistokokoelmiin. —

Molempia otteluita oli »seuraamassa» mitä parhain syyssää; yleisöä — »pommilla» katsojia lukuunottamatta — oli illettävän vähälukuisesti, vaikkakin jälkimmäisen ottelun nettotuloista kannettiin 50 % Olympialaisrahaston hyväksi.

Porvoo

Uudenmaan Sanomat 16.7. to

Kun naiset iskevät yhteensä!

Porvoon ja Helsingin naiset tuomaan yhteenottoon urheilukentällä 2. 8. pesäpallossa.

Porvoon vastaperustettu Palloseura (PP—BB), jonka sangen ripeä alkua on ollut paljon hyvää lupaavaa, antaa ensimmäisen julkisen »näytöksen» jäsentensä kunnosta tulevan elokuun 2 p:nä, urheilukentällä. Silloin näet pelaavat PP:n ja Helsingin Pallopelurien naisjoukkueet pesäpallo-ottelun, josta ei tule jännitystä puuttumaan: Meidän naisillemme tämä on ensimmäinen julkisen askel kohti tulevia taisteluja, samalla se on myöskin kaupunkimme kunnian puolesta erinomaisen mielenkiintoinen nähtävyys. Helsingittärien kunnosta olemme paljon lukeneet lehdistä pitkin kevättä ja kesää. Nyt saamme nähdä omien naispelajiemme kunnan. Kysymys on nyt vain siitä, pystyvätkö meikäläiset vastaamaan (tai päihittämään?) helsinkiläisiä näiden vierailumatkalla. Ottelu alkaa klo 12 päivällä.

Ottelusta lähemmin myöhemmin. Naisjoukkueen kaikkia pelaajia kehoitetaan ahkerasti käymään peli-iltoina harjoituksissa. Muitakin halukkaita seuraan pyrkijöitä voi vielä ilmoittautua harjoitustilaisuuksissa kentällä — Naiset PP:n — teidän lyöntienne voimasta ja heittojenne tarkkuudesta riippuu elokuun toisena kaupunkimme kunnia! Siis kuntoutumaan!

Uudenmaan Sanomat 25.7. la

Sitten te, naisjoukkue! Muistakaakin pitää mielessänne, että harjoittelette visusti ensi viikolla. Seuraavana sunnuntaina on näet se suuri päivä, jolloin itse helsinkiläinen joukkue, H:gin Pallopelurien naiset, saapuu kaupunkimme koettelemaan voimiaan teidän kanssanne. Harjoitelkaa parina, kolmena iltana viikossa — ja mieli rohkeaksi sitten. Helsinkiläiset ovat kyllä hyviä pelureita, heidän naisjoukkueensakin, vaikka he Keravan naisille hävisivätkin tässä tuonoin. Tähän otteluun palaamme kuitenkin vielä toiste.

Siis, naiset PP:n, harjoitukset käynnin!

Keväällä kylvetyn pesäpallosiemenen tulokset alkavat pikku hiljalleen näkyä. Porvoossa, jossa kaikenlainen muu urheilu jo vuosikaudet on ollut hyvässä kurssissa, on pesäpallo tähän saakka jäänyt varsinaisena seurapelinä aika-lailla takapajulle. Keväällä perustettu ja sangen ripeästi — olosuhteisiin katsoen ripeästi — alkanut uusi seura, Porvoon Palloseura — Borgå Bollklubb, on tehnyt voitavansa pesäpallonnostuksen levittämiseksi ja vireilläpitämiseksi. Mihiinkään varsinaisiin tuloksiin ei luonnollisesti näin lyhyessä ajassa ole vielä päästy, mutta alku, tuo vaikein ja hankalin, on todennäköisesti nyt onnellisesti sivuutettu, ja seura voi katsella tulevaisuutta varmana siitä, ettei pinnalle noussut oras pääse kuolemaan.

V a r a v a h t i.

2.8. su PORVOO

PP-BB - PT 1 - 10

Uudenmaan Sanomat 4.8. ti

PT voitti

hauskassa pelissä

PP:n 10—1.

Kaunis sää ja satakunta katselijaa.

Viime sunnuntaina pelasivat urheilukentällä helsinkiläinen Pallotoverien ja kaupunkimme Palloseuran naisjoukkueet keskenään ystävyysottelun pesäpallopelissä. Peli päättyi toverilaisten jo ennakolta odotettuun, mutta ei kuitenkaan niin ylivoimaiseen voittoon, kun juoksuluvusta, 10—1, voi päätellä. — Ottelu alkoi klo 12.05 pääkaupunkilaisten valitessa ulkopelin. Ensimmäisellä pelivuorolla, joka tietysti oli äärimmäisen varovainen molemmiin puolin, jonkinlaista "tassujenkoettelua", saivat se ensimmäisen juoksunsa joukkueensa kapteenin, S. Viljasen ansiosta. Porvoolaisten peli näytti sangen lupaavalta alusta, vaikkeivät he vielä onnistuneetkaan saamaan juoksua toisellakaan pelivuorolla, Toverien sensijaan saadessa tällöin jo toisen nuoren syöttäjänsä Hennemun juoksusta. Mutta sitten alkoi "se kamala kolmas" vuoropari, jonka aikana Toverit saivat kokonaista viisi juoksua. PP:n muuten erinomainen ja tarkka syöttäjä, neiti Salenius, teki pienen erehdyksen, kuoletti pallon kaksi kertaa peräkkäin, jonka helsinkiläiset tietysti viisaimpina ja kokeneimpina pelaajina osasivat käyttää vastaavasti hyväkseen. Tulos: ainakin neljä juoksua! Tämän jälkeen olivat nuoret pallolijamme jo jonkunverran järkyttyjä tästä melko aiheettomasta naapurien onnistamisesta, mut-

ta pelasivat kuitenkin entistä sisukkaammin loppuun saakka. Tällä "onnettomalla" vuoroparilla saivat he kuitenkin ensimmäisen juoksunsa Sillforsin tuomana. Neljännellä vuoroparilla eivät pääkaupunkilaiset saaneet yhtään juoksua ja viidennelläkin vain yhden. Kuudes meni jälleen "pommiin", ja juoksut olivat viimeisen, seitsemannen vuoroparin alkaessa siis 8—1, mikä pian muuttui 9—1. Koska täyttä tuntia ei seitsemän vuoroparin pelaamiseen ollut kulunut, jatkettiin peliä vielä kahdella vuoroparilla, joista ensimmäisellä, kahdeksannella, Toverit saivat viimeisen eli kymmenennen juoksunsa. Viimeinen, kymmenes, vuoropari meni kummankaan saamatta enää ainoatakaan juoksua. Lopputulos siis 10—1 Pallotoverien hyväksi.

Vaikka meikäläisiä suosikin näin ilmeinen epäonni, ei mieliala sentään päässyt laskemaan. Palloseuran nuori, vasta-alkanut joukkue osotti omaavansa jo sangen hyvän pallokästellyn, jopa heillä on muutamia todellisia "hakoja" joukkueessaan. Toverilaisista pelasivat varsinkin heidän lukkarinsa, edellämainittu neiti Hennem, mainiosti. Siinä syöttäjä, jonka ulottuvaisuus näytti aivan ilmiömäiseltä! Myöskin sieppari pelasi hyvin, samoinkuin koko muukin joukko, tasaväkiseltä ja harjaantuneelta näyttivät. Porvoolaisista taasen "loistivat" neiti Salenius syöttäjänä, neiti Miettinen lyöjänä ja heittäjänä sekä pikkuinen, mutta näppärä ja tarkka sieppari, nuori Andersson, joista tulee vielä todellisia "hakoja". Muutkin pelaajat olivat kohtalaisia, jalka harjaantuvat kestämiään oikeita otteluita eikä vain iltaisia harjoituspelejä.

Yleisöä oli kentällä kaikkiaan lähes satakunta, josta vain puolet maksaneita. Pelin tuomitsi herra G. J. Lindholm Palloseurasta ensikertalaiseksi — sillä hänkin sai vasta nyt tulikasteensa erotuomarina — tyydyttävästi. Sekä pelaajat että yleisö näytti tyytyväiseltä pelin loputtua, ja siinä hartaassa mielessä erottiin, että pian jälleen tavattaisiin, ehkä nyt porvoolaisille paremmin onnin.

Ottelun loputtua ohjasivat "isännät" vieraansa katselemaan Porvoon nähtävyyksiä. Ensiksi mentiin veneellä yljöen Kokonniemeen, missä uitiin ja pelattiin palloa kolmisen tuntia. Kokonniemestä niin vieraat kuin isännätkin palasivat kaupunkiin, kävivät Runebergin kodissa ja lopun iltaa viettivät Porvoota katsellen. Vähän ennen lähtöä käytiin vielä Näsinmäellä, missä leikkiä ja totta puhellen istuttiin aina junanläh- töön saakka.

V a r a v a h t i.

Uusimaa 4.8. ti

Helsinkiläisten joukkueessa kiintyi huomio erikoisesti nuoreen, vasta 13 vuotiaaseen syöttäjään, norjalaissyntyiseen neiti Hennem'iin. Hän oli erinomainen »lukkarin», varma ja kauasheittävä, hyvä sieppaamaan pallon yliheitoistakin. Muut PT:t olivat tasaväkisiä ja yleisen hyvän eteen kaikkensa tekeviä pelaajattaria.

Erotuomarina harjoitteli herra G. J. Lindholm PP:sta ensikertalaiseksi tyydyttävästi. Yleisöä oli kentällä sataan henkeen, ilma parahiksi pilvinen pelata, ja sekä yleisö että pelaajat tyytyväisiä päivän ja PP:n tyttöjen ensimmäiseen vieraaseen otteluun.

Myöhemmin, pelin jälkeen kävivät vieraat muutamiin mukana olleiden PT:n poikapelaajien kanssa kaupunkia katsomassa Kokonniemessä, Runebergin kodissa y.m. Illalla klo 8 junalla iloinen, hauska ja reilu tyttöurheilijajoukkue jätti »kauniin pikku Porvoon, jossa olisi kuitenkin kamalan ikävä asua kauempaa» jälkeensä, palaten takaisin Helsinkiin.

Seuraava ottelu, ellei esteitä satu, PT:n ja PP:n naisjoukkueiden välillä on 23 p:nä t.k. Helsingissä. Siitä joskus myöhemmin. Naskali.

23.8. su Helsinki

PT - PP-BB 4 - 2

Uusimaa 25.8. ti

Niukka häviö

PP:n neitosilla Helsingissä.

PT voitti 4—2.

— Omalta kirjeenvaihtajaltamme —

Helsinki, sunnuntaina.

Täällä pelattiin tänään Kaisaniemen kentällä pesäpallo-ottelu porvoolaisen PP:n ja tšekäläisen PT:n naisjoukkueiden välillä. Porvoon neitokset pelasivat ensikertaa Helsingissä, ja todettakoon heti, että he valmistiivat mieluisan yllätyksen tšekäläiselle pesäpalloyleisölle. Heidän pelinsä oli yllättävän hyvää, ja suorastaan väärin oli, että hänen täytyi poistua kentältä hävinneinä. Pallo-Toverien joukkueen piti olla B-yhdistelmä, mutta oli sitä kuitenkin vahvistettu 3—4:llä A-joukkueen pelaajalla.

Mitä porvoolaisten joukkueeseen lähinnä tulee, pelasi se kokonaisuudessaan aika hyvin, erikoisen heikkoa kohtaa ei joukkueessa ollut. Lukkari Miettinen ja sieppari Anderson olivat joukkueen ja samalla koko kentän par-

haat. Varsinkin neiti Anderson loisti varmalla pelillään, saaden vähän väliä suosionosoituksia. Takakenttäpeli ei ollut yhtä hyvää, joskaan varsinaisia »munauksia» ei sattunut. Sisäpelissä sensijaan oli useitakin puutteita. Lyönnit tahtoivat, muutamia poikkeuksia lukuunottamatta, olla heikkoja, eivätkä pelaajat kiinnittäneet huomiota niiden sijoitukseen. Joukkueen nopeudessa olisi vielä paljon parantamisen varaa; neiti Anderson oli sentään ilahduttava poikkeus. Ja sitten vielä yksi seikka: pitää kärkeä rohkeammin; varsinkin tässä pelissä, kun PT:n lukkari käytti korkeita syöttejä, olisi siitä ollut paljonkin hyötyä.

Helsingiläiset pelasivat odotettua heikommin, varsinkin alussa sujui peli huonosti; ulkopeli varsinkin oli epävarmaa. Kakkois-varavahti A. Grönroos oli joukkueen paras. Helsingiläiset olivat muuten porvooolaisia varttuneempia; viitisen vuotta taisi olla eroa joukkueiden pelaajien keski-ikässä.

Itse pelistä mainittakoon, että helsinkiläiset voitti hutunheiton ja valitsivat ulkopelin. Porvooolaiset hämmästyttivät hyvällä alullaan; ensimmäisen vuoroparin jälkeen johtivat he 2—1. Toinen vuoro oli juoksuton, mutta kolmannessa saivat helsinkiläiset pahan yliheiton ansiosta kaksi juoksua, joten he johtivat 3—2. Neljäs ja viides olivat myöskin juoksuttomat; kuudennesa PT vielä sai juoksun ja kun viimeinen vuoropari oli juoksuton päättyi peli siten 4—2 PT:n hyväksi. Tulos ei vastaa joukkueiden pelikykyä. Porvoolaisten niukka voitto tai ehkä tasapeli olisi ollut oikeutetumpi lopputulos.

Kaunis aurinkoinen sää suosi otte-
lua; yleisöä oli peliä seuraamassa n. 200 henkeä.

PP pelasi seuraavassa kokoonpanossa: Miettinen (lukkari), Karlsson (1 pesä), Knuutila (2 pesä), Lanie (3 pesä), Andersson (sieppari), Rinne (2varav.), Salenius (3 varav.), Sundman (polttaja) ja Sillfors (koppari).

Uudenmaan Sanomat 25.8. ti

PP:n tytöt Helsingissä PT:tä vastaan.

PP:lle häviö 4—2.

Viime sunnuntaina klo 13 pelattiin H: gissä Porvoon Palloseuran ja helsinkiläisen Pallotoverien naisjoukkueiden välillä pesäpallo-ottelu, jonka pääkaupunkilainen seura voitti niukasti 4—2. Ottelua johtivat PP:n tytöt melkein alusta loppuun, jo ensimmäisen v.p:n aikana saivat he juoksun, PT:n saadessa vasta kolmannella v.p:lla tasoihin. Peli oli koko ajan kireä ja yleisö, jota oli

kentällä kohtalaisesti, hyvin myönteinen meikäläisille. Varsinkin PP:n tyttöjen "pieni mutta ihmeellinen" sieppari sai suosionosoitushuutoja osakseen. Kuten sanottu, peli päättyi meikäläisten häviöön 4—2.

Helsingiläisillä oli viime kerralla tällä käydessään pesillä "neuvojat", miehet, jotka täsmälleen sanoivat mitä kulloinkin piti tehdä; samoin myös nyt. Jos joukkueiden olisi annettu pelata yksin, olisi peli todennäköisesti päätynyt tasan tai ehkä meikäläisten voittoonkin.

Ottelun jälkeen tuli PP:n tytöille pelikutsuja oikein kosolta. Lähiaikoina taitaa maila aikalailla heilua tyttöjemme käsissä.

30.8. su Kerava

KooPee - PP-BB 15 - 6

Uudenmaan Sanomat 1.9. ti

PP—Koo Pee.

6—15.

PP:n ja Koo Peen naisjoukkueet pelasivat ystävysoittelun Keravalla sunnuntaina. Porvooolaiset menettivät pelin jo ensi vuoroparilla 0—12. Loppu oli tasaväkistä ja tasoitivatkin PP:n neitokset juoksueron 9:ään.

Ulkopelissä oli takakenttä varsinkin alussa heikko, mutta parani sentään lopussa. Etukenttä pelasi vanhaan tyyliinsä. Karlsson varmin. Sisäpelissä oli mieluisana yllätyksenä Laineen varmat joskin korkeat lyönnit sekä yleensä hyvä yritteliäisyys.

Keravalaiset omasivat varmemman pelikäsitteilykyvyn, olivat varmoja lyöjiä ja koppaajia; lukkari ja 2 pesä varmimmat Koo-Peen joukkueessa.

Loimaa, Toijala

Toijalan Sanomat 18.7. la

Lauantaina heinäkuun 18 p:nä

Jännittäviä pesäpallo-otteluita

Sunnuntaina 19 p:nä urheilukentällä

Klo 12 LOIMAA—TOIJALA (nuoret)

Klo 14,30 HAMINA—TOIJALA

Klo 15,30 LOIMAA—TOIJALA (naiset)

Liput kentälle 5.—, 3.—.

TANSSIAISET

V. P. Kn Vilpolassa 19. 7. klo 20.

Soittaa Toijalan „Jazz.”

Järjestää T.P.V.

Toijalan Sanomat 25.7. la

Loimaa—Toijala (naiset) 10—6.

Naisten heikkouksia pesäpallossa on huomattavan heikko lyöntipeli. Lahden kentällä katsellessani naisten lyövä palloa, poistui allekirjoittaneesta

täydellisesti se harhaluulo että naiset ei voisi, juuri naisellisten ominaisuuksiensa ansiosta oppia kunnollisesti mailaa käyttämään. Kyllä se näkyy käyvä aivan yhtä hyvin, vain voimaa tietysti puuttui.

Ulkopelissä luulisin naisilla olevan myöskin suuret mahdollisuudet kehittyä hyvinkin taitaviksi pallon käsittelijöiksi. Viime sunnuntain ottelu oli vielä sitä lapsen kengissä tallaamista, mitkä se lienee kuitenkin kaikesta päättäen pian tilaisuudessa ravistamaan jaloistaan ja astumaan oikein miesten suurikokoisten saappaiden rinnalle. Enempi vain yksilöllistä harjoittelua pallon parissa niin kyllä siitä hyvä tulee, pelikäsitteily jo antaa arvonsaan tyydyttävä. Loimaa voitti tällä kertaa enemmän harjoitteleena, mutta seuraavan pelin voi Toijala voittaa yhtä hyvin.

Pesäpallosunnuntai Toijalassa.

Sitten ilmestyivät kentälle vihreisiin urheilupyjymiin pukeutuneet Loimaan neitokset ja sinipukuiset Toijalan veikottaret. Toijalaiset pääsivät alussa kotoisella kentällä hyvään vauhtiin ja saavuttivat muutamia juoksuja. Mutta pian Loimaan tytöt näyttivät sitkeytensä, tekivät ulkopelinsä kiinteäksi, jolloin meikäläisten juoksut myös katkaistiin. Tarkoilla lyönneillään ne tekivät myös juoksujen saannin mahdolliseksi, voittaen 10—6 Loimaan hyväksi. Toijalaisten joukossa oli kyllä varmempiakin pelaajia, mutta yhteispeli oli vielä hataraa. Enemmän harjoitusta siis, jos vielä revanssissa voittaa loimaalaiset.

Loimaan Lehti 20.8. to

13.8. Loimaa - Huittinen 5-2

Pesäpallo-otteluja Loimaalla.

Loimaan urheilukentällä oli viime torstaina kintoista pesäpallo-ottelua. Ulkupi ilpallivat Huittisten naispesäpallolijat ja Loimaan naispesäpallon pelaajat. Loimaalaiset voittivat pelin 5 juoksulla 2 vastaan. Sämän jälkeen seurasi huittislaisten ja loimaalaisten miesten peli. Loimaalaisten B-joukkue voitti vastapelaajansa 10 juoksulla 7 vastaan. — Yleisöä oli runsaasti.

1931 Ystävyyss- ja puulaakiotteluita

Helsingin Pallonlyöjä - Lahden Mailaveikot									
ke	12	5	Helsingin Pallonlyöjät	-	Lahden Mailaveikot	4 - 2	Helsinki		
su	5	9	Lahden Mailaveikot	-	Helsingin Pallonlyöjät	9 - 5	Lahti		
Sortavala ja Joensuu									
ma	25	5	Sortavalan Palloilijat A	-	Sortavalan Palloilijat B	8 - 19	Sortavala	Y	
to	28	5	Sortavalan Palloseura	-	Sortavalan Palloilijat	18 - 10	Sortavala	Y	
su	21	6	Joensuun Palloseura	-	Sortavalan Palloilijat	0 - 31	Joensuu	Y	
to	5	7	Joensuun Palloseura	-	Sortavalan Palloseura B	10 - 7	Joensuu	Y	
to	9	7	Sortavalan Palloseura A	-	Sortavalan Palloseura B	12 - 6	Sortavala	Y	
su	2	8	Joensuun Kalevaiset	-	Sortavalan Palloilijat B	8 - 5	Joensuu	Y	S.Halttunen
su	30	8	Sortavalan Palloilijat	-	Joensuun Kalevaiset	2 - 4	Sortavala	Y	V.Haataja
su	6	9	Sortavalan Palloseura	-	Joensuun Kalevaiset	1 - 1	Sortavala	Y	S: 200 000 0 K: 110 110 0
su	13	9	Joensuun Kalevaiset	-	Sortavalan Palloilijat	10 - 4	Joensuu	Y	Veikko Turunen
pe	4	9	Seminaari	-	Pankit	5 - 3	Sortavala	Puul	Helvi Pitkänen
ke	9	9	Yleisliikkeit	-	Virastot	1 - 9	Sortavala	Puul	yo M.Ignatius
to	17	9	Villit	-	Tyttökoulu	9 - 8	Sortavala	Puul	M.Ignatius
<i>Erikoisliikkeet selviytyi myös semifinaaleihin. Tieto tästä ottelusta puuttuu tai sitä ei pelattu.</i>									
ma	21	9	Seminaari	-	Virastot	5 - 3	Sortavala	Puul	
pe	25	9	Villit	-	Erikoisliikkeet	7 - 2	Sortavala	Puul	M.Ignatius
su	4	10	Seminaari	-	Villit	7 - 3	Sortavala	Puul	M.Ignatius
su	27	9	Kymölä	-	Kaupunki	6 - 5	Sortavala	Y	Ky: 010 032 0 Ka: 101 300 0
pe	2	10	Villit	-	Poliisit	7 - 6	Sortavala	Y	M.Ignatius
to	8	10	Seminaari	-	Tyttökoulu	6 - 1	Sortavala	Y	M.Ignatius
su	11	10	Sortavalan Palloilijat (naiset)		Sortavalan Palloilijat (ukkomiehet)	11 - 11	Sortavala	Y	M.Ignatius
su	11	10	Poliisit	-	Villit	4 - 1	Sortavala	Y	M.Ignatius
P: 100 100 2 V: 100 000 0									
Loimaa ja Toijala									
su	19	7	Toijalan Pallo-Veikottaret	-	Loimaan Naisvoimistelijat	6 - 10	Toijala	Y	
to	13	8	Loimaan Naisvoimistelijat	-	Huittisten Naisjoukkue	5 - 2	Loimaa	Y	
Porvoo, Kerava ja Helsinki									
su	2	8	Porvoon Palloseura - Borgå Bollklubb	-	Pallo-Toverit Hki	1 - 10	Porvoo	Y	G.J. Lindholm
ke	19	8	PP-BB (naiset)	-	Ukkomiehet	9 - 10	Porvoo	Y	
su	23	8	Pallo-Toverit Hki (vahv B)		Porvoon Palloseura - Borgå Bollklubb	4 - 2	Helsinki	Y	
ma	24	8	PP-BB (naiset)	-	Ukkomiehet	14 - 10	Porvoo	Y	
pe	28	8	Helsingin Pallonlyöjät	-	Keravan KooPee	4 - 1	Helsinki Ka	Y	
su	30	8	Keravan KooPee	-	Porvoon Palloseura - Borgå Bollklubb	15 - 6	Kerava	Y	
ke	2	9	PP-BB (naiset)	-	Ukkomiehet	3 - 11	Porvoo	y	
ke	2	9	Keravan KooPee	-	Helsingin Naisvoimistelijat	-	Kerava	Y	
Lahti									
ke	27	5	Lahden Tyttökoulu (Tipala)	-	Lahden Yhteiskoulu	7 - 0	Lahti	Y	
?			Asikkalan Raikas	-	Lahden Naisvoimistelijat	6 - 2	Asikkala	Y	piirimestaruus
su	4	10	Lahden Mailaveikot	-	Lahden Ahkeran Ukot A	10 - 9	Lahti	Y	
su	4	10	Lahden Naisvoimistelijat	-	Lahden Ahkeran Ukot B	7 - 18	Lahti	Y	

JÄI KESKEN
Monta vuoden 1931 sanomalehteä jäi vielä tutkimatta. Toivottavasti nuoremmat tutkijat etsivät nekin esille.

13.4.2024 Matti Rasilainen
viimeisin korjaus 31.5.2025
Jussi Liljan kandidaattityön innoittamana